

ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่
อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

Factors Affecting Thai Tourist's Satisfaction

Visiting Phu Toei National Park, Suphanburi Province

ดวงกมล บุญทวีทรัพย์

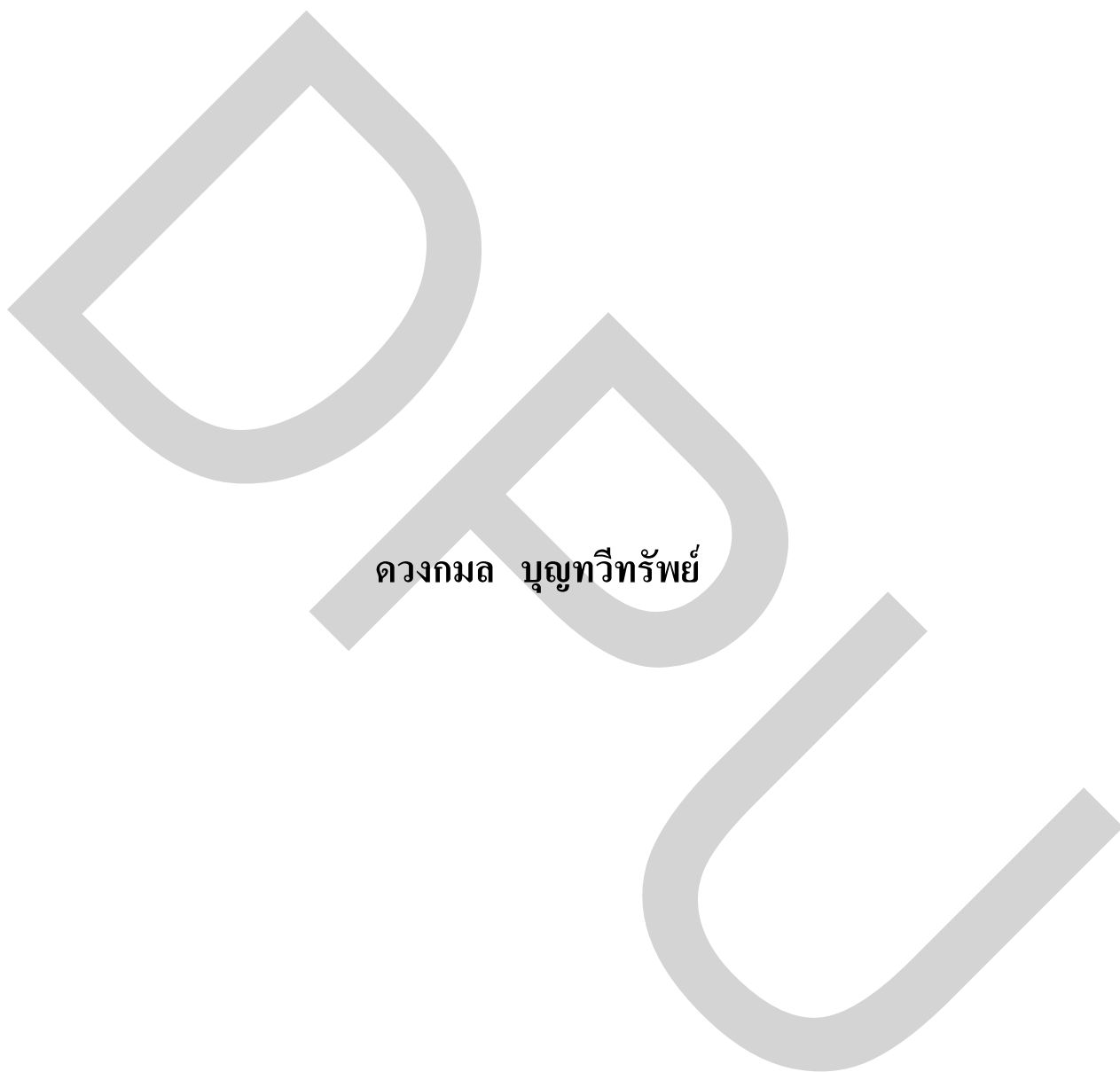
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

พ.ศ. 2555

ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่
อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

ดวงกมล บุญทวีทรัพย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2555

**Factors Affecting Thai Tourist's Satisfaction Visiting Phu Toei National Park,
Suphanburi Province**

DUANGKAMON BOONTHAWEEESAB

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement

for the Degree of Master of Arts

Department of Tourism Management

Faculty of Arts and Sciences, Dhurakij Pundit University

2012

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร. คม คัมภีรานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่ามาเป็นที่ปรึกษาพร้อมทั้งให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้และ ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอันประกอบไปด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อศวิน แสงพิบูล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศพร ภาระสกุล ดร.สุวันชัย หวนนากลาง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์ เข้มทอง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เชิง เกาจิต ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์และตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์

ขอขอบคุณหัวหน้าอุทยานแห่งชาติพุเตย คุณปราโมท จงกลวานิชสุข ผู้ช่วยหัวหน้าและเจ้าหน้าที่อุทยานทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำในการเก็บแบบสอบถามและให้ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของอุทยานแห่งชาติพุเตย และขอขอบคุณนักท่องเที่ยวชาวไทยทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

เหนืออื่นใดขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาของผู้วิจัยที่ให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา อีกทั้งขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่คอยให้กำลังใจ และ ให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยฉบับนี้เป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงจะมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอบแต่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

ดวงกมล บุญทวีทรัพย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ณ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	๓
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.3 ประโยชน์ของการวิจัย.....	5
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	6
1.5 ตัวแปรในการวิจัย.....	6
1.6 กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	7
1.7 สมมติฐานการวิจัย.....	8
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะเชิงปฏิบัติการ.....	8
2. แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	48
2.3 สรุปแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	53
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	54
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	55
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย.....	62
3.6 งบประมาณค่าใช้จ่าย.....	64
3.7 แผนการดำเนินงานวิจัย.....	64

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.8 สรุประเบียบวิธีวิจัย.....	66
4. ผลการศึกษา.....	67
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว.....	67
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว.....	71
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจ.....	78
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวข้องกับความคาดหวังและความพึงพอใจ.....	81
ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี.....	87
ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน.....	90
5. สรุปผลการศึกษา.....	141
5.1 วัตถุประสงค์การศึกษาวิจัย.....	141
5.2 ขอบเขตของการวิจัย.....	141
5.3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	141
5.4 สรุปผลการศึกษา.....	142
5.5 อภิปรายผลการศึกษา.....	148
5.6 ข้อเสนอแนะ.....	151
บรรณานุกรม.....	154
ภาคผนวก.....	162
ประวัติผู้เขียน.....	175

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 รูปแบบพฤติกรรมของผู้ซื้อ (Model of buyer behavior).....	16
3.1 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ในช่วงปีงบประมาณ 2553 ที่เป็นประชากร และถูกคำนวณออกมาเป็นขนาดกลุ่มตัวอย่าง.....	56
3.2 ค่าใช้จ่ายในการวิจัย ระหว่าง มิถุนายน 2554 – มีนาคม 2555.....	64
3.3 แผนการดำเนินงาน ระหว่าง มิถุนายน 2554 – มีนาคม 2555.....	65
4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	68
4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	68
4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพทางสังคม.....	69
4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ.....	69
4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดที่ได้รับ...	70
4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	70
4.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์ ใช้บริการอุทยานแห่งชาติพุเตย	71
4.8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งข้อมูล ที่นักท่องเที่ยวได้รับ	71
4.9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลา ในการมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย	72
4.10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะกลุ่มเดินทาง ของนักท่องเที่ยว.....	73
4.11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพาหนะที่ใช้เดินทาง.....	73
4.12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของที่พก.....	74
4.13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เดินทางของนักท่องเที่ยว.....	74
4.14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็น ของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกที่ควรจัดให้มี ในอุทยานแห่งชาติพุเตย.....	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว ในอุทยานแห่งชาติพุเตยที่นักท่องเที่ยวไปเยือน.....	75
4.16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทกิจกรรมนันทนาการ ที่นักท่องเที่ยวประกอบกิจกรรม.....	76
4.17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามงบประมาณ ในระหว่างมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย.....	77
4.18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัญหา/อุปสรรค ในการเดินทาง.....	77
4.19 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจุดหมายปลายทาง คืออุทยานแห่งชาติพุเตย.....	78
4.20 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโอกาสที่กลับมาเยือน อุทยานซ้ำ.....	78
4.21 ค่าเฉลี่ยของปัจจัยผลึกหรือเหตุผลที่ทำให้นักท่องเที่ยวอยากเดินทาง มาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย.....	79
4.22 ค่าเฉลี่ยของปัจจัยดึงดูดหรือสิ่งดึงดูดใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวอยากเดินทาง มาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย.....	80
4.23 ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของนักท่องเที่ยวในการเดินทาง มาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย.....	81
4.24 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทาง มาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย.....	83
4.25 ค่าความถี่และร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยว พึงพอใจและประทับใจในการเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี.....	87
4.26 ค่าความถี่และร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยว มาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี.....	89
4.27 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว.....	91
4.28 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุ และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว.....	96

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.29 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพ และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว...	104
4.30 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว.....	109
4.31 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและพฤติกรรม นักท่องเที่ยว.....	116
4.32 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว.....	124
4.33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคาดหวังของนักท่องเที่ยว ต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	131
4.34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	133
4.35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างช่วงอายุของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยว อุทยานแห่งชาติพุเตยที่แตกต่างกัน กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่ เดินทางเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย.....	135
4.36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างช่วงระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว ที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตยที่แตกต่างกัน กับความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวที่เดินทางเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย.....	136
4.37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างระดับรายได้ที่แตกต่างกันของ นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย กับความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวที่เดินทางเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย.....	137
4.38 ผลการการร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวด้วยปัจจัยดั้งดูด้านแหล่งท่องเที่ยวและด้านที่พักแรม.....	139
4.39 แสดงปัจจัยดั้งดูด้านแหล่งท่องเที่ยวและด้านที่พักแรม มีอิทธิพลต่อ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว.....	140

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 การเปรียบเทียบสถิตินักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการที่พักตามแหล่งท่องเที่ยว ต่างๆ ในจังหวัดสุพรรณบุรี ปีงบประมาณ 2553-2550 (ย้อนหลัง 4 ปี).....	2
1.2 การเปรียบเทียบสถิตินักท่องเที่ยวที่มาเยือนอุทยานแห่งชาติทั้งหมด (10 ปีย้อนหลัง) ปีงบประมาณ 2543-2552.....	3
1.3 รายงานสถิตินักท่องเที่ยวที่เข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติพุเตย ปีงบประมาณ 2543-2552 (ย้อนหลัง 10 ปี).....	4
2.1 Maslow's Hierarchy of Needs (ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์).....	31
2.2 การวิเคราะห์ และเปรียบเทียบผลการให้ระดับความคาดหวังและการประเมิน ความความคิดเห็น (ความพึงพอใจ) ของผลิตภัณฑ์และบริการ.....	34
2.3 สำเนาภาพถ่ายแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติพุเตย..	44
2.4 แผนที่แสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติพุเตย.....	45
2.5 ลักษณะทางธรรมชาติภายในอุทยานแห่งชาติพุเตย.....	46
4.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวใน การเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยในแต่ละหัวข้อด้วยเทคนิค IPA.....	85

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี
ชื่อผู้เขียน	ดวงกมล บุญทวีทรัพย์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. คม คัมภีรานนท์
สาขาวิชา	การจัดการการท่องเที่ยว
ปีการศึกษา	2554

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดประสงค์การศึกษาดังต่อไปนี้ 1) เพื่อสำรวจพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการเดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี 2) เพื่อศึกษาระดับความคาดหวัง และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี 3) เพื่อศึกษาปัจจัย ที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Convenience Sampling) จำนวน 381 คน และเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมี 2 ประเภท คือสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมานโดยสถิติเชิงพรรณนาจะใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ส่วนสถิติเชิงอนุมานที่ใช้เพื่อทดสอบสมมติฐานนั้น ใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi-square) การทดสอบผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 ประชากร (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ช่วงอายุ 25 - 34 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพส่วนใหญ่คือ พนักงานบริษัท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 บาทหรือต่ำกว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ทราบข้อมูลจากเพื่อนตัดสินใจมาเที่ยวด้วยตัวเอง ส่วนใหญ่เพิ่งเคยมาครั้งแรก เดินทางมากับครอบครัว/ญาติ ใช้ระยะเวลาในการมาเที่ยวประมาณ 2 วัน 1 คืน เดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว พักแรมด้วยเต็นท์ที่ทางอุทยานมีไว้บริการ นิยมไปเที่ยวที่ป่าสนสองใบ รองลงมาคือ น้ำตกตะเพินคลีน้อย และศาลเจ้าด้าย ทำกิจกรรม

นันทนาการ คือ ถ่ายรูปและตั้งแคมป์พักผ่อน ใช้เงินระหว่างที่มาเที่ยวต่ำกว่า 1,500 บาท ส่วนใหญ่ คิดว่าควรจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในเรื่องของ ห้องน้ำ/ห้องสุขา ส่วนใหญ่มีจุดหมายปลายทางคือ อุทยานแห่งชาติพุเตย และจะกลับมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำเมื่อมีโอกาส ในส่วนของการทดสอบ chi-square ในภาพรวมพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ สถานภาพทางสังคม อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ที่แตกต่างกัน จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ผลการศึกษาระดับความคาดหวังพบว่า ความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ประเด็นที่มีความคาดหวังมากที่สุด คือ การได้พักผ่อนในบรรยากาศที่ดี อากาศสดชื่น เช่นเดียวกับ ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจพบว่า ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ประเด็นที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ การได้พักผ่อนในบรรยากาศที่ดี อากาศสดชื่น เมื่อนำผลของทั้งคู่มาเปรียบเทียบแบบ IPA พบว่า ประเด็นที่นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังในระดับมาก แต่กลับมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเพียงประเด็นเดียว คือ อุทยานมีห้องน้ำ ลานจอดรถ และถังขยะอย่างเพียงพอ และประเด็นที่นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังในระดับปานกลาง แต่กลับมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเพียงประเด็นเดียวเช่นกัน คือ กิจกรรมการท่องเที่ยวภายในอุทยาน ในส่วนของการทดสอบด้วยการทดสอบ Independent Samples t-test และ ทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ในภาพรวมพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ สถานภาพทางสังคม อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ที่แตกต่างกัน จะมีความคาดหวังต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ การศึกษา และรายได้ ที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยแตกต่างกัน

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจ พบว่า ในภาพรวมปัจจัยหลักมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ประเด็นที่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ ต้องการมาสัมผัสธรรมชาติ และปัจจัยดึงดูดพบว่า ในภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านความปลอดภัย รองลงมาคือ ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยว และปัจจัยด้านที่พักแรม เมื่อนำปัจจัยมาศึกษาด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) พบว่า ปัจจัยดึงดูดด้านแหล่งท่องเที่ยวและด้านที่พักแรม มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

จากผลการศึกษาและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว สามารถสรุปข้อเสนอแนะที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติพุเตยได้ 4 ประเด็น คือ (1) การวางแผนการจัดการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ คือ ควรมีการสำรวจความพร้อมของอุทยาน และนำข้อมูลที่ได้มาวางแผนด้านการพัฒนาและด้านการตลาดอย่างเหมาะสม (2) การพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในการรองรับนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะปัจจัยสนับสนุนและสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวก รวมถึงผลกระทบต่อด้านบวกของเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นจากการท่องเที่ยว คือ ควรดูแลปัจจัยสนับสนุนและสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเหมาะสม (3) การรักษาความสมบูรณ์ของธรรมชาติและระบบนิเวศภายในอุทยานแห่งชาติพิเศษให้คงอยู่ไว้ได้นานที่สุด คือ ควรเน้นเรื่องการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในเขตอุทยานแห่งชาติ (4) ผลกระทบด้านลบของการท่องเที่ยวต่อสังคมและวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่น คือ ควรมีการสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ทักษะ การเรียนรู้ระหว่างกันในการจัดการ การพัฒนา และการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชุมชนอย่างเหมาะสม

Thesis Title	Factors Affecting Thai Tourist's Satisfaction Visiting Phu Toei National Park, Suphanburi Province
Author	Duangkamon Boonthaweasab
Thesis Advisor	Dr. Kom Campiranon
Department	Tourism Management
Academic Year	2011

ABSTRACT

The purposes of this thesis are 1) to study the travel behavior of Thai tourists in Phu Toei National Park, Suphanburi Province 2) to study the expectation and satisfaction level of Thai tourist in Phu Toei National Park, Suphanburi Province 3) to study the factors affecting Thai Tourist's Satisfaction in Phu Toei National Park, Suphanburi Province.

The sample for this research was obtained by using the Quota Sampling and Convenience Sampling technique consisting of 381 Thai tourists. The research instrument to collect the data is questionnaires. The statistical techniques used in the analysis of the data obtained were descriptive statistics and inferential statistics. The descriptive statistics are the frequency, percentage, mean and standard deviation. Inferential statistics that were used to test the hypothesis are the Chi-square, t-test and One-way ANOVA and Multiple Regression Analysis

The results are as follows. Most Thai tourists who travelled in Phu Toei National Park are female aged between 25-34 and single. The education is bachelor degree. The major occupation is the employees and the average income is 10,000 baht or lower. Most of the Thai tourists are reaching information of Phu Toei national park by friend, deciding to travel by themselves. The majority of tourists are first time visitors, travelling with family/relationship, length of stay are 2 days and 1 night, travelling by car, using national park's tent service. The famous tourist attraction is Pinus Merkusii Forest and another is Ta Pern Kee Noy Waterfall and Lauda Shrine. Most of tourist prefer to taking a photo and camping, spent lower than 1,500 baht, commending about facilities of bathroom/toilet, destining to Phu Toei National Park and will come back again. The chi-square tests have shown that the tourists who differ in personal factor

of age status, occupation, education, and income have related with the travel behavior of tourists.

According to the result of expectation found that the level of expectation are high as a whole. The issue which the most expected was to have a good rest in fresh air. As well as the result of satisfaction that overall the level is high. The issues which the most satisfied was have a good rest in fresh air, too. Comparing the results of both by the IPA found that the issue which high expectation level but moderate satisfaction level is only the issue of adequacy of toilet, car park and trash can in national park. And the issue which moderate expectation level but high satisfaction level is only the issue of tourism activity. In the experiment with the Independent Samples t-test and ANOVA test (One-way ANOVA) generally found that tourists who differ in personal factor of age, status, occupation, education, and income have not shown the difference of expectation to Phu Toei National Park. However, tourists who differ in age, education and income have shown the difference of satisfaction to Phu Toei National Park.

According to the result of factor affecting satisfaction found that the overall of push factor was high important level and the issue which the most important was needed to touch the nature. Moreover, the overall of pull factor was high important level and the issue which the most important was safety factor and the second issue were tourist attraction factor and accommodation factor respectively. For studying factor by a multiple regression analysis found that pull factor about tourist attraction and accommodation influence to the tourist satisfaction.

The results of study and commend of tourist can be concluded that all stakeholders should give priority to tourism in Phu Toei National Park into 4 issues: (1) the management plan in the national park that should be explore the ready of park and the data obtained to plan the development and marketing appropriately (2) the development potential of tourist attraction to support visitors and especially the support and facilities factor including the positive economic impact of tourism on local communities that should handle the support and facilities factor appropriately (3) maintaining the integrity of nature. And the ecosystem in Phu Toei National Park to remain as long as possible and should to focus on sustainable tourism in the national park (4) the negative impacts of tourism on society and local communities culture that should create the community - based tourism network for the exchange the experience, skill, learning each other in management, development, and conservation of communities cultural, as appropriate.

บทที่ 1

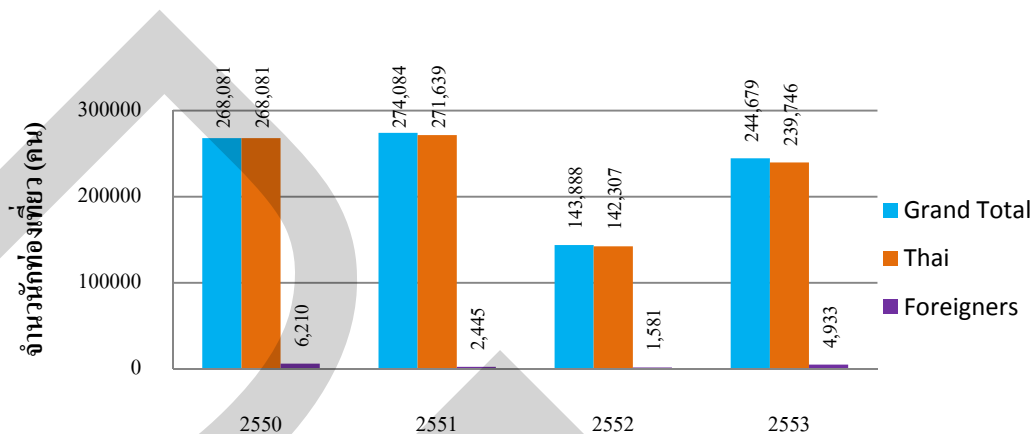
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลายประเภททั้งทางธรรมชาติ ทางประวัติศาสตร์ และทางศิลปวัฒนธรรม อาทิเช่น วัดพระแก้วและพระบรมมหาราชวัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเมืองหลวงที่ตั้งอยู่เขตภาคกลางของประเทศไทย อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่ และทุ่งบัวตองดอยแม่อุคอ – ดอยแม่เหาะ จังหวัดแม่ฮ่องสอนที่อยู่ทางภาคเหนือ งานบุญบั้งไฟ จังหวัดยโสธร และงานแห่เทียนพรรษา จังหวัดอุบลราชธานีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน จังหวัดพังงา เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่อยู่ในเขตภาคใต้ของประเทศไทย เป็นต้น จากข้อมูลดังกล่าว ถึงในช่วงต้นแสดงให้เห็นถึง เอกลักษณ์เฉพาะตัวของทรัพยากรการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดในประเทศไทย ซึ่งเป็นปัจจัยที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลายเป็นรายได้หลักของประเทศและสร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นจำนวนมาก จากสถิติเกี่ยวกับจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศไทยของกรมการท่องเที่ยว พบว่า มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยทั้งสิ้น จำนวน 14,584,220 คน ในปี พ.ศ. 2551 และจำนวน 14,149,841 คน ในปี พ.ศ. 2552 (กรมการท่องเที่ยว, 2554) ซึ่งนำรายได้เข้าประเทศเป็นมูลค่าถึง 898,818.70 ล้านบาท และ 813,323.52 ล้านบาทตามลำดับ เมื่อดูจากสถิติสถานประกอบการที่พักของสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทย พบว่า ในปี พ.ศ. 2552 มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติใช้บริการที่พักตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ถึง 19,875,417 คน (กรมการท่องเที่ยว, 2554) โดยกรุงเทพมหานครจะมีนักท่องเที่ยวเข้าพักมากที่สุด รองลงมาคือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสถิตินักท่องเที่ยวเป็นรายจังหวัดจากสถิติสถานประกอบการที่พักของสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทย พบว่า จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นจังหวัดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการที่พักตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เป็นจำนวนไม่น้อย ดังจะเห็นได้จาก ภาพที่ 1.1 แสดงการเปรียบเทียบสถิตินักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการที่พักตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดสุพรรณบุรี

ปีงบประมาณ 2550-2553 (ย้อนหลัง 4 ปี) กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2550-2553 มีนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการที่พักทั้งหมดจำนวน 268,081 คน 274,084 คน 143,888 คน และ 244,679 คน ตามลำดับ (กรมการท่องเที่ยว, 2554)

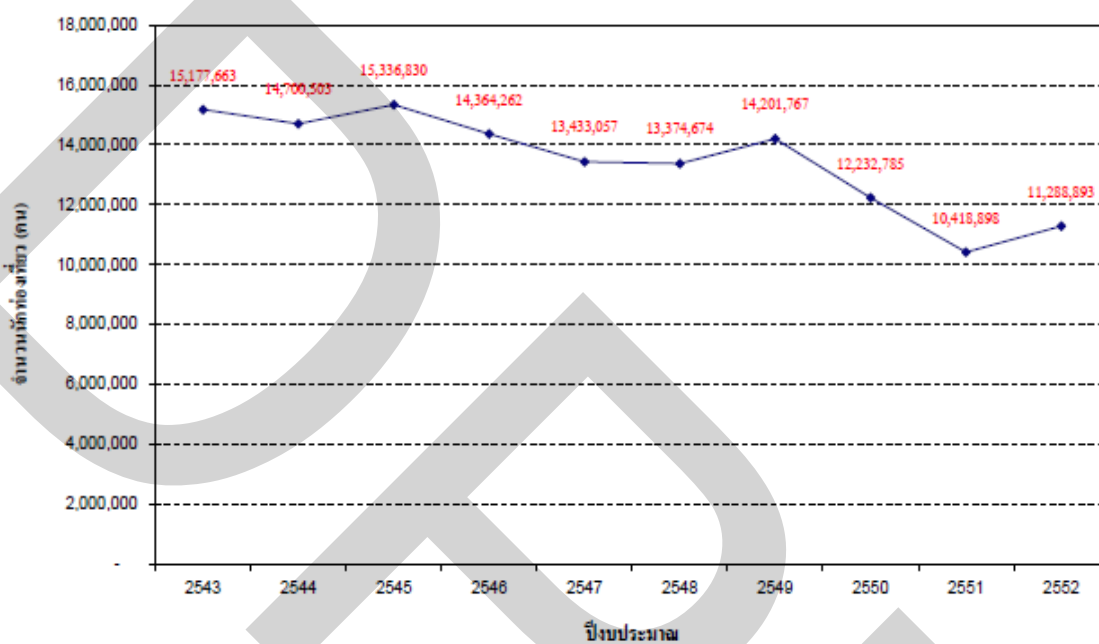
ภาพที่ 1.1 การเปรียบเทียบสถิตินักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการที่พักตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัดสุพรรณบุรี ปีงบประมาณ 2550-2553 (ย้อนหลัง 4 ปี)

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

จังหวัดสุพรรณบุรีมีนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาเยือนจำนวนมาก เนื่องจากจังหวัดสุพรรณบุรีมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายแห่ง ดังนี้คือ ตลาดเก้าห้อง ตลาดร้อยปีสามชุก อุทยานมัจฉาวัดพระนอน หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติชานาไทย วัดเขาดิสลัก วัดไร่โรงวัว วัดหน่อพุทธางกูร วัดพระรูปและพระพุทธรูปไม้ วัดสนามชัย วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดป่าเลไลยก์ ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองสุพรรณบุรี พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติอู่ทอง พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ สวนเฉลิมภัทรราชินี พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสุพรรณบุรี เขื่อนกระเสียว บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ และอุทยานแห่งชาติพุเตย (สำนักงานจังหวัดสุพรรณบุรี, 2554)

ในปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตอุทยานแห่งชาติ ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ ปิยะ หนูนิล (2547) ที่ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการให้บริการในอุทยานแห่งชาติศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มามีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นอย่างดีและมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการให้บริการของอุทยานแห่งชาติ ซึ่งสอดคล้องกับภาพที่ 1.2 แสดงการเปรียบเทียบสถิตินักท่องเที่ยวที่มาเยือนอุทยานแห่งชาติ 10 ปี

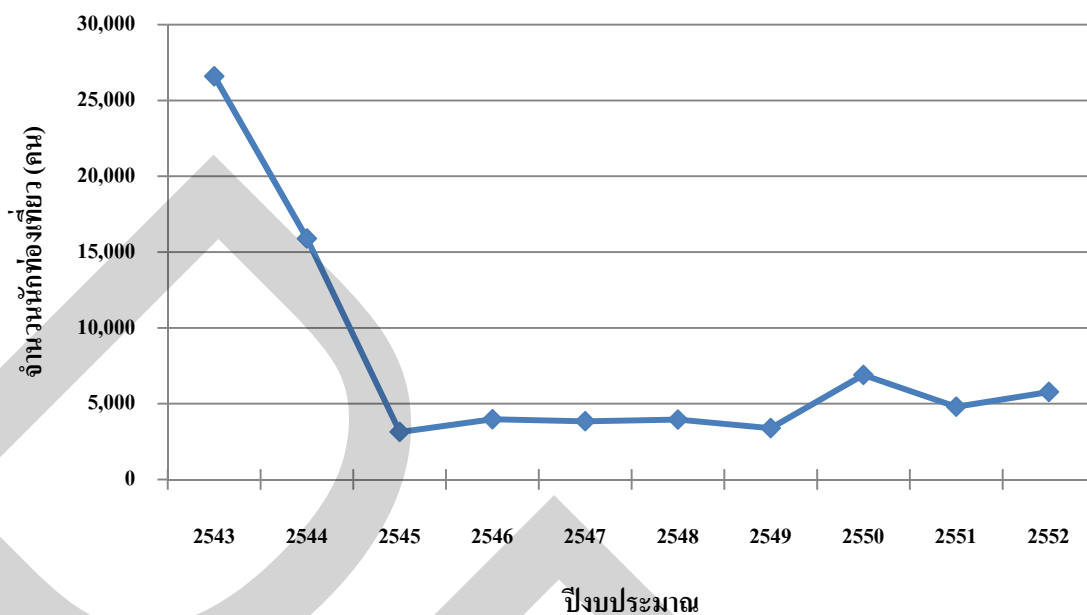
ย้อนหลัง ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากภาพที่ 1.2 จะเห็นได้ว่า จำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละปีงบประมาณมีการลดลงอย่างเห็นได้ชัด (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2554)

ภาพที่ 1.2 การเปรียบเทียบสถิตินักท่องเที่ยวที่มาเยือนอุทยานแห่งชาติทั้งหมด (10 ปีย้อนหลัง)
ปีงบประมาณ 2543-2552

ที่มา: สำนักอุทยานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (2554)

ทั้งนี้ จังหวัดสุพรรณบุรีมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายแห่ง หนึ่งในนั้นคือ พื้นที่ป่าตะวันตกในจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งมีเพียงอุทยานแห่งชาติพุเตย ครอบคลุมพื้นที่ในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี และจากภาพที่ 1.2 ที่แสดงถึงจำนวนนักท่องเที่ยว ที่มาเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติสอดคล้องกับสถิติของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช แยกตามสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ที่แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในอุทยานแห่งชาติพุเตยลดลงในช่วงปี พ.ศ. 2545–พ.ศ. 2549 และมีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย และลดลงอีกในช่วงปี พ.ศ. 2550–พ.ศ. 2552 ตามลำดับ ดังภาพที่ 1.3 (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2554)

ภาพที่ 1.3 แสดงรายงานสถิตินักเรียนที่สอบเทียบที่เข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติภูเตย
ปีงบประมาณ 2543-2552 (ย้อนหลัง 10 ปี)

ที่มา: สำนักอุทยานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (2554)

อนึ่ง สาเหตุที่ทำให้จำนวนนักเรียนที่สอบเทียบลดลงมีหลายปัจจัย ทั้งจากตัวนักเรียนที่สอบเทียบ จากแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ เช่น วิกฤติทางเศรษฐกิจ ซึ่งสอดคล้องกับ Bish (2011: 25) ที่กล่าวว่า อุทยานแห่งชาติมักจะอยู่ห่างจากตัวเมือง ทำให้การเดินทางไปอุทยานแห่งชาติแต่ละครั้งมีค่าใช้จ่ายสูงตามเชื้อเพลิงที่เผาผลาญไป ทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้อย

จากการศึกษาเพิ่มเติมพบว่า การที่จำนวนนักเรียนที่สอบเทียบลดลงนั้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากความไม่พึงพอใจในสถานที่ท่องเที่ยว (Hossain, Salma and Bolin, 2010: 6) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความพึงพอใจเป็นตัวแปรสำคัญตัวแปรหนึ่ง ต่อการเพิ่มหรือลดของจำนวนนักเรียนที่สอบเทียบในแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวประเภทอุทยานแห่งชาติเช่นกัน ดังตัวอย่างงานวิจัยของ มาโนชการพนักงาน (2548: 2) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกของอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี พบว่า มีนักท่องเที่ยวหลากหลายกลุ่มที่เข้ามาเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน อาจมีทั้งที่มีความพึงพอใจและไม่พึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทางอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานที่ได้จัดไว้รองรับ

ทั้งนี้ จากการรวบรวมงานวิจัยและบทความ พบว่า การศึกษาเรื่องความพึงพอใจและปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในอุทยานแห่งชาติในภาพรวมยังมีอยู่น้อย ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นถึงความจำเป็นในการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี เนื่องด้วยความพึงพอใจนั้นมีความสำคัญและมีผลต่อการเพิ่มขึ้นและลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยว นอกจากนี้ความพึงพอใจยังมีความสัมพันธ์กับปัจจัยผลักดัน และปัจจัยดึงดูดให้นักท่องเที่ยว เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย กล่าวคือ ความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กับเหตุผลที่ทำให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยว

นอกจากนี้ ผู้วิจัยตระหนักดีว่าข้อมูลที่ได้จากการวิจัย จะสามารถนำไปเป็นประโยชน์ต่อทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย อันจะเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาและการส่งเสริมทางการตลาดของการท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติเพื่อให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติ รวมทั้งจะช่วยให้สามารถตอบสนองต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้น จึงเป็นที่มาของการศึกษาวิจัยในเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี”

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

1.2.2 เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

1.2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

1.3 ประโยชน์ของการวิจัย

1.3.1 ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ

1.3.2 ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

1.3.3 ทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

1.3.4 สามารถนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดไปใช้ในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการของอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ที่สามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่นักท่องเที่ยวต่อไปได้

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1.4.1 ด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี รวมทั้งศึกษาถึงระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติในด้านต่างๆ

ในเรื่องของพฤติกรรมกรท่องเที่ยว ผู้วิจัยจะสำรวจถึงพฤติกรรมกรท่องเที่ยวในด้านต่างๆ เช่น ลักษณะและรูปแบบในการเดินทางมาท่องเที่ยว เหตุผลในการเดินทาง กิจกรรมที่ทำ ลักษณะการใช้จ่าย ความชอบไม่ชอบ และความคิดเห็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.4.2 ด้านประชากร

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษานักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

1.4.3 ด้านพื้นที่

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.5 ตัวแปรในการวิจัย

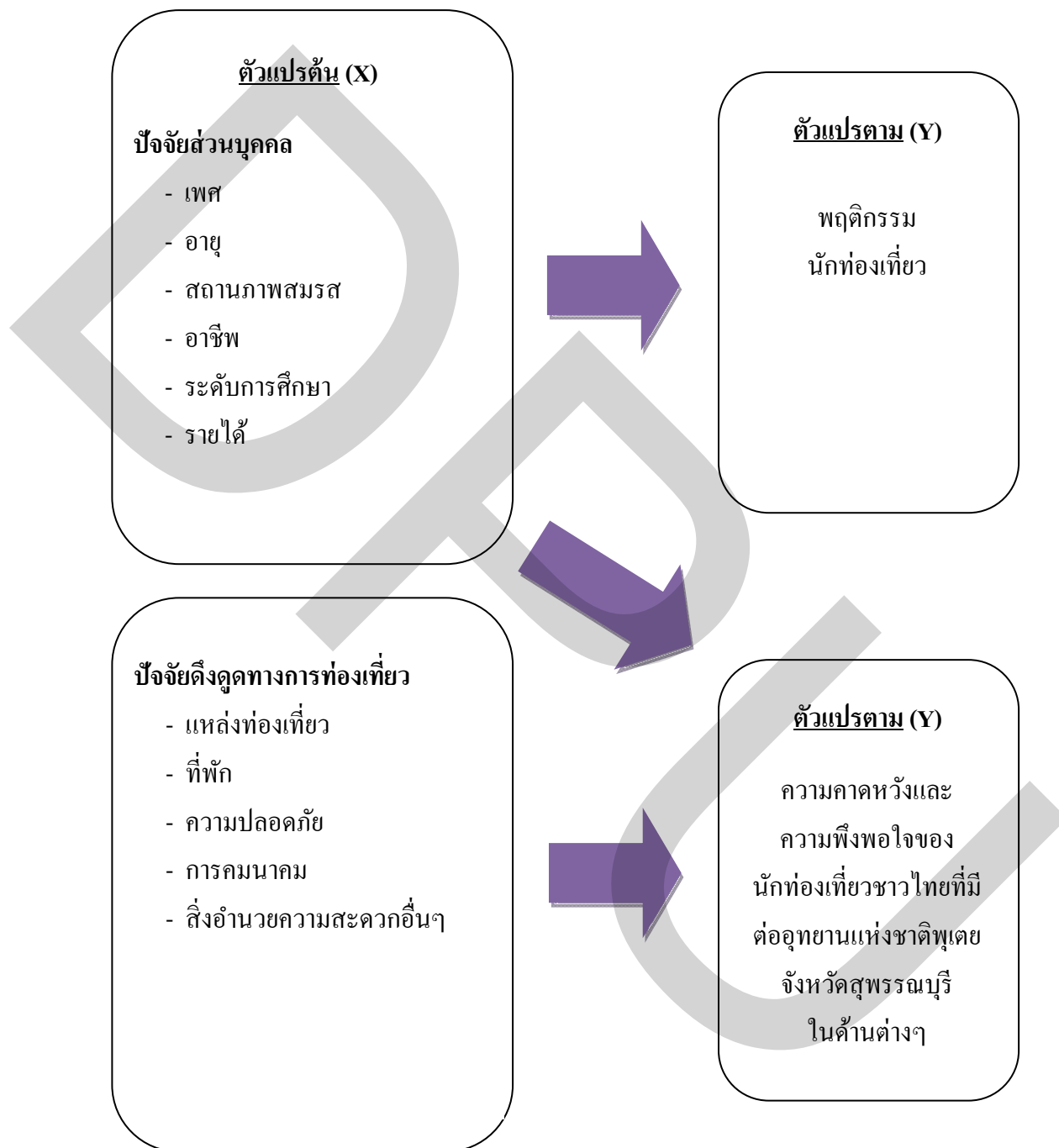
1.5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

1) ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ เป็นต้น

2) ปัจจัยดึงดูดทางการท่องเที่ยว ประกอบด้วย แหล่งท่องเที่ยว ที่พัก ความปลอดภัย การคมนาคม และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ

1.5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมนักท่องเที่ยว และ ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านต่างๆ

1.6 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

1.7 สมมติฐานการวิจัย

1.7.1 นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพทางสังคม อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ แตกต่างกัน จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

1.7.2 นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพทางสังคม อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ แตกต่างกัน จะมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย แตกต่างกัน

1.7.3 ปัจจัยดึงดูดด้านแหล่งท่องเที่ยวและด้านที่พักแรม มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

1.8 นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

งานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิยามคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันและเป็นกรอบแนวคิดเบื้องต้นในการดำเนินงานวิจัยดังนี้

1.8.1 นักท่องเที่ยว หมายถึง ประชาชนชาวไทย อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี ที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จ. สุพรรณบุรี

1.8.2 พฤติกรรมนักท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำทุกอย่างของนักท่องเที่ยวที่ตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง โดยการกระทำนั้นอยู่ในช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยวทั้งผู้ตัวและไม่ผู้ตัว ซึ่งบุคคลอื่นทั้งสามารถสังเกตและไม่สามารถสังเกตการกระทำนั้นได้ โดยพฤติกรรมภายนอกของนักท่องเที่ยวเป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตได้ด้วยอาศัยประสาทสัมผัส ส่วนพฤติกรรมภายในของนักท่องเที่ยวเป็นการกระทำของอวัยวะต่างๆภายในร่างกายรวมทั้งความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ที่ถูกควบคุมอยู่ภายในจะมีความสัมพันธ์กัน โดยพฤติกรรมภายในจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมภายนอกเป็นส่วนใหญ่

1.8.3 แรงจูงใจ หมายถึง แรงชนิดหนึ่งที่อยู่ในตัวบุคคล และทำให้บุคคลทำบางสิ่งบางอย่างไปในทิศทางที่ได้เลือกไว้อย่างมีเป้าหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองทั้งทางร่างกายและทางจิตใจ โดยมีสิ่งกระตุ้นเป็นสาเหตุให้บุคคลมีแรงจูงใจ

1.8.4 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดจากความต้องการของนักท่องเที่ยวที่ได้รับการตอบสนองจากการมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จ. สุพรรณบุรี

1.8.5 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคลอันประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ภูมิลำเนา

1.8.6 ปัจจัยดึงดูดทางการท่องเที่ยว หมายถึง ปัจจัยที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย แหล่งท่องเที่ยว ที่พัก ร้านอาหาร

ปัจจัยพื้นฐานทางการท่องเที่ยว การคมนาคม การต้อนรับและบริการ ความปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ

1.8.7 อุทยานแห่งชาติ หมายถึง เขตพื้นที่ป่าที่ทางราชการได้ประกาศให้เป็นเขตพื้นที่อนุรักษ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ ในที่นี้หมายถึงอุทยานแห่งชาติพุเตย จ. สุพรรณบุรี

1.8.8 สิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง สิ่งปลูกสร้าง สถานที่ เครื่องใช้ และเครื่องมือต่างๆ ที่ทางอุทยานฯ จัดสร้างหรือพัฒนาขึ้นในพื้นที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จ. สุพรรณบุรี เพื่ออำนวยความสะดวก สร้างความเข้าใจ และสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในการเข้ามาท่องเที่ยว หรือ ประกอบกิจกรรมนันทนาการต่างๆ ให้ได้รับความรู้ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความเพลิดเพลิน สามารถป้องกันผลกระทบต่อพื้นที่ และช่วยสร้างความเข้าใจต่อสิ่งที่นักท่องเที่ยวที่ได้พบเห็น สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ ได้แก่ สถานที่พัก ค่ายพัก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว อาคาร สำนักงาน ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ถนน ทางเดินเท้า ลานจัดกิจกรรม ป้ายสื่อความหมายต่างๆ รวมถึงห้องน้ำ ห้องสุขา เป็นต้น

1.8.9 กิจกรรมนันทนาการ หมายถึง การพักผ่อนหย่อนใจด้วยกิจกรรมต่างๆ ภายในอุทยานแห่งชาติพุเตย ประกอบด้วย กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ ปิกนิก ถ่ายรูป ตั้งแคมป์พักผ่อน ดูนก/ส่องนก เล่นน้ำตก พักผ่อนในบรรยากาศที่เงียบสงบ เทียวถ้ำ เป็นต้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยจากเอกสาร ตำรา บทความวิชาการ บทความวิจัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้

2.1.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

2.1.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

2.1.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.1.6 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความคาดหวังและความพึงพอใจ (IPA)

2.1.7 แนวคิดเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติ

2.1.8 อุทยานแห่งชาติพุเตย

2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3 สรุปแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจึงกล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว รูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยว และปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ดังนี้

1) ความหมายของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

ปริญ ลักขิตานนท์ และ อุบลทิพย์ ตั้งมั่นภูวคด (อ้างถึงใน จักรกฤษณ์ เรื่องเวช, 2550: 10) ได้พูดถึงความหมายของพฤติกรรมสอดคล้องกันว่า พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมหรืออาการ

กระทำต่างๆ ของสิ่งมีชีวิต หรือการตอบสนองที่บุคคลนั้นแสดงออกมาทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคล โดยอาจแสดงออกมาทั้งที่รู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ ซึ่งบุคคลอื่นสามารถสังเกตเห็นได้ เช่น การเดิน การพูด การหัวเราะ เรียกว่า พฤติกรรมภายนอก หรือเป็นการกระทำที่บุคคลอื่นมองไม่เห็นด้วยตา เช่น การคิด การฝัน ต้องสังเกตโดยใช้เครื่องมือในการตรวจสอบพฤติกรรม พฤติกรรมประเภทนี้เรียกว่า พฤติกรรมภายใน

ในขณะที่ Robert M. Goldensor (อ้างถึงใน สรรณศ บุญไข่, 2545: 7) กล่าวว่า พฤติกรรมเป็นการกระทำหรือการตอบสนองการกระทำทางจิตวิทยาของแต่ละบุคคลและเป็นปฏิสัมพันธ์ในการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นภายในหรือภายนอก รวมทั้งเป็นกิจกรรมการกระทำต่างๆ ที่เป็นไปอย่างมีจุดหมาย สังเกตเห็นได้ หรือเป็นกิจกรรมการกระทำต่างๆ ที่ได้ผ่านการใคร่ครวญ

ในขณะเดียวกัน วันเพ็ญ อังคศิริสรรพ (2545: 12) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมเป็นกริยาอาการหรือปฏิกิริยาที่แสดงออกหรือเกิดขึ้นเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้า (Stimulus) ซึ่งจะมาจากภายในหรือภายนอกร่างกายก็ได้ และปฏิกิริยาที่แสดงออกนี้มีได้เป็นพฤติกรรมทางกายเท่านั้น แต่รวมถึงพฤติกรรมที่เกี่ยวกับจิตใจด้วย นอกจากนี้คำว่า พฤติกรรม (Behavior) ยังแทนได้กับคำว่า Action และถือว่าการเคลื่อนไหวของอินทรีย์ทุกชนิดปรากฏออกมาเป็นพฤติกรรม ต้องมีแรงจูงใจ หรือต้องมีมูลเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง

นอกจากนี้ สรรณศ บุญไข่ (2545: 7) ยังได้กล่าวถึงความหมายของพฤติกรรมที่สนับสนุนความหมายที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นว่า พฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลนั้นไม่รวมเฉพาะสิ่งที่แสดงปรากฏออกมาภายนอกเท่านั้นแต่ยังรวมถึงสิ่งที่อยู่ภายในใจของบุคคล ซึ่งคนภายนอกไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง เช่น ค่านิยม (Value) ที่ยึดถือเป็นหลักการในการประเมินสิ่งต่างๆ ทัศนคติหรือเจตคติ (Attitude) ที่เขามีต่อสิ่งต่างๆ ความคิดเห็น (Opinion) ความเชื่อ (Belief) รสนิยม (Taste) และสภาพจิตใจ ซึ่งถือว่าเป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคล เป็นเหตุปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรม

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมหรืออาการกระทำต่างๆ ของสิ่งมีชีวิต หรือการตอบสนองการกระทำทางจิตวิทยาของแต่ละบุคคลและเป็นปฏิสัมพันธ์ในการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นภายในหรือภายนอก หรือการตอบสนองที่บุคคลนั้นแสดงออกมาทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคล โดยอาจแสดงออกมาทั้งที่รู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ หรือเป็นกิจกรรมการกระทำต่างๆ ที่ได้ผ่านการใคร่ครวญ ซึ่งบุคคลอื่นสามารถสังเกตเห็นได้ เช่น การเดิน การพูด การหัวเราะ เรียกว่า พฤติกรรมภายนอก หรือเป็นการกระทำที่บุคคลอื่นมองไม่เห็นด้วยตา เช่น การคิด การฝัน

ต้องสังเกตโดยใช้เครื่องมือในการตรวจสอบพฤติกรรม พฤติกรรมประเภทนี้เรียกว่า พฤติกรรมภายใน

2) องค์ประกอบของพฤติกรรม

Cronbach (อ้างถึงใน จักรกฤษณ์ เรืองเวช, 2550: 10) ได้ให้ความเห็นว่า พฤติกรรมของมนุษย์มีองค์ประกอบ 7 ประการ ได้แก่

(1) ความมุ่งหมาย (Goal) เป็นความต้องการ หรือ วัตถุประสงค์ที่ทำให้เกิดกิจกรรม คนเราต้องทำกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้น กิจกรรมบางอย่างก็ให้ความพอใจหรือตอบสนองความต้องการได้ทันที แต่ความต้องการหรือวัตถุประสงค์บางอย่างก็ต้องใช้เวลาอันจึงจะสามารถบรรลุผลความต้องการได้ คนเราจะมีความต้องการหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกัน และมักจะต้องเลือกสนองความต้องการที่รีบด่วน และสนองความต้องการที่ห่างไกลออกไปในภายหลัง

(2) ความพร้อม (Readiness) หมายถึง ระดับวุฒิภาวะ หรือความสามารถที่จำเป็นในการทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ คนเราไม่สามารถสนองความต้องการได้หมดทุกอย่าง ความต้องการบางอย่างอยู่นอกเหนือความสามารถของคน

(3) สถานการณ์ (Situation) เป็นเหตุการณ์ที่เปิดโอกาสให้เลือกทำกิจกรรม เพื่อสนองความต้องการ

(4) การแปลความหมาย (Interpretation) ก่อนที่คนเราจะทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งลงไป เราต้องพิจารณาสถานการณ์เสียก่อนแล้วตัดสินใจเลือกวิธีการที่คาดว่าจะได้ความพอใจมากที่สุด

(5) การตอบสนอง (Response) เป็นการทำกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการ โดยวิธีการที่ได้รับเลือกแล้วในขั้นการแปลความหมาย

(6) ผลที่ได้รับหรือผลที่ตามมา (Consequence) เมื่อทำกิจกรรมแล้ว ย่อมได้รับผลจากการกระทำนั้น ผลที่ได้รับอาจจะเป็นไปตามที่คิดไว้ (Confirm) หรืออาจตรงกันข้ามกับความหมาย (Contradict) ก็ได้

(7) ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to Thwarting) หากคนเราไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้ ก็กล่าวได้ว่า เขาประสบกับความผิดหวัง ในกรณีเช่นนี้ เขาอาจจะย้อนกลับไปแปลความหมายของสถานะเสียใหม่ และเลือกวิธีการตอบสนองใหม่ก็ได้

จากองค์ประกอบของพฤติกรรมที่ได้กล่าวมานี้ ทำให้ผู้วิจัยทราบว่า การที่นักทอ่งเทียวมียพฤติกรรมที่แตกต่างกัน นอกจากจะมาจากปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันแล้ว องค์ประกอบของพฤติกรรมเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้พฤติกรรมของนักทอ่งเทียวมแตกต่างกัน

3) ประเภทของนักทอ่งเทียวม

พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว แบ่งตามลักษณะทางจิตวิทยาจะสามารถแบ่งนักท่องเที่ยวเป็น 2 กลุ่มใหญ่ กล่าวคือ (กมลทิพย์ ประสิทธิ์นราพันธุ์, 2547: 20)

1) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ตาม (Psychocentrics) เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวดังนี้

(1) ต้องการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดหมายปลายทางที่มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วไป มีการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวที่ไม่เสี่ยงอันตราย

(2) ต้องการแหล่งท่องเที่ยวปลายทางที่มีแสงอาทิตย์ส่องสว่าง มีกีฬากลางแจ้งที่สนุกสนาน รวมทั้งสามารถทำกิจกรรมที่ทำให้ผ่อนคลายความเครียด

(3) มีกิจกรรมการเดินทางท่องเที่ยวที่ไม่ต้องอาศัยแรงกายมาก สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้โดยสะดวกง่ายดาย เช่น สามารถขับรถเข้าไปจอดในลานจอดรถของแหล่งท่องเที่ยวได้ และ เดินไม่มาก ไม่ต้องเดินไกลหรือลำบากในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

(4) ต้องการบรรยากาศในการเดินทางท่องเที่ยวที่เป็นที่คุ้นเคยใกล้เคียงกับ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของตนในถิ่นที่พำนักอยู่

(5) การจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวต้องจัดให้มีการบริการต่างๆ อย่างครบครัน ทั้งด้านที่พักอาหาร และเครื่องดื่ม การเดินทาง และความปลอดภัย โดยต้องกำหนดเวลาในโปรแกรมการท่องเที่ยวและจัดการให้เป็นไปตามกำหนดการ

2) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เป็นผู้นำ (Allocentric) เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมกรการท่องเที่ยวดังนี้

(1) ต้องการเข้าไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่ซึ่งไม่มีนักท่องเที่ยวเข้าไปท่องเที่ยวมากนัก หรือยังไม่มีเลย ต้องการรู้สึกว่าเป็นผู้ค้นพบ ได้รับประสบการณ์ใหม่ตนเองได้เข้าไปในสถานที่ที่ยังไม่เคยมีผู้เข้าไปท่องเที่ยวหรือมีก็น้อย

(2) ต้องการแหล่งท่องเที่ยวในจินตนาการ และแตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยว ของบุคคลอื่น

(3) ต้องการกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีการออกกำลังมากๆ มีกิจกรรมที่ต้องออกแรงตื่นเต้น สร้างประสบการณ์ใหม่ๆ ให้ตนเองตลอดเวลา

(4) การเดินทางยังแหล่งท่องเที่ยวต้องใช้เวลาน้อย เพราะต้องการใช้เวลา ในการแสวงหาสิ่งใหม่ๆ และทำกิจกรรมต่างๆ มากกว่าจะใช้เวลาอยู่ในยานพาหนะในการเดินทาง

(5) สถานที่พักและอาหารที่จัดให้ เพียงแค่อำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน ในการดำรงชีวิต มีอาหารและเครื่องดื่มที่แปลกใหม่ (ไม่เป็นอันตราย) และมีนักท่องเที่ยวพักอยู่จำนวนน้อย หรือไม่มีเลย

(6) ต้องการพบปะพูดคุยเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ จากบุคคลในท้องถิ่นที่มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่วัฒนธรรม ความเชื่อที่แตกต่างกับของตนเองและไม่เคยรู้มาก่อน

(7) การจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวจะต้องทำให้รู้สึกที่ไม่ถูกเร่งรัดมากเกินไป มีความยืดหยุ่น มีเวลาส่วนตัวที่จะให้ค้นหาสิ่งที่ตนเองสนใจ

ในขณะที่ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548: 138) กล่าวว่า “นักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศหรือนักท่องเที่ยวภายในประเทศก็ตาม สามารถแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ได้ 3 ประเภท” ดังนี้

นักท่องเที่ยวประเภทหรูหรา เป็นนักท่องเที่ยวประเภทที่มีรายได้สูง มักเรียกหรือบริการทางการท่องเที่ยวชนิดหรูหรา และพร้อมที่จะจ่ายค่าบริการในอัตราสูง ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมีกำไรต่อหน่วยสูงจากการขายบริการให้นักท่องเที่ยวประเภทนี้ โดยปกตินักท่องเที่ยวประเภทนี้จะมีจำนวนไม่มากนัก มักจู้และเอาใจยากแต่จ่ายดี

นักท่องเที่ยวประเภทระดับกลาง เป็นนักท่องเที่ยวประเภทที่มีรายได้ปานกลางไม่จู้หรือเรียกหรือบริการทางการท่องเที่ยวมากเหมือนนักท่องเที่ยวประเภทหรูหรา นักท่องเที่ยวระดับกลางนี้มักเป็นนักท่องเที่ยวที่อารมณ์ดี มุ่งความสนุกสนานเป็นสำคัญ โดยมีบริการทางการท่องเที่ยวที่ไม่ต้องหรูหรามากนัก แต่ก็ไม่แยจจนเกินไป โดยปกตินักท่องเที่ยวประเภทนี้จะมีจำนวนมากกว่านักท่องเที่ยวประเภทหรูหรา จึงทำให้ผู้ประกอบการมีรายได้มากตามจำนวนนักท่องเที่ยวแต่สามารถทำกำไรต่อหน่วยไม่สูงนัก

นักท่องเที่ยวประเภทระดับมวลชน เป็นนักท่องเที่ยวประเภทที่มีจำนวนมากที่สุดส่วนมากมีรายได้น้อยหรือไม่มีรายได้ประจำ ต้องการบริการทางการท่องเที่ยวแบบพื้นฐานๆ ในราคาถูก เอาใจง่าย นักท่องเที่ยวประเภทนี้เพิ่งจะเกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้เอง โดยได้รับการจูงใจจากการโฆษณา

4) รูปแบบพฤติกรรม

รูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของ Wahab Crampon and Rothfield เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์และแนวความคิดของนักท่องเที่ยวที่มีลักษณะเฉพาะในการกำหนดพฤติกรรม คือ

(1) การท่องเที่ยวไม่มีสิ่งที่เป็นตัวตนที่ได้กลับมา

(2) การพิจารณาค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวจะมีความสัมพันธ์กับรายได้เงินที่สะสมไว้และการวางแผนล่วงหน้า

(3) การตัดสินใจในการท่องเที่ยวเกิดจากสิ่งที่เข้ามากระตุ้น

รูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของ Schmoll ถูกกำหนดจากสิ่งกระตุ้น ความปรารถนา ความต้องการและความคาดหวังของบุคคลต่างๆ ในสังคม ที่มีผลต่อพฤติกรรม

นักท่องเที่ยว สิ่งต่างๆเหล่านี้ ได้แก่

(1) สิ่งกระตุ้นในการเดินทาง (Travel stimuli) เช่น สื่อต่างๆ ที่กระตุ้นความต้องการของนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น การแนะนำจากบุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น บริษัทนำเที่ยวหน่วยงานรัฐบาล

(2) ข้อกำหนดของบุคคลและสังคม (Personal and Social Determinants) เป็นลักษณะของข้อบังคับในการตั้งวัตถุประสงค์ของการเดินทางของนักท่องเที่ยว ในรูปแบบที่แตกต่างกัน

(3) การเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบภายนอก (External Variables) กำหนดความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยวในการให้บริการของผู้ประกอบการ ภาพจน์ของแหล่งท่องเที่ยว ประสบการณ์ที่ผ่านของนักท่องเที่ยว ข้อจำกัดทางด้านราคาและเวลา เป็นต้น

(4) ลักษณะพิเศษของสถานที่ให้บริการ (Characteristics and Features of the Service Destination) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมตัดสินใจของนักท่องเที่ยว เมื่อเลือกสถานที่ท่องเที่ยวไปแล้ว สิ่งที่ดีจะได้รับตามมาจะเป็นเช่นไร

Kotler (1991: 164) กล่าวว่า รูปแบบและพฤติกรรมผู้บริโภคประกอบด้วยสิ่งกระตุ้น ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นทำให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการและสิ่งกระตุ้นจะผ่านไปยังความคิดของผู้บริโภคหรือกล่อมคำ ซึ่งผู้ขายไม่สามารถทราบถึงความคิดของผู้บริโภคได้ รูปแบบพฤติกรรมผู้บริโภคประกอบด้วยสิ่งกระตุ้นซึ่งอาจจะเรียกว่า S-R Theory ซึ่งสิ่งกระตุ้นจะทำให้เกิดความต้องการและจะทำให้เกิดการตอบสนอง โดยมีรายละเอียดของรูปแบบพฤติกรรมของผู้ซื้อ ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงรูปแบบพฤติกรรมของผู้ซื้อ (Model of buyer behavior)

สิ่งกระตุ้นภายนอก		
การตลาด	สภาพแวดล้อม	
<ul style="list-style-type: none"> - ผลิตภัณฑ์ - ราคา - การจัดจำหน่าย - การส่งเสริมการตลาด 	<ul style="list-style-type: none"> - เศรษฐกิจ - เทคโนโลยี - การเมือง - วัฒนธรรม 	
กลองคำของผู้ซื้อ (ความคิดของผู้บริโภค)		
ลักษณะของผู้ซื้อ	ขั้นตอนการตัดสินใจ	
<ul style="list-style-type: none"> - ปัจจัยวัฒนธรรม - ปัจจัยทางสังคม - ปัจจัยส่วนบุคคล - ปัจจัยจิตวิทยา 	<ul style="list-style-type: none"> - รับรู้ปัญหา - ค้นหาข้อมูล - ประเมินทางเลือก - ตัดสินใจซื้อ - พฤติกรรมหลังการซื้อ 	
การตอบสนองของผู้ซื้อ		
<ul style="list-style-type: none"> - การเลือกผลิตภัณฑ์ - เวลาในการซื้อ 	<ul style="list-style-type: none"> - การเลือกตรา - ปริมาณการซื้อ 	<ul style="list-style-type: none"> - การเลือกผู้ขาย

ที่มา : Kotler (1991)

5) ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องได้แก่ ทฤษฎีพฤติกรรมกรรมการบริโภค ซึ่งกล่าวถึง คำถาม 7 คำถามที่นิยมใช้ค้นหาพฤติกรรมกรรมการบริโภค ประกอบด้วย 6 Ws คือ Who, Who, What, Why, When, Where และ 1 H คือ How

1. 6 Ws คือ Who, Who, What, Why, When, Where
2. ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย เช่น นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ชื่นชอบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา
3. ผู้บริโภคซื้ออะไร เช่น ซื้อผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของจังหวัด

นกรศรีธรรมราช

4. ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ เช่นปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย ความจำเป็น ความต้องการ การจูงใจ การรับรู้ การเรียนรู้ บุคลิกภาพ รูปแบบการดำรงชีวิต แนวคิดเกี่ยวกับตนเอง ทศนคติ เป็นต้น ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย วัฒนธรรมและวัฒนธรรมย่อย ชั้นของสังคม กลุ่มอ้างอิง ผู้นำความคิดเห็น ครอบครัว เป็นต้น

5. ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อ เช่น ผู้ริเริ่ม เป็นผู้เสนอหรือแนะนำความคิดในการซื้อผลิตภัณฑ์เป็นคนแรก ผู้มีอิทธิพลเป็นผู้กระตุ้นหรือชักจูงว่าควรซื้อหรือไม่ควรซื้อสินค้าและบริการ ผู้ตัดสินใจซื้อ เป็นผู้ตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่าจะซื้อหรือไม่ซื้อสินค้าและบริการ ผู้ซื้อ เป็นผู้ไปทำการซื้อหรือลงมือซื้อโดยนำเงินไปแลกเปลี่ยนกรรมสิทธิ์ในสินค้าและบริการ สุดท้ายคือผู้ใช้เป็นผู้บริโภคที่ใช้สินค้าและบริการนั้นๆ

6. ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด เช่น ซื้อเมื่อถึงช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว โอกาสพิเศษ วันหยุด เวลาว่าง และช่วงเทศกาลของปี

7. ผู้บริโภคซื้อที่ไหน เช่น สำนักงานตัวแทนจำหน่าย เว็บไซต์บริษัทจำหน่ายต่างๆ เป็นต้น

8. 1 H คือ How

9. ผู้บริโภคซื้ออย่างไร หมายถึง กระบวนการซื้อของผู้บริโภค เช่น การรับรู้ความต้องการ การค้นหาข้อมูลเพื่อตอบสนองความต้องการ การประเมินผลทางเลือก การตัดสินใจซื้อ และพฤติกรรมภายหลังการซื้อ เป็นต้น

คำตอบ 7 คำตอบที่ต้องการทราบเพื่อรู้จักพฤติกรรมผู้บริโภค ประกอบด้วย 7 Os

1. Occupants คือ ลักษณะกลุ่มเป้าหมายทางประชากรศาสตร์ ภูมิศาสตร์ จิตวิทยา พฤติกรรมผู้บริโภค

2. Objects คือ สิ่งที่ผู้บริโภครต้องการซื้อ ได้แก่ สินค้าและบริการ คุณสมบัติและองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ (Product Components)

3. Objectives คือ วัตถุประสงค์ในการซื้อ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค ได้แก่ ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัจจัยเฉพาะบุคคล

4. Organizations คือ บทบาทของกลุ่มต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ ประกอบด้วย ผู้ริเริ่ม ผู้มีอิทธิพล ผู้ตัดสินใจซื้อ ผู้ซื้อ และผู้ใช้

5. Occasions คือ โอกาสในการซื้อ ช่วงฤดูกาลของปี ฤดูกาลท่องเที่ยว เทศกาล โอกาสพิเศษ วันหยุด วันว่าง

6. Outlets คือ แหล่งหรือสถานที่จำหน่าย เช่น สำนักงานตัวแทนจำหน่าย ฯลฯ

7. Operations คือ ขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ เช่น การรับรู้ปัญหาหรือความต้องการ การค้นหาข้อมูล การประเมินผลพฤติกรรม การตัดสินใจซื้อ ความรู้สึกหลังการซื้อ (ฉลองศรี พิมล สมพงษ์, 2550: 33-47)

กล่าวโดยสรุป จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นนั้น สามารถนำมาเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในเรื่องการกำหนดแนวทางในการสร้างเครื่องมือเพื่อหาคำตอบของคำถามการวิจัย และการตั้งสมมุติฐานการวิจัย

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจึงกล่าวถึงแนวคิดและความหมายเกี่ยวกับการรับรู้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ และบทบาทสำคัญของการรับรู้ต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ดังนี้

จำเนียร ช่วงโชติ (2525: 2) และ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2534: 76) ได้สรุปความหมายของการรับรู้สอดคล้องกันว่า การรับรู้คือการแปลหรือตีความจากการสัมผัสที่ได้รับเป็น สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีความหมายหรือเป็นที่รู้จักเข้าใจ ซึ่งการแปลหรือตีความนี้จำเป็นความรู้เดิมหรือ ประสบการณ์เดิมที่มีมาก่อนจึงจะเกิดการรับรู้ ถ้าไม่มีความรู้เดิมหรือประสบการณ์ก็ไม่เป็นการรับรู้ เป็นเพียงแต่การสัมผัสเท่านั้น การรับรู้จึงเป็นกระบวนการที่เกิดแทรกกระหว่างสิ่งเร้าและการ ตอบสนอง ในขณะที่ Morison (อ้างถึงใน โสภการธรรม ตรีสุวรรณ, 2550: 30) ได้กล่าวว่า ลูกค้าได้ใช้ ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การสัมผัส การรับรู้รสชาด และการได้กลิ่นใน การรับรู้ถึงการบริการและข้อมูลการส่งเสริมการขาย หรือบริหารของธุรกิจ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะไม่ เป็นเพียงแรงกระตุ้นต่อการซื้อหรือการใช้บริการของลูกค้าเท่านั้น แต่ยังเป็นการรับรู้ว่าการบริการ ต่างๆ นั้น จะสร้างความพึงพอใจต่อความปรารถนาและความต้องการของลูกค้าด้วย นอกจากนี้ Huse and Bowditch (1977: 119) อธิบายว่า คนแต่ละคนจะมีการรับรู้ที่แตกต่างกันในสิ่งที่เห็น หรือ ได้ยิน ทั้งที่เป็นสิ่งเดียวกัน ความรู้สึกจะถูกนำเข้าไปในระบบความรู้สึก (sensory system) และการ รับรู้จะถูกประมวลผลด้วยวิธีการจัดระเบียบข้อมูลออกมาเป็นความหมายที่คนเข้าใจ โดยปัจจัยที่เป็น เหตุผลในการรับรู้ของแต่ละบุคคล มี 3 ปัจจัย คือ 1) ลักษณะทางกายภาพ (physiology) บุคคลมี การรับรู้แตกต่างกัน เพราะลักษณะทางร่างกายแตกต่างกัน 2) ครอบครัว (family) พื้นฐานการเลี้ยงดู ของครอบครัวตั้งแต่เด็ก การสร้างความเชื่อหรือทัศนคติให้แก่เด็ก ทำให้บุคคลมีการรับรู้แตกต่างกัน 3) วัฒนธรรม สังคม การใช้ชีวิตมีผลต่อทัศนคติค่านิยม และความคาดหวังของคน

ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า การรับรู้ เป็นกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ จากการสัมผัส ซึ่ง เกิดจากสิ่งเร้าที่เข้ามากระทบกับระบบประสาท ซึ่งได้แก่ การเห็น การได้ยิน การสัมผัส การได้กลิ่น และรสชาด โดยมีการจำแนกและประมวลผลเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ต่อไป ซึ่งการจำแนก หรือการ ประมวลผลนั้น มีปัจจัยต่างๆ เข้ามามีอิทธิพลนอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งสามารถ

แบ่งได้เป็น 2 ปัจจัยใหญ่ๆ คือ คุณสมบัติของสิ่งเร้า และคุณสมบัติของผู้รับรู้ (นิสิตสาขาจิตวิทยา อุตสาหกรรมและองค์การ, 2550)

สิ่งเร้าแต่ละอย่างมีคุณสมบัติไม่เหมือนกัน บางอย่างสามารถกระทบความรู้สึกของผู้รับรู้ได้อย่างเร็ว บางอย่างก็ทำให้ผู้รับรู้มองผ่านไปโดยไม่สามารถจำได้ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะความดึงดูดของสิ่งเร้าไม่เหมือนกัน (นิสิตสาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, 2550) โดยทั่วไปสิ่งเร้าที่สามารถดึงดูดความสนใจของคนมักมีลักษณะดังนี้ (1) ความเข้มของสิ่งเร้า (Intensity) สิ่งเร้าที่มีความเข้มข้นสูงจะความดึงดูดความสนใจของคนได้ง่ายกว่า หรือสามารถรับรู้ได้เร็วกว่าสิ่งเร้าที่มีความเข้มข้นน้อย เช่น เราสามารถรับรู้แสงจ้า กลิ่นฉุน เสียงดัง ได้เร็วกว่า แสงริบหรี่ กลิ่นอ่อน เสียงเบา (2) ความเด่นหรือการตัดกัน (Prominency or Contrast) สิ่งเร้าที่มีความเด่นหรือมีการตัดกันจะสามารถดึงดูดความสนใจคนได้ง่ายกว่าสิ่งเร้าที่มีความปกติ เช่น คนสูงในหมู่คนเตี้ย ดอกกุหลาบสีแดงในกลุ่มดอกกุหลาบสีเหลือง (3) ขนาดของสิ่งเร้า (Size) สิ่งเร้าที่มีขนาดใหญ่ย่อมทำให้คนเห็นได้ชัดเจนกว่าสิ่งเร้าที่มีขนาดเล็ก เช่น ป้ายโฆษณาที่เห็นตามข้างถนนจะมีขนาดใหญ่มาก เพื่อให้คนรับรู้ข้อความในป้ายโฆษณาได้ง่าย หรือโฆษณาในหน้าหนังสือพิมพ์แบบเต็มหน้าจะดึงดูดความสนใจได้มากกว่าโฆษณาในกรอบเล็กๆ (4) การเคลื่อนไหว (Motion) สิ่งเร้าที่มีการเคลื่อนไหวจะถูกรับรู้ได้มากกว่าสิ่งเร้าที่อยู่นิ่ง เช่น ป้ายโฆษณาที่ติดไฟวับๆ หรือมีตัวหนังสือวิ่ง จะดึงดูดความสนใจของคนได้ง่ายกว่า (5) ความถี่หรือความบ่อย (Frequency) สิ่งเร้าที่ปรากฏให้เห็นบ่อยๆ จะทำให้สังเกตได้เร็วกว่าสิ่งเร้าที่ปรากฏให้เห็นนานๆ ครั้ง เช่น น้ำอัดลมยี่ห้อที่โฆษณาในโทรทัศน์หรือปิดป้ายตามท้องถนนให้เห็นบ่อยๆจะเป็นน้ำอัดลมที่คนนึกถึงและรับรู้เร็วกว่ายี่ห้ออื่นที่ไม่ค่อยโฆษณา (6) ความแปลกใหม่และความคุ้นเคย (Novelty and Familiarity) สิ่งใหม่อยู่ในสภาพแวดล้อมเดิมหรือสิ่งที่คุ้นเคยอยู่ในสภาพแวดล้อมใหม่จะเรียกร่องความสนใจของบุคคลได้ เช่น พนักงานทำงานในบรรยากาศเดิมแต่มีการสับเปลี่ยนงาน จะช่วยให้พนักงานได้ทำงานใหม่ที่แปลกไปกว่าเดิม เกิดความสนใจงานใหม่ขึ้นมา หรือคนที่เคยแต่งตัวเรียบร้อยทุกวัน ลองมาสวมเสื้อผ้าสีสดๆ และรัดรูป ก็ทำให้ผู้อื่นรับรู้ได้อย่างรวดเร็ว (7) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment) สภาพที่ตั้งของสิ่งเร้า ได้แก่ ความใกล้หรือไกลจากตัวเรา ความลึก ความสูงและจำนวนสิ่งเร้าที่อยู่รอบตัวเรา เรามักจะรับรู้สิ่งที่ใกล้ตัวเรามากกว่าหรือเห็นความสำคัญมากกว่าสิ่งที่อยู่ไกลตัว เช่น เรามักรับรู้ว่าตึกสูงเทียมฟ้ามียอดตึกเล็กกว่าฐาน ทั้งๆที่ความจริงขนาดของยอดและฐานตึกมีขนาดเท่ากัน

คุณสมบัติของผู้รับรู้ บุคคลแต่ละคนมีความสามารถในการรับรู้ไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ (นิสิตสาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, 2550) ดังต่อไปนี้ (1) ขีดจำกัดทางกายภาพและความสมบูรณ์ของร่างกาย (Physical Limit and Physical Perfection) ความสามารถใน

การรับรู้ของบุคคลมีความแตกต่างกัน ส่วนหนึ่งมาจากสาเหตุทางด้านร่างกายของผู้รับรู้อย่างเช่น คนที่สายตาปกติจะสามารถรับรู้สิ่งเร้าได้เร็วกว่าคนที่สายตาสั้นและสายตายาว และคนที่ไม่สบายเป็นไขหวัดจะรับรู้เรื่องกลิ่นได้ไม่ดีเท่ากับคนที่ปกติ เป็นต้น (2) ประสบการณ์ในอดีตและการเรียนรู้ (Experience and Learning) เราจะรับรู้สิ่งเร้าที่เราเคยพบมาก่อนได้เร็วกว่าสิ่งเร้าที่เรายังไม่เคยเห็นมาก่อน (3) แรงจูงใจหรือความต้องการ (Motivation or Need) แรงจูงใจหรือความต้องการภายในของบุคคลมีผลต่อการรับรู้ เช่น พนักงานที่มาสายทุกวันถูกหัวหน้างานเรียกไปตักเตือนแล้วหลายครั้ง พอมาทำงานเช้าวันหนึ่งพบของสีขาววางอยู่บนโต๊ะทำงานของตนเองก็ตกใจคิดว่าเป็นจดหมายไปล่ออก แต่ความจริงของนั้นอาจเป็นซองฟ้าป่าของเพื่อนร่วมงานคนอื่นฝากให้ช่วยทำบุญก็ได้ (4) บุคลิกภาพและค่านิยม (Personality and Value) บุคลิกภาพและค่านิยมของบุคคลมักมีบทบาทร่วมในการรับรู้ เช่น หัวหน้างานที่คุ้นเคยกับการใช้อำนาจข่มขู่บังคับผู้อื่นก็จะรับรู้ว่าการเข้มงวดและการลงโทษเป็นสิ่งที่ดี แต่หัวหน้าที่คุ้นเคยกับการใช้เหตุผลก็จะรับรู้ว่าการเข้มงวดและการลงโทษเป็นสิ่งที่ป่าเถื่อน เป็นต้น (5) ความคุ้นเคยกับสิ่งเร้า (Familiarity) สิ่งเร้าที่เราเห็นบ่อยๆ จะทำให้เราระลึกถึงและรับรู้สิ่งนั้นๆ ได้เร็วกว่าสิ่งเร้าที่นานๆ ครั้งจะพบที่หนึ่ง เช่น เมื่อเราเข้าไปในร้านอาหารแล้วต้องการดื่มน้ำอัดลมเรามากจะสั่ง เป๊ปซี่หรือโค้ก มากกว่าสั่งกระทิงแดง (6) ความสอดคล้องกับสภาวะภายในของผู้รับรู้ในช่วงนั้น (Internal Condition) สิ่งเร้าที่สอดคล้องกับช่วงอารมณ์ ความรู้สึก ความสนใจ ความคาดหวัง และทัศนคติ ของเราในขณะนั้น เราจะรับรู้ได้เร็วกว่าสิ่งเร้าอื่นๆ ที่ไม่สอดคล้องกับสภาวะภายใน

นอกจากนี้ การรับรู้ยังมีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการกำหนดสถานที่ท่องเที่ยวที่จะเดินทางไป เช่น นักท่องเที่ยวจะรับรู้ถึงประโยชน์ของการเดินทางไปยังประเทศหนึ่ง ขณะเดียวกันก็อาจรับรู้ถึงข้อจำกัดต่างๆ ของการเดินทางไปในประเทศนั้นด้วย การรับรู้จะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมต่างๆ ระหว่างการเดินทาง เช่น พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่านักท่องเที่ยวรับรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวนั้นว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทใด เช่น นักท่องเที่ยวที่รับรู้ว่าเป็นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นเมืองที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และศิลปกรรม นักท่องเที่ยวก็จะให้ความสำคัญกับการเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์หรือพิพิธภัณฑ์ศิลปะ เป็นต้น การรับรู้ยังมีความเกี่ยวข้องกับหรือมีบทบาทต่อความรู้สึกของนักท่องเที่ยวหลังจากการเดินทางอีกด้วย เพราะการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ได้สัมผัสระหว่างการท่องเที่ยวจะเป็นตัวกำหนดว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อการเดินทางในครั้งนั้น ถ้านักท่องเที่ยวรับรู้ว่าการเดินทางเป็นไปตามที่คาดหวัง เขาก็จะเกิดความพึงพอใจและอาจเดินทางไปเยี่ยมชมสถานที่แห่งนั้นอีกและการรับรู้นั้นก็ส่งผลต่อการปลูกเร้า

ความต้องการของนักท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกต้องการไปเยือนแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ (นิรันดร ทพไชย, 2545: 82)

2.1.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมเนื้อหาที่เกี่ยวกับแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความหมายของความคาดหวัง และแหล่งที่มาของความคาดหวัง ไว้ดังนี้

Parasuraman (2004: 16) ได้กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง ทัศนคติที่เกี่ยวกับความปรารถนาหรือความต้องการของผู้บริโภคที่พวกเขาคาดหวังว่าจะเกิดขึ้นในการบริการนั้นๆ ลูกค้าซื้อสินค้าหรือใช้บริการเพื่อตอบสนองความต้องการที่เฉพาะเจาะจงและลูกค้าจะประเมินผลของการซื้อโดยพื้นฐานจากสิ่งที่คาดหวังว่าจะได้รับความต้องการ คือ สิ่งที่ถูกส่งลึกลงไปในจิตใจหรือจิตใต้สำนึกของมนุษย์ เป็นผลสืบเนื่องมาจากชีวิตความเป็นอยู่และสถานภาพของแต่ละบุคคล เมื่อรู้สึกมีความต้องการ พวกเขาจะมีแรงจูงใจที่จะทำให้ความต้องการได้รับการตอบสนอง ในขณะที่ Vroom (อ้างถึงใน ปุณยวีร์ ศรีรัตน์, 2551, หน้า 56) ได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง (Expectancy Theory) ว่า บุคคลจะมีแรงจูงใจในการทำสิ่งนั้นๆ สูง ถ้าเขาคาดหวังหรือเชื่อว่า การทำสิ่งนั้นจะมีผลนำไปสู่ผลงานที่ดี นำไปสู่รางวัลหรือการได้รับค่าตอบแทนสูงๆ โดยความคาดหวัง (Expectancy) หมายถึง ความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ว่าเมื่อกระทำอย่างหนึ่งแล้วจะเกิดผลอย่างนั้นขึ้น ซึ่งเป็นความคิดหรือการรับรู้ของบุคคลว่าตนจะสามารถทำได้สำเร็จหรือเอาสิ่งอันนั้นมาได้ แต่ถ้าเขาคิดว่าตนเองไม่สามารถทำให้สำเร็จได้หรือเอาสิ่งนั้นมาได้แน่ด้วยประการใดก็ตาม เขาก็จะหมดความสนใจหรือแรงจูงใจทันที แม้ว่าสิ่งนั้นจะมีค่ามากต่อเขาก็ตาม นอกจากนี้ Vroom ยังกล่าวเสริมว่า บุคคลจะกระทำการใด ขึ้นอยู่กับปัจจัย 4 ประการ คือ ผลตอบแทนที่ได้รับเหมาะสมกับสิ่งที่ทำลงไป ความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อผลที่ได้รับ เมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่นแล้วเชื่อว่าตนเองต้องเป็นผู้ได้รับผลอันนั้น และ ตนเองมีโอกาที่จะได้รับผลตอบแทนตามความคาดหวัง นอกจากนี้ Lovelock, Patterson และ Walker (2004: 94) ยังได้สรุปแนวคิดความคาดหวังในการใช้บริการว่า เป็นมาตรฐานภายในตัวลูกค้าที่ใช้ตัดสินคุณภาพในการบริการที่ได้รับ การทราบความคาดหวังของลูกค้าจะมีความสำคัญต่อการตลาดด้านการบริการ เพราะเจ้าของสินค้าหรือผู้ให้บริการจะสามารถนำเสนอสินค้าให้ตรงกับความคาดหวังของลูกค้าได้ ความคาดหวังของลูกค้าจะเป็นไปตามองค์ประกอบหลายๆ อย่าง เช่น ประเภทของสินค้า ประเภทอุตสาหกรรม ชื่อเสียงของอุตสาหกรรม เป็นต้น

ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวที่ย่อมมีความคาดหวังต่อสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวที่พึงปรารถนาและจินตนาการไว้ก่อนที่จะได้มาสัมผัสจริงกับสิ่งดึงดูดใจนั้นๆ ด้วยตนเอง และความคิดที่พึงปรารถนาและจินตนาการซึ่งเป็นความคาดหวังต่อสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวในแต่

ละบุคคลนั้น ก็ย่อมแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และปัจจัยส่วนบุคคลด้วย และหากผู้ประกอบการธุรกิจในอนาคตต้องเผชิญกับความคาดหวังของลูกค้า จะทำให้ผู้ประกอบการสามารถนำเสนอสินค้าให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าได้ นอกจากนี้ความคาดหวังเกี่ยวกับการบริการ (Parasuraman, 2004: 60) ได้รับอิทธิพลมาจาก 4 แหล่งสำคัญ คือ (1) ความต้องการส่วนบุคคลของผู้บริโภคเอง (Personal Needs) ซึ่งจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับลักษณะส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมของผู้บริโภคแต่ละคน ผู้บริโภคอาจจะคาดหวังจากบริการชนิดเดียวกันแตกต่างกันออกไปตามความต้องการของแต่ละบุคคล (2) การบอกเล่าแบบปากต่อปากเกี่ยวกับการบริการต่างๆ ที่ได้รับ (Word Of Mouth Communication) ทั้งทางบวกและทางลบ (3) ประสบการณ์เดิมของผู้บริโภค (Past Experience) ที่มีอิทธิพลต่อระดับความคาดหวังของผู้บริโภค และ (4) การโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่มีต่อผู้บริโภค (External Communication to Customer) ซึ่งการโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่างๆ มีบทบาทสำคัญต่อการสร้างความคาดหวังของผู้บริโภคเกี่ยวกับการบริการที่จะได้รับ

2.1.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมเนื้อหาที่เกี่ยวกับแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความหมายของแรงจูงใจ สิ่งกระตุ้นจูงใจทางการท่องเที่ยว และประเภทของแรงจูงใจ โดยมีนักวิชาการได้ให้คำอธิบายและรายละเอียดไว้ดังนี้

1) ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ หมายถึง แรงที่เป็นการต่อสู้ภายในของแต่ละบุคคล ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันให้บุคคลนั้นๆ ทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองทั้งทางร่างกายและจิตใจ (Fridgen, 1991: 5)

ขณะที่ Dann (1981: 187-188) ให้คำจำกัดความแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวดังนี้คือ เป็นความหมายที่เข้าใจโดยรวมถึงการตัดสินใจและการของผู้จัดการท่องเที่ยว โดยสามารถแสดงให้นักท่องเที่ยวได้เห็นรายละเอียดของการจัดการและกิจกรรมท่องเที่ยวอย่างเพียงพอที่จะเลือกตัดสินใจใช้บริการนั้น

ในขณะเดียวกัน Walters และ Loudon and Bitta (อ้างถึงใน สมกมล พวงพรหม, 2546: 131) ได้พูดถึงความหมายของแรงจูงใจสอดคล้องกันว่า บางสิ่งบางอย่างหรือสภาวะที่อยู่ภายในตัวบุคคลที่มีพลังและมีผลทำให้บุคคลต้องกระทำหรือเคลื่อนไหวหรือมีพฤติกรรมไปในทิศทางที่มีเป้าหมายที่ได้เลือกไว้แล้วซึ่งมักจะเป็นเป้าหมายที่มีอยู่ในสภาวะแวดล้อม

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า แรงจูงใจหมายถึง แรงใดแรงหนึ่งที่เป็นแรงต่อสู้ภายในตัวบุคคล และมีพลังมากพอที่จะผลักดันให้บุคคลนั้นๆ ทำบางสิ่งบางอย่างที่ได้เลือกไว้แล้วเพื่อตอบสนอง

ความต้องการของตนเองทั้งทางร่างกายและจิตใจ

2) สิ่งกระตุ้นจิตใจในการท่องเที่ยว

สิ่งกระตุ้นทางการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งต่างๆ อันเป็นสาเหตุที่กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจในความต้องการที่จะเดินทางหรือวางรูปแบบที่ใช้เพื่อการท่องเที่ยวหรือเป็นสิ่งที่กำหนดรูปแบบพฤติกรรมในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวให้มีความแตกต่างกันซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ที่สำคัญ คือ (สุรรัตน์ เตชะทวิวรรณ, 2545: 72)

ประเภทที่หนึ่ง คือ สิ่งกระตุ้นที่เกิดจากภายในของนักท่องเที่ยว ได้แก่ สิ่งกระตุ้นทางด้านจิตใจ ทางด้านร่างกาย ทักษะสติ ความรู้สึก เป็นต้น

ประเภทที่สอง คือ สิ่งกระตุ้นที่เกิดจากภายนอก เช่น การให้บริการทางการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว เป็นต้น

ขณะที่ McIntosh และ Goeldner กล่าวว่า แรงจูงใจทางการท่องเที่ยว (tourism motivation) หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวออกเดินทางท่องเที่ยว เพื่อสนองความต้องการของตนเอง ตามปกตินักท่องเที่ยวจะเดินทางหรือไม่ย่อมขึ้นอยู่กับแรงจูงใจ (motivation) ทั้งคู่จึงได้สรุปของสิ่งกระตุ้นทางการท่องเที่ยวจากลักษณะของสิ่งกระตุ้นตามรูปแบบของ Dann โดยแบ่งประเภทของสิ่งกระตุ้นทางการท่องเที่ยวออกเป็น 4 ประเภท คือ (McIntosh & Goeldner, 1986: 124-125)

1. สิ่งจูงใจทางกายภาพ (physical motivation) ได้แก่ สิ่งจูงใจที่เกี่ยวกับการพักผ่อนร่างกาย การเล่นกีฬา การสันทนาการตามชายหาด การหย่อนใจ ด้วยการบันเทิงและสิ่งจูงใจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการรักษาสุขภาพ

2. สิ่งจูงใจทางวัฒนธรรม (cultural motivation) ได้แก่ ความปรารถนาที่อยากเรียนรู้พบเห็นวัฒนธรรมที่แตกต่างของสถานที่ต่างๆ เพื่อค้นหาความเป็นมารูปแบบของการดำรงชีวิต คนตรี ศิลปะพื้นบ้าน การเดินรำ เป็นต้น

3. สิ่งจูงใจระหว่างบุคคล (interpersonal motivation) ได้แก่ ความปรารถนาที่จะพบปะผู้อื่นในสังคม การเดินทางเพื่อเยี่ยมญาติหรือเพื่อน ค้นหาประสบการณ์ใหม่ และที่แตกต่างจากประสบการณ์ที่เคยมีการเดินทางจากถิ่นที่อยู่อาศัยเดิม

4. สิ่งจูงใจทางด้านสถานภาพ และชื่อเสียง (status and prestige motivation) ได้แก่ ความต้องการพัฒนาตนเอง และแสดงความสำคัญของตนเอง เช่น การเดินทางทำธุรกิจ การประชุม การศึกษา

นอกจากนี้ Wahab (อ้างถึงใน กัลยา สมมาตย์, 2541: 12) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับสิ่งกระตุ้นจิตใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวหรือเรียกว่า สันมรดกทางการท่องเที่ยวว่ามี 2 ประการ คือ

ประการที่หนึ่ง คือ สันมรดกตามธรรมชาติ ได้แก่ ลม ฟ้า ลักษณะภูมิประเทศ สัตว์ ป่า เขา ทะเล น้ำตก ฯลฯ

ประการที่สอง คือ สันมรดกที่คนสร้างขึ้น เพื่อจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวและเพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นไปอย่างสะดวกสบาย ได้แก่

1. สันมรดกทางการท่องเที่ยวในเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและศาสนา
2. โครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยว ได้แก่ ระบบสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน สะพาน สนามบิน สถานีรถไฟ ท่าเรือ เครื่องอำนวยความสะดวกอื่นๆ เพื่อให้การเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวสะดวกและปลอดภัย

3. โครงสร้างเหนือฐานรอง ได้แก่ สิ่งที่จะช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น โรงแรม กภัตตาคาร ไนท์คลับ ห้องประชุมขนาดใหญ่ ร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น

4. วิธีการดำรงชีวิตของคน ซึ่งรวมถึงท่าทีความรู้สึกของประชาชนในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ความยิ้มแย้มแจ่มใส ความมีน้ำใจ ความพร้อมที่จะช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ฯลฯ

3) ประเภทของแรงจูงใจ

แรงจูงใจหรือสิ่งกระตุ้นให้คนเดินทางเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงให้เห็นความต้องการของนักท่องเที่ยวว่าเดินทางเพื่ออะไรและคาดหวังที่จะได้รับผลิตภัณฑ์และบริการรูปแบบใด เมื่อนำทฤษฎีทางจิตวิทยาและสังคมวิทยามาประยุกต์กับการท่องเที่ยว แรงจูงใจที่ทำให้คนเดินทางอาจจำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ (สุริรัตน์ เตชาทวิวรรณ, 2545, หน้า 73)

ประเภทที่หนึ่ง คือ ปัจจัยดึง (pull factor) หมายถึง ปัจจัยที่อยู่ภายนอกตัวบุคคลซึ่งส่งเสริมหรือดึงดูดให้คนเดินทางไปต่างๆ ได้แก่ (สุริรัตน์ เตชาทวิวรรณ, 2545: 73-74)

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ประเทศใดที่มีสภาพเศรษฐกิจที่ดีย่อมเอื้ออำนวยให้คนในประเทศมีอำนาจทางการเงินสูง และมีโอกาสเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ ได้มาก

2. ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ นักจิตวิทยา Adler Fedler ได้ให้ข้อคิดทางพฤติกรรมมนุษย์ไว้ว่า “คนมักจะแสวงหาสิ่งที่ตัวเองไม่มีหรือแสวงหาสิ่งที่แตกต่างไปเพื่อชดเชยสิ่งที่ตนไม่มี” จากหลักจิตวิทยานี้ อาจกล่าวได้ว่า ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศที่แตกต่างไปจากประเทศของตนสามารถดึงดูดให้คนเดินทางได้และข้อคิดดังกล่าวอาจนำมาประยุกต์ใช้กับแนวความคิดทางปัจจัยภูมิศาสตร์ได้ว่า นักท่องเที่ยวจะนิยมเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่มีลักษณะภูมิประเทศที่แตกต่างไปจากของตน เพื่อเรียนรู้ประสบการณ์ที่แตกต่างกันออกไป หรือเพื่อหาสิ่งชดเชยในสิ่งที่

คนไม่มี ลักษณะทางภูมิศาสตร์จึงเป็นปัจจัยตั้งที่สำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปยังสถานที่ที่มี ลักษณะแตกต่างจากประเทศหรือท้องถิ่นของตน (สุริรัตน์ เตชทวิวรรณ, 2545: 74) นอกจากนี้ ลักษณะภูมิประเทศที่สะดวกต่อการเข้าถึงและมีการจัดการคมนาคมที่ดี รวมถึง มีการจัดบริการที่ อำนวยความสะดวกและมีกิจกรรมให้คนที่เดินทางมาถึงได้เข้าร่วม สิ่งเหล่านี้มีส่วนช่วยดึงดูด นักท่องเที่ยวให้เดินทางมาเที่ยวได้เช่นกัน (Robinson, 1976: 29)

3. ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม รูปแบบวัฒนธรรมและบรรทัดฐานของสังคมใด สังคมหนึ่งกำหนดค่านิยมในการเดินทางของคนในสังคมนั้น ในขณะเดียวกันวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีงานเทศกาลประวัติศาสตร์ สามารถเป็นสิ่งดึงดูดที่ทำให้คนในสังคมอื่น เดินทางมายังท้องถิ่นของตนได้

4. ปัจจัยทางการเมือง ประเทศใดที่มีสภาวะการณ์ทางการเมืองมั่นคงย่อมเอื้ออำนวยให้ คนในประเทศอื่นเดินทางมายังประเทศตนได้ และในขณะเดียวกัน นโยบายของรัฐบาลอาจกั้นหรือ ส่งเสริมให้คนเดินทางไปประเทศอื่นได้เช่นเดียวกัน

5. ปัจจัยทางเทคโนโลยี การพัฒนาเทคโนโลยีด้านการสื่อสารคมนาคมโครงสร้าง พื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งบันเทิงเป็นปัจจัยที่เอื้ออำนวยให้คนเดินทางได้สะดวก รวดเร็วและปลอดภัยยิ่งขึ้น นอกจากนี้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของบางประเทศก็สามารถเป็นสิ่ง ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้

6. สื่อ มีอิทธิพลต่อความคิดค่านิยม และการตัดสินใจของคนเนื่องจากสื่อมวลชนจะ ถ่ายทอดข่าวสารทางการท่องเที่ยวสู่ประชาชนและสามารถสร้างภาพพจน์ของสถานที่แต่ละแห่งได้ ถ้าข่าวสารหรือข้อมูลที่ปรากฏบนสื่อเป็นภาพที่ดีก็สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทาง ในทาง ตรงกันข้ามถ้าข้อมูลปรากฏในเชิงลบก็อาจเปลี่ยนแปลงทัศนคติและการตัดสินใจในการเดินทาง ของนักท่องเที่ยวได้เช่นเดียวกัน

นอกจากนี้จากแนวคิดของ Wahab (อ้างถึงใน กัลยา สมมาตรย์, 2541: 12) เกี่ยวกับสิ่ง กระตุ้นจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว หรือเรียกอีกอย่างว่า สันมรดกทางการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว ให้เดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ มากขึ้น แต่ขณะเดียวกัน ในการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวมีปัจจัยหลายอย่างเป็นองค์ประกอบ แต่ องค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญด้านการท่องเที่ยวมี 4 ประการ คือ 1. สิ่งดึงดูดใจ (attraction) 2. สิ่ง อำนวยความสะดวก (facilities) 3. การขนส่ง (transportation) 4. การต้อนรับ (hospitality) ดังที่ กล่าวถึงดังนี้

1. สิ่งดึงดูดใจ มีองค์ประกอบ 4 ประการ ได้แก่

(1) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ กล่าวคือ ทุกๆ พื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม ประทับใจ ซึ่งเกิดจากลักษณะของธรรมชาติ เช่น อ่าว แหล่ม เกาะ หน้าผา โขดหิน ภูมิอากาศและความสวยงามตามธรรมชาติ ซึ่งสภาพธรรมชาติเหล่านี้เป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ภายใต้เงื่อนไขของความแตกต่างในเรื่องจากของธรรมชาติ ความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวอาจเกิดขึ้นได้ 2 ประการคือ (สุทธิทธิ ชูชาติ, 2538: 38)

ประการที่หนึ่ง คือ สถานที่ที่น่าสนใจ (place) เช่น จังหวัดภูเก็ตมีแหลมพรหมเทพยื่นออกไปจากหน้าผามุ่งสู่ทะเลลึก มีต้นตาลขึ้นปลายแหลม ยามดวงอาทิตย์ตกเวลาเย็นจึงเป็นภาพที่สวยงาม สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้อยากมาเที่ยวยังแหล่งนั้น

ประการที่สอง คือ เหตุการณ์ที่น่าสนใจ (event) เช่น การกำหนดจัดงานพระนครคีรีเมืองเพชรบุรี ซึ่งในงานจะมีการแสดง แสง สี เสียงประกอบละครประวัติศาสตร์ การแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านที่น่าสนใจหรือมีการจัดงานขนมหวานเมืองเพชร ซึ่งส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวมากขึ้น

(2) แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมแต่ละพื้นที่คือ วิถีชีวิตของคนในเขตพื้นที่นั้นๆ อาจเหมือนหรือแตกต่างกัน วัฒนธรรมอาจแสดงออกมาในรูปแบบศาสนา สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของประชาชน จารีตประเพณี เช่น กลุ่มทอผ้าพื้นเมือง ชาวลาวโซ่งที่ตำบลหนองปรังในจังหวัดเพชรบุรี เป็นต้น

(3) ชาติพันธุ์ เหตุผลอย่างหนึ่งในการเดินทางของประชาชน เพื่อต้องการเยี่ยมญาติและเพื่อน คนมีความต้องการที่จะกลับไปเยี่ยมเยียนแผ่นดินเดิมของตนเอง

(4) แหล่งบันเทิง ในที่นี้มีได้หมายถึง สถานเริงรมย์ยามราตรีเพียงอย่างเดียวแต่อาจหมายถึง สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สนามกีฬา ฯลฯ

2. สิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากนักท่องเที่ยวเมื่อเดินทางห่างไกลจากบ้านย่อมต้องการสิ่งจำเป็นหลายอย่างในการตอบสนองความต้องการของชีวิต ซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญในการท่องเที่ยวมี 4 ประการ

(1) ที่พัก (lodging) เป็นสิ่งสำคัญในการเดินทาง นักท่องเที่ยวอาจพักกับญาติหรือเพื่อน แต่อีกส่วนหนึ่งก็ต้องการที่พักซึ่งต้องการเช่าอาศัยชั่วคราว ที่พักอาจมีหลายประเภท เช่น โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ หรือที่พักลักษณะอื่นๆ

(2) ร้านอาหารและเครื่องดื่ม เพื่อรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยว

(3) สถานบริการ เช่น ร้านขายของที่ระลึก ร้านซักรีด สถานที่นันทนาการ

(4) ปัจจัยพื้นฐานทางการท่องเที่ยว (infrastructure) ที่สำคัญได้แก่ ระบบการสื่อสาร การคมนาคม สาธารณูปโภคในแหล่งท่องเที่ยวมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะทำให้เกิดความ

สะดวกในการจองที่พัก การติดต่อกับครอบครัว ปัจจัยพื้นฐานดังกล่าวนอกจากจะอำนวยความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยวแล้ว ยังทำให้ท้องถิ่นเกิดการพัฒนาและส่งผลกระทบต่อประชาชนในท้องถิ่นด้วย ทำให้ได้รับความสะดวกสบายขึ้นเนื่องจากการพัฒนาระบบสื่อสารการคมนาคม และสาธารณูปโภคดังกล่าว

3. การขนส่ง เป็นสิ่งสำคัญในการนำนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว สะดวกสบายและปลอดภัย การเดินทางของประชาชนมิได้วัดในรูปแบบของระยะทางแต่วัดด้วยเวลาของการเดินทาง ถึงแม้ระยะทางจะไกลแต่ถ้าประหยัดเวลาในการเดินทาง ประชาชนก็พร้อมที่จะเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว ดังนั้นการปรับปรุงยานพาหนะ ถนนและระบบการจราจรให้ดีขึ้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยว

4. การต้อนรับ เป็นสิ่งสำคัญมากเพราะนักท่องเที่ยวที่ต้องการกลับไปยังสถานที่เดิมเกิดความประทับใจในการต้อนรับประชาชน หรือพนักงานบริการในพื้นที่มากกว่าสภาพธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว ในทางกลับกันถ้าหากว่านักท่องเที่ยวได้รับการต้อนรับที่ไม่ดีหรือไม่เหมาะสมนอกจากจะไม่ทำให้รู้สึกประทับใจแล้ว โอกาสที่จะกลับมาท่องเที่ยวที่เดิมจะมีน้อยตามไปด้วย

ประเภทที่สอง คือ ปัจจัยผลัก (push factor) หมายถึง ความรู้สึก ความต้องการที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลหรือสภาพเงื่อนไขที่กระตุ้นให้คนมีความต้องการที่จะเดินทางซึ่งมาส์โลว์ได้กล่าวถึงเรื่องของปัจจัยผลักไว้ว่า “คนจะมีพฤติกรรมแสดงออกต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง” ดังนั้น ความต้องการที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยวแต่ละคน จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดพฤติกรรมแสดงออกของนักท่องเที่ยว ดังนี้ (สุริรัตน์ เตชะทวิวรรณ, 2545: 75-76) (Hudman, 1980: 33)

1. นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการที่จะผ่อนคลายความเครียด และได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ความบันเทิง ซึ่งเป็นการตอบสนองความต้องการทางกาย

2. นักท่องเที่ยวต้องการพาหนะเดินทาง ที่พัก สถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหารที่ปลอดภัยและสะอาด ผู้บริการที่จริงใจให้ข้อมูลต่างๆ ที่ถูกต้องซึ่งจะทำให้ นักท่องเที่ยวรู้สึกปลอดภัยและมั่นคง

3. นักท่องเที่ยวคาดหวังที่จะให้ผู้บริการทักทายหรือให้ความสำคัญกับการปรากฏตัวของตนอยู่เสมอและคาดหวังให้ผู้บริการจดจำชื่อ นามสกุล ข้อมูลส่วนตัวของตนได้อย่างถูกต้องเพราะแสดงถึงการเป็นที่ยกย่องยอมรับนับถือในสังคมนั้นๆ

4. นักท่องเที่ยวบางคนเดินทางท่องเที่ยวเพื่อให้ได้เห็น ได้ยิน ได้ลองสิ่งแปลกใหม่ของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ และได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการที่มีคุณภาพเพื่อสะสมประสบการณ์ที่เสริมสร้างความเชื่อมั่นและศักดิ์ศรีของตน

5. นักท่องเที่ยวบางคนนิยมเดินทางและสำรวจท้องถิ่นต่างๆ ด้วยตนเอง โดยไม่สนใจว่าท้องถิ่นนั้นจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกและอยู่ใกล้เมืองหรือไม่ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะเรียนรู้หรือพยายามทำความรู้จักเข้าใจวัฒนธรรมและชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น และมักจดจำหรือบันทึกสิ่งที่ตนได้พบเห็นเพื่อเป็นการบันทึกประสบการณ์และความสำเร็จของตน นักท่องเที่ยวแต่ละคนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมือนกันและนักท่องเที่ยวคนหนึ่งๆ ก็อาจมีพฤติกรรมที่หลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับความต้องการของแต่ละบุคคล

นอกจากนี้ปัจจัยหลักที่กล่าวมาในข้างต้นยังมีบางส่วนที่สอดคล้องกับ การวิจัยของ Crompton ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ แรงผลักดันภายในตัวของบุคคล ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการท่องเที่ยว โดยได้จำแนกประเภทของแรงจูงใจทางสังคม ที่ส่งผลให้คนตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 7 ชนิด ได้แก่

- 1) การเดินทางเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงสิ่งแวดล้อมประจำวัน
- 2) การเดินทางเพื่อที่จะค้นหาตัวเอง หรือ ประเมินตัวเอง
- 3) การเดินทางเพื่อการพักผ่อน หรือ ผ่อนคลาย
- 4) การเดินทางเพื่อความมีเกียรติประวัติในการท่องเที่ยว
- 5) การเดินทางเพื่อรำลึกอดีต
- 6) การเดินทางเพื่อเยี่ยมญาติ
- 7) การเดินทางเพื่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

จากที่ได้กล่าวมาสรุปได้ว่า แรงจูงใจ คือ แรงชนิดหนึ่งที่อยู่ในตัวบุคคล และทำให้บุคคลทำบางสิ่งบางอย่างไปในทิศทางที่ได้เลือกไว้อย่างมีเป้าหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองทั้งทางร่างกายและทางจิตใจ โดยมีสิ่งกระตุ้นเป็นสาเหตุให้บุคคลมีแรงจูงใจ ซึ่งสิ่งกระตุ้นดังกล่าวสามารถทำให้เกิดทั้งแรงผลักดันที่ทำให้บุคคลอยากเดินทางท่องเที่ยวและแรงดึงดูดให้บุคคลเดินทางท่องเที่ยวไปในที่ต่างๆ

2.1.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมเนื้อหาที่เกี่ยวกับแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ หลักการและทฤษฎีความพึงพอใจ และความพึงพอใจของผู้รับบริการ โดยมีนักวิชาการได้ให้คำอธิบายและรายละเอียดไว้ดังนี้

1) ความหมายของความพึงพอใจ

“ความพึงพอใจ” ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า “Satisfaction” มีความหมายโดยทั่วไปว่า “ระดับความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง” (จิตตินันท์ เตะชนนท์, 2543:19) และมีนักวิชาการและนักจิตวิทยาให้ความหมายไว้ดังนี้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์, ปริญ ลักขิตานนท์, ศุภกร เสรีรัตน์ และ งามอาจ ปทะวานิช (2546: 100) กล่าวถึงความพึงพอใจไว้ว่า เป็นทัศนคติที่ดีที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และปฏิกิริยาที่ตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ ของบุคคล

ในขณะที่ ธนาภรณ์ เมทธิสตุติ (2543: 14) ได้สรุปความหมายของความพึงพอใจที่สอดคล้องกันว่า หมายถึง ความรู้สึก ความชอบ ความพอใจและความต้องการของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ต้องการ

ขณะเดียวกัน Powel (อ้างถึงใน ป็องศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง, 2543: 7) และเขาวรี เจริญสวัสดิ์ (2543: 7) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึงความสามารถของบุคคลในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุขสนุกสนาน ปราศจากความรู้สึกเป็นทุกข์ ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า บุคคลจะได้รับการตอบสนองอย่างสมบูรณ์ในทุกสิ่งที่ต้องการ แต่ความพึงพอใจนั้นจะหมายถึงความสุขที่เกิดขึ้นจากการปรับตัวของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี และเกิดความสมดุลระหว่างความต้องการของบุคคลกับการได้รับการตอบสนอง

2) หลักการและทฤษฎี

ทฤษฎีความคาดหวัง (expectancy theory) อธิบายความพึงพอใจในแง่ที่ว่า ลูกจ้างจะเกิดความพอใจได้ต่อเมื่อเขาประเมินแล้วว่า การบริการนั้นๆ จะนำผลตอบแทนมาให้ ซึ่งลูกจ้างได้มีการตัดสินใจล่วงหน้าแล้วว่า คุณค่าของการบริการจากสิ่งที่ลูกจ้างได้รับเป็นเช่นไร ลูกจ้างจึงเลือกเอาบริการที่นำเอาผลลัพธ์เหล่านี้มาให้ และในขั้นสุดท้าย เมื่อมีการประเมินการเปรียบเทียบผลลัพธ์ต่างๆ ลูกจ้างจะมีความพอใจที่จะเกิดขึ้น โดยแนวคิดทฤษฎีนี้อยู่ที่ผล (outcomes) ความปรารถนาที่รุนแรง (violence) และความคาดหวัง (expectancy) โดยทฤษฎีความคาดหวังจะคาดคะเนว่า โดยทั่วๆ ไปลูกจ้างแต่ละคนจะแสดงพฤติกรรมก็ต่อเมื่อเขามองเห็น โอกาสความน่าจะเป็นไปได้ (probability) ก่อนข้างชัดเจน หากความพึงพอใจของเขาเกิดจากการให้บริการที่มีคุณภาพ เขาก็จะใช้บริการนั้นตลอด เพราะเป็นผลลัพธ์ที่เขาปรารถนา ซึ่งหมายความว่า ความหมายนี้เกิดก่อนการบริการ จึงสามารถเป็นเหตุนำไปสู่การมาใช้บริการ เพราะพฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากแรงผลักดันซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากความต้องการ และอีกส่วนหนึ่งเกิดจากความคาดหวังที่จะได้รับจากสิ่งจูงใจผลตอบแทนหรือผลลัพธ์ที่ได้จากการบริการที่มีคุณภาพ จะมีความสำคัญและจำเป็นทำให้เกิดพฤติกรรมได้ ขึ้นอยู่กับความพอใจต่อการบริการอย่างมีคุณภาพ (McCormick, 1980: 396-397)

ในขณะที่ทฤษฎีความพึงพอใจของมาสโลว์ (Maslow's general theory human and motivation) ได้อธิบายถึง ความต้องการของมนุษย์ซึ่งมีลักษณะเป็นลำดับตอนจากต่ำไปหาสูง (Hierarchy and needs) และเป็นทฤษฎีที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย โดยมีสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมความต้องการของมนุษย์ดังนี้ Maslow (อ้างถึงใน คุษฎี คุปพันธ์, 2553: 17)

2.1) มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอ และไม่มีที่สิ้นสุด แต่สิ่งที่มนุษย์ต้องการนั้นขึ้นอยู่กับว่ามีสิ่งนั้นอยู่แล้วหรือยัง ขณะที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองและความต้องการอื่นจะเข้ามาแทนที่ กระบวนการนี้จะไม่มีที่สิ้นสุดและจะเริ่มต้นตั้งแต่เกิดจนตาย

2.2) ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองจะไม่ใช่สิ่งจูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป ความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่จะเป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรม

2.3) ความต้องการของมนุษย์เป็นลำดับขั้นตามลำดับความสำคัญ เมื่อมีความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการในระดับที่สูงก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนองทันที ซึ่งมาสโลว์ได้แบ่งลำดับขั้นความต้องการ คือ ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of human needs) ไว้ 5 ระดับ คือ

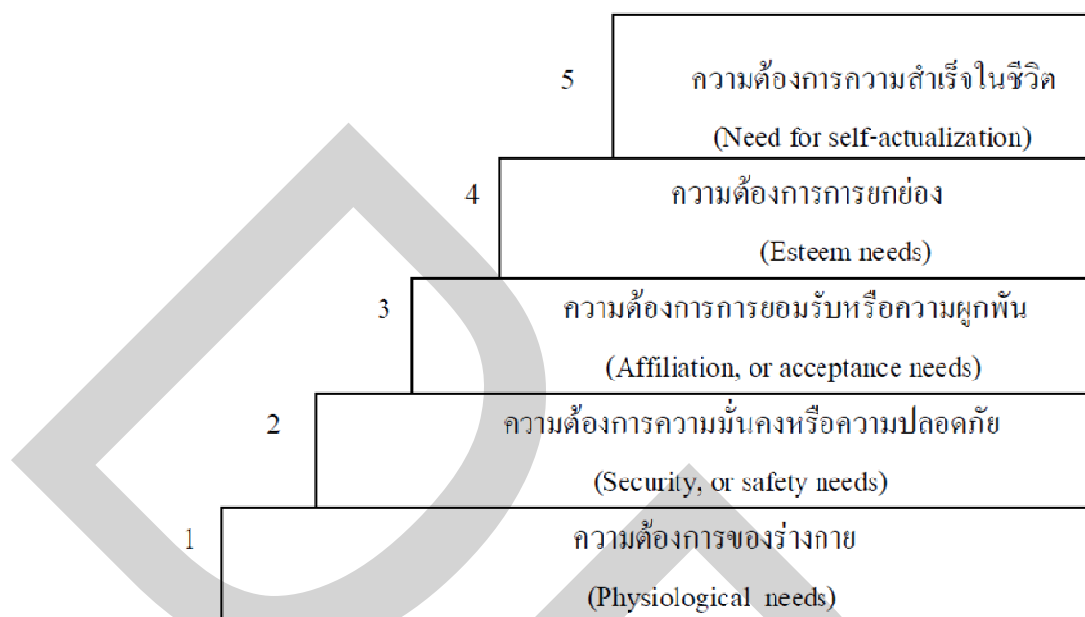
1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร น้ำดื่ม ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการการพักผ่อน และความต้องการทางเพศ

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety needs) เมื่อมนุษย์ได้รับการตอบสนองทางร่างกายแล้ว ความต้องการทางด้านจิตใจก็จะตามมา

3. ความต้องการมีส่วนร่วมในสังคม (Social needs or love needs) ขั้นนี้เป็นความต้องการที่สูงขึ้น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม การให้ผู้อื่นรักใคร่เห็นความสำคัญของตน และเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม

4. ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียงหรือได้รับการยกย่องในสังคม (Esteem needs or status needs) เป็นความต้องการที่ต้องการเติบโตสูงขึ้น ทั้งตำแหน่งหน้าที่การงาน เพื่อความมีชื่อเสียงมีหน้ามีตา ได้รับการยกย่องสรรเสริญในสังคม

5. ความต้องการประสบความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization needs) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดเพื่อให้ได้ทุกสิ่งที่ปรารถนา เป็นความต้องการพิเศษซึ่งคนธรรมดาส่วนมากมักอยากได้ แต่ไม่สามารถเสาะหาได้ ความพอใจในลักษณะดังกล่าวนี้มักมีลักษณะกว้างขวางมาก และแตกต่างกันไปในแต่ละคน

ภาพที่ 2.1 แสดง Maslow's Hierarchy of Needs (ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์)

ที่มา: ศิริวรรณ เสรีรัตน์, ปริญ ลักษิตานนท์, ศุภร เสรีรัตน์ และ งามอาจ ปทะวานิช. (2541). กลยุทธ์การตลาด การบริหารการตลาดและกรณีศึกษา. หน้า 311

มนุษย์มีความต้องการเหล่านี้อยู่ตลอดเวลา เมื่อความต้องการอย่างหนึ่งได้รับการตอบสนองก็จะเกิดความต้องการอย่างอื่นมาแทน เป็นขบวนการที่ไม่สิ้นสุด ดังนั้น การที่จะกำหนดรูปแบบการให้บริการอย่างมีคุณภาพ จะต้องรู้ให้เท่าทันว่า ขณะนี้เวลานี้ลูกค้ามีความต้องการอะไร เมื่อรู้จักทิศทางความต้องการของลูกค้า และตอบสนองความต้องการของเขาได้ ก็จะนำไปสู่ความพึงพอใจตามมา (Maslow อ้างถึงใน ดุษฎี คุปพันธ์, 2553: 18)

3) ความพึงพอใจของผู้รับบริการ

จิตตินันท์ เดชะคุปต์ (2543:19) ได้ให้ความหมาย “ความพึงพอใจของผู้รับบริการ” ตามแนวคิดของนักการตลาดที่พบนิยาม โดยแบ่งเป็น 2 นัย คือ

3.1) ความหมายที่ยึดสถานการณ์เกี่ยวกับการซื้อเป็นหลัก ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจเป็นผลที่เกิดขึ้นเนื่องจากการประเมินสิ่งที่ได้รับภายหลังสถานการณ์การซื้อสถานการณ์หนึ่ง

3.2) ความหมายที่ยึดสถานการณ์เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าเป็นหลัก ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ เป็นผลที่เกิดขึ้นเนื่องจากการประเมินภาพรวมทั้งหมดของประสบการณ์หลายๆ

อย่าง ที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ หรือบริการในระยะเวลาหนึ่ง หรือ อาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ความพึงพอใจ หมายถึง การประเมินความสามารถของการนำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ตรงกับความต้องการของลูกค้าอย่างต่อเนื่อง

Oliver (อ้างถึงใน จิตตินันท์ เศษะคุปต์, 2543: 19) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจของผู้บริโภค หมายถึง ภาวะการณแสดงออกที่เกิดจากการประเมินประสบการณ์การซื้อและการใช้สินค้าและบริการ ซึ่งอาจขยายความให้ชัดเจนได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ภาวะการแสดงออกถึงความรู้สึกในทางบวกที่เกิดจากการประเมินเปรียบเทียบประสบการณ์การได้รับบริการที่ตรงกับสิ่งที่ลูกค้าคาดหวังหรือดีเกินความคาดหวังของลูกค้า ในทางตรงกันข้าม ความไม่พึงพอใจ คือ ภาวะการแสดงออกถึงความรู้สึกในทางลบที่เกิดจากการประเมินเปรียบเทียบประสบการณ์การได้รับบริการที่ต่ำกว่าความคาดหวังของลูกค้า

จากการศึกษาความหมาย ความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจในการบริการ สรุปได้ว่าเป็นระดับความรู้สึกที่มีต่อสิ่งต่างๆ ของบุคคลตามความรู้ความเข้าใจที่ต้องการให้เป็นไปตามเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยเปรียบเทียบสิ่งที่ได้รับจริงมากกว่าหรือเท่ากับสิ่งที่คาดหวังไว้ บุคคลนั้นจะรู้สึกเกิดความพึงพอใจ ในทางตรงกันข้าม ถ้าสิ่งที่ได้รับจริงน้อยกว่าสิ่งที่คาดหวังไว้ บุคคลนั้นจะรู้สึกไม่พึงพอใจ ซึ่งความรู้สึกนี้สามารถแปรเปลี่ยนได้หลายระดับตามปัจจัยแวดล้อมและเงื่อนไขของการบริการในแต่ละครั้งได้ ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

1. ความพึงพอใจที่ตรงกับความคาดหวังเป็นการแสดงความรู้สึกยินดีมีความสุขของผู้รับบริการ เมื่อได้รับบริการที่ตรงกับความคาดหวังที่มีอยู่

2. ความพึงพอใจที่เกินความคาดหวังเป็นการแสดงความรู้สึกปลาบปลื้มใจหรือประทับใจของผู้รับบริการ เมื่อได้รับการบริการที่เกินความคาดหวังที่มีอยู่ เช่น ลูกค้าเดินน้ำมันรถที่สถานีบริการพร้อมกับได้รับการตรวจเครื่องยนต์และเติมลมฟรี สำหรับความไม่พึงพอใจเป็นการแสดงความรู้สึกขุ่นข้องใจ อารมณ์ไม่ดี เนื่องจากไม่ได้รับการบริการที่ตรงกับความคาดหวัง

4) การวัดความพึงพอใจ

มาตรวัดความพึงพอใจที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายได้แก่ มาตรวัดของเซอร์ส โตน (Thurstone Scale) มาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) มาตรวัดของกัตต์แมน (Guttman Scale) และมาตรวัดของออสกู๊ด (Osgood Scale) แต่ความพึงพอใจเป็นสภาพความรู้สึกที่เกิดจากจิตใจสะท้อนออกมาทางด้านพฤติกรรม ฉะนั้นมาตรวัดที่มีความเหมาะสม และนิยมโดยทั่วไปจะใช้การประยุกต์มาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Type Scale) (เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์, 2522: 94-95)

ในขณะเดียวกัน ชีรศักดิ์ กำบรรณารักษ์ (อ้างถึงใน ปัญญา ชุ่มสือ, 2547: 16) ได้กล่าวไว้

ว่า ความพึงพอใจย่อมเป็นผลมาจากหลายปัจจัยที่ยังชี้ขาดชัดเจนไม่ได้ว่าปัจจัยใดสำคัญกว่ากัน เรื่องการวัดความพึงพอใจและไม่พึงพอใจนั้นเป็นการยากที่จะทำให้ได้ข้อเท็จจริง เพราะไม่มีเครื่องมือใดวัดจิตใจของคนได้อย่างเพียงพอ พร้อมทั้งได้เสนอแนวทางการวัดความพึงพอใจไว้สรุปได้ดังนี้

4.1) การสังเกตการณ์ คือ การเฝ้าติดตามเอาใจใส่ดูแลความเป็นไปและการเปลี่ยนแปลงของสิ่งที่ต้องการรู้อย่างใกล้ชิดในระยะเวลาที่กำหนดให้ โดยการสังเกตสิ่งที่มีอยู่ ซึ่งอาจเป็นวัตถุสิ่งของที่ไม่มีชีวิต การเคลื่อนไหวหรือสิ่งมีชีวิตในลักษณะโครงสร้างทั่วไป โดยไม่คำนึงถึงการกระทำการวัดความพึงพอใจโดยวิธีนี้ ผู้วัดจะต้องกระทำอย่างจริงจังและมีแบบแผนที่แน่นอนจึงจะสามารถประเมินถึงระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการได้อย่างถูกต้อง

4.2) การสัมภาษณ์ เป็นการวิจัยที่มีแบบแผนเพื่อใช้ตรวจหาข้อเท็จจริงจากภาษาความเป็นอยู่ของสังคม เป็นวิธีการที่ต้องอาศัยเทคนิค และความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์การวัดความพึงพอใจ โดยวิธีนี้เป็นวิธีที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง

4.3) การใช้แบบสอบถาม เป็นการขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัด แสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกหรือเป็นคำตอบอิสระ โดยคำถามจะถามถึงความพึงพอใจในด้านต่างๆ เป็นลักษณะการให้บริการ สถานที่ให้บริการ ความสะดวกที่จะให้บริการต่างๆ

จากที่ได้กล่าวมาสรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจ สามารถวัดแนวโน้มการแสดงออก ไม่ใช่เป็นการกระทำแต่เป็นความรู้สึก ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงทำการสอบถามนักท่องเที่ยวได้ทุกคน โดยไม่ต้องคำนึงว่าต้องมีการทำกิจกรรมนั้นๆ เสียก่อน ในการสร้างแบบวัดในการวิจัยครั้งนี้จึงใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าโดยประยุกต์ใช้มาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Type Scale) เป็นแบบสอบถามที่ใช้วัดความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวและทำการวัดตามรายด้านและในภาพรวมของการมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

2.1.6 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความคาดหวังและความพึงพอใจ

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมเนื้อหาที่เกี่ยวกับการประเมินแบบ IPA (Important Performance Analysis) ไว้ดังนี้

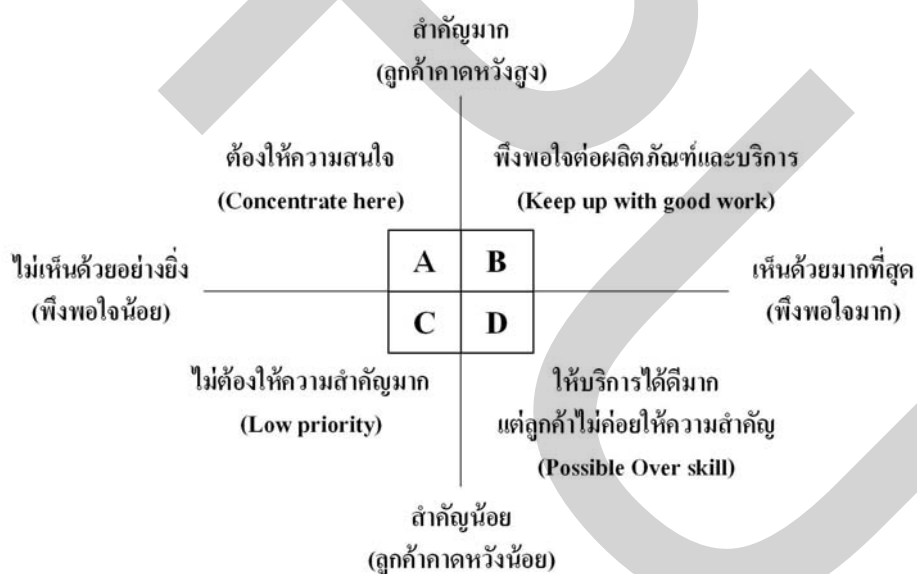
การวิเคราะห์ความความพึงพอใจได้นำกรอบแนวคิดมาจาก Martilla and James (1977: 77) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความสำคัญกับผลที่ได้ (Importance-Performance Analysis: IPA) เรียกย่อๆ ว่า IPA สรุปได้ดังนี้

IPA เป็นเทคนิคที่ใช้วิเคราะห์เกี่ยวกับคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อวัดผลหรือประเมินการยอมรับ และพึงพอใจในตัวสินค้าของผู้บริโภคในการตลาดลักษณะเฉพาะรูปแบบ

ต่างๆ เป็นวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้ได้ง่ายสำหรับการประเมินหรือวัดผลในคุณลักษณะผลประกอบการและความสำคัญของผลิตภัณฑ์และบริการ หรืออีกนัยหนึ่งสิ่งนี้ก็คือความคาดหวังของลูกค้าที่จะได้รับผลิตภัณฑ์และบริการตามที่ต้องการ

IPA มีข้อได้เปรียบในการประเมินผลการยอมรับของผู้บริโภค ซึ่งในโปรแกรมทางการตลาดเป็นการประเมินที่มีต้นทุนต่ำ มีเทคนิคการประเมินที่เข้าใจง่าย และให้ข้อมูลที่ในเชิงลึกที่สำคัญในแง่ของส่วนประสมการตลาดกับกิจการ กิจการสามารถมุ่งความสนใจไปยังส่วนที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือระบุพื้นที่ที่อาจใช้ทรัพยากรเกินความจำเป็น การนำเสนอผลการประเมิน IPA ในรูปภาพ ทำให้สามารถแปลผล จัดการข้อมูลได้อย่างสะดวกและเข้าใจมากขึ้น ทำให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางกลยุทธ์และตัดสินใจด้านการตลาดได้ดียิ่งขึ้น

ลักษณะที่น่าสนใจของ IPA คือ ผลที่ได้ สามารถแสดงออกมาในรูปภาพที่ง่ายต่อการแปลผล ในรูปของกราฟสองมิติ จากคุณลักษณะต่าง ๆ ซึ่งมาจากมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) Martilla and James 1977 (อ้างถึงใน รัตนากิจเจริญ, 2552) ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 แสดงการวิเคราะห์ และเปรียบเทียบผลการให้ระดับความคาดหวังและการประเมินความคิดเห็น (ความพึงพอใจ) ของผลิตภัณฑ์และบริการ

ที่มา: ดัดแปลงจาก Martilla, J.A. and James, J.C. (1977): Importance-Performance Analysis.

Journal of Marketing. อ้างถึงใน รัตนากิจเจริญ, 2552

เมื่อนำค่าความคาดหวังและความคิดเห็น มาเปรียบเทียบกับในแต่ละคุณสมบัติผลลัพธ์ ที่ได้ตกอยู่ที่ Quadrants ใด ๆ จะสามารถอธิบายความหมายได้ 4 ลักษณะดังต่อไปนี้

Quadrants A (Concentrate Here) คือ คุณลักษณะที่มีความสำคัญต่อลูกค้าและไม่ได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ

Quadrants B (Keep up the good Work) คือ ผู้ให้บริการสามารถตอบสนองได้เป็นอย่างดีในคุณลักษณะที่ลูกค้าให้ความสำคัญมาก

Quadrants C (Low Priority) คือ ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพต่ำหรือมีการบริการต่ำ ในคุณลักษณะที่ไม่สำคัญต่อลูกค้า ผู้ให้บริการสามารถเลื่อนการปรับปรุงออกไปก่อน

Quadrants D (Possible Over skill) คือ ผู้ให้บริการให้ความสำคัญมากเกินไปจนเกินความจำเป็นในคุณลักษณะที่มีความสำคัญน้อยต่อการตัดสินใจของลูกค้า

กล่าวโดยสรุปคือ การวิเคราะห์ความคาดหวังและความพึงพอใจด้วยวิธีการประเมินแบบ IPA (Important Performance Analysis) จะช่วยให้ง่ายต่อการเข้าใจในการเปรียบเทียบผลของความคาดหวังและความพึงพอใจ

2.1.7 แนวคิดเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติ

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมเนื้อหาที่เกี่ยวกับแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับอุทยานแห่งชาติ โดยมีนักวิชาการได้ให้คำอธิบายและรายละเอียดไว้ดังนี้

1) กำเนิดอุทยานแห่งชาติ

เมื่อปี พ.ศ. 2415 ประเทศสหรัฐอเมริกาได้เริ่มต้นการอนุรักษ์แหล่งธรรมชาติที่สวยงาม และจัดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจในรูปแบบของอุทยานแห่งชาติ โดยได้ประกาศให้เยลโลสโตน (Yellowstone) เป็นอุทยานแห่งชาติแห่งแรกของโลก ต่อมาประเทศต่างๆ ทั่วโลกได้นำมาเป็นแบบอย่าง (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. 2546: 45)

สำหรับประเทศไทย เมื่อมีการจัดตั้งกรมป่าไม้ขึ้นในปี พ.ศ. 2439 ก็ได้มีการดำเนินงานเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติมาเป็นลำดับ โดยในปี พ.ศ. 2486 กรมป่าไม้ได้ดำเนินการจัดตั้งป่าภูกระดึง จังหวัดเลย เป็นวนอุทยานขึ้นเป็นแห่งแรก ต่อมาภายหลังจากที่สงครามโลกครั้งที่สองยุติลง ได้มีผู้คนเข้าป่าล่าสัตว์มากขึ้น รวมทั้งมีการตัดถนนหนทางใหม่เปิดทางเข้าสู่พื้นที่ป่าเพื่อพัฒนาประเทศและฟื้นฟูเศรษฐกิจหลังสงคราม ป่าไม้และสัตว์ป่าจึงถูกคุกคามอย่างหนักและลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว ในปี พ.ศ. 2496 นายแพทย์บุญส่ง เลขะกุล และเพื่อนนักนิคมไพรได้ร่วมกันก่อตั้ง “นิคมไพรสมาคม” เพื่อร่วมกันรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง โดยพยายามผลักดันให้รัฐบาลออกกฎหมายเพื่อปกป้องทรัพยากรธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่ง (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. 2546: 46)

ในปี พ.ศ. 2502 ฯพณฯ จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ นายกรัฐมนตรี จึงได้เสนอเรื่องการจัดตั้งอุทยานแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้กระทรวงเกษตรและกระทรวงมหาดไทยร่วมกันดำเนินการจัดตั้งอุทยานแห่งชาติ พร้อมกับร่างพระราชบัญญัติสำหรับใช้บังคับขึ้นเป็นการเร่งด่วน กระทรวงเกษตรจึงได้สรรหาและพิจารณากำหนดโครงการจัดตั้งป่าธรรมชาติที่มีทิวทัศน์สวยงาม เพื่อกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ รวม 14 แห่ง ได้แก่ ป่าทุ่งแสลงหลวง จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ ป่าภูกระดึง จังหวัดเลย ป่าเขาใหญ่ จังหวัดนครนายก จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดสระบุรี และจังหวัดปราจีนบุรี ป่าเทือกเขาสลอบ จังหวัดกาญจนบุรี ป่าคอยสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่ ป่าคอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่ ป่าน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ ป่าคอยขุนตาล จังหวัดลำพูน และจังหวัดลำปาง ป่าลานสาง จังหวัดตาก ป่าเขาสระบาป จังหวัดจันทบุรี ป่าเขาคิชฌกูฏหรือเขาพระบาท จังหวัดจันทบุรี ป่าเขาภูพาน จังหวัดสกลนคร ป่าเขาสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และป่าเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสุราษฎร์ธานี (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. 2546: 47)

ในปี พ.ศ. 2504 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 เมื่อวันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2504 หลังจากนั้นก็ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้พื้นที่ต่างๆ เป็นอุทยานแห่งชาติ โดยมี เขาใหญ่เป็นอุทยานแห่งชาติแห่งแรกของประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2505 และต่อมาจึงได้กำหนดให้อุทยานแห่งชาติที่มีอาณาเขตครอบคลุมพื้นที่ชายฝั่งทะเล เกาะแก่ง พื้นน้ำชายฝั่งทะเล และทะเล ให้เป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเล โดยมีเขาสามร้อยยอดเป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเลแห่งแรกของประเทศไทย (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. 2546: 49)

จนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยมีอุทยานแห่งชาติทางบกที่ได้รับการประกาศจัดตั้งแล้วทั้งสิ้น 123 แห่ง และอุทยานแห่งชาติที่อยู่ระหว่างเตรียมการจัดตั้งอีก 25 แห่ง รวมพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 70,166.12 ตารางกิโลเมตร (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. 2553: 9)

2) ความหมายของอุทยานแห่งชาติ

พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ได้กำหนดความหมายของอุทยานแห่งชาติไว้ว่า อุทยานแห่งชาติ หมายถึง ที่ดินซึ่งรวมทั้งที่ดินทั่วไป ภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะ และชายฝั่งที่ได้รับการกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ ลักษณะที่ดินดังกล่าวมีสภาพทางธรรมชาติเป็นที่น่าสนใจ และมีได้อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคคลใดซึ่งมิใช่ทบวงการเมือง ทั้งนี้การกำหนดดังกล่าวเพื่อให้คงอยู่ในสภาพเดิม เพื่อสงวนไว้เป็นประโยชน์แก่การศึกษาและความรื่นรมย์ของประชาชนสืบไป อุทยานแห่งชาติในประเทศไทยทุกแห่งมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 10 ตารางกิโลเมตรซึ่งเป็นไปตามหลักสากลของการจัดการอุทยานแห่งชาติ

ในขณะที่เสรี เวชชบุษกร (2529: 6) ก็ได้ให้ความหมายไปในแนวเดียวกันกับพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ว่า อุทยานแห่งชาติ คือ พื้นที่อันกว้างขวางประกอบด้วยทิวทัศน์ที่สวยงามเหมาะสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ มีสิ่งที่น่าสนใจด้านการศึกษา เช่น เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของพืช สัตว์ที่หายาก หรือมีปรากฏการณ์ธรรมชาติ เป็นที่น่าอัศจรรย์ หรือมีสิ่งที่น่าสนใจเป็นพิเศษทางด้านประวัติศาสตร์ ศิลปะหรือวัฒนธรรม อุทยานแห่งชาติที่ได้มาตรฐานจะต้องมีพื้นที่อย่างน้อย 10 ตารางกิโลเมตร บริหารงานโดยรัฐ มีเจ้าหน้าที่ดูแลอย่างเพียงพอที่จะสามารถป้องกันการบุกรุกได้อย่างเด็ดขาด ข้อสำคัญก็จะต้องอนุญาตให้เข้าไปท่องเที่ยวได้ และจะต้องรักษาธรรมชาติให้คงสภาพดั้งเดิมมากที่สุด

นอกจากนี้สหภาพสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ (International Union for Conservation of Nature and Natural Resources) ได้ให้ความหมายของคำว่าอุทยานแห่งชาติไว้เฉพาะพื้นที่ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

อุทยานแห่งชาติ คือ พื้นที่ที่ค่อนข้างกว้างขวาง ซึ่ง

1. เป็นพื้นที่ซึ่งระบบนิเวศหนึ่งระบบ หรือหลายๆ ระบบไม่มีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญไป เนื่องจากการเข้าไปแสวงหาประโยชน์และการยึดครองของมนุษย์
2. เป็นที่ซึ่งพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ มีถิ่นฐานและถิ่นที่อยู่อาศัยของพืชที่น่าสนใจเป็นพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์ ด้านการศึกษา และด้านการพักผ่อนหย่อนใจ หรือเป็นพื้นที่ซึ่งมีสภาพธรรมชาติงดงามตระการตา
3. เป็นที่ซึ่งองค์กรอันมีอำนาจสูงสุดของประเทศได้เข้าคุ้มครอง รวมถึงเข้าจัดการยึดครองพื้นที่และจัดการแสวงหาผลประโยชน์ทั้งหมดโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ เพื่อปกป้องระบบนิเวศ ถิ่นฐาน หรือสภาพธรรมชาติอันงดงามยิ่งนั้นไว้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นองค์ประกอบของอุทยานแห่งชาติตลอดไป
4. เป็นที่ที่เปิดโอกาสให้คนเข้าเยี่ยมชมได้ตามเงื่อนไขพิเศษ เพื่อวัตถุประสงค์ทางการพัฒนา กำลังกาย กำลังใจ และกำลังความรู้ของผู้เข้าเยี่ยมชมในรูปของการศึกษา วัฒนธรรมและนันทนาการ

3) วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งอุทยานแห่งชาติ

สำหรับอุทยานแห่งชาติในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ใการจัดตั้ง ดังต่อไปนี้ (กรมป่าไม้, 2543: 11)

1. การอนุรักษ์ธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติต้องทำหน้าที่อนุรักษ์สภาพพื้นที่ให้คงอยู่ตามธรรมชาติ ทั้งนี้รวมทั้งพืชพรรณและสัตว์ป่าซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิตในธรรมชาติที่มีความหลากหลายทางพันธุกรรมของตนเอง การอนุรักษ์ธรรมชาติจึงเป็นการอนุรักษ์ระบบนิเวศและความหลากหลายทาง

พันธุกรรมของสิ่งมีชีวิตไว้ด้วย อันจะยังประโยชน์ต่อประชาชนทั้งในด้านการเกษตร การแพทย์ และปัจจัยในการดำรงชีวิตอีกนานัปการ

2. การท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ อุทยานแห่งชาติเป็นสถานที่ซึ่งมีทิวทัศน์สวยงาม ทั้งทิวเขา ทะเลสาบ ทุ่งหญ้า น้ำตก ฯลฯ จึงเหมาะสมสำหรับใช้ประโยชน์ในการท่องเที่ยว โดยเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจและผ่อนคลายความเครียดจากชีวิตประจำวันของคนทั่วไป การท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติยังก่อให้เกิดธุรกิจการท่องเที่ยวและการบริการนำรายได้มาสู่ภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะราษฎรในท้องถิ่น

3. การศึกษาค้นคว้าวิจัย อุทยานแห่งชาติเหมาะสำหรับจัดเป็นพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติหรือห้องศึกษาทดลองธรรมชาติกลางแจ้งให้แก่แก่นักศึกษาและนักวิทยาศาสตร์ได้เข้ามาค้นคว้าวิจัยอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ขณะเดียวกัน ประชาชนก็สามารถเข้าไปศึกษาธรรมชาติโดยการทำกิจกรรม เช่น เดินป่า ดูนก ดูผีเสื้อ ฯลฯ ปัจจุบันอุทยานแห่งชาติยังได้จัดทำเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติให้ประชาชนได้เดินเที่ยวชมและศึกษาธรรมชาติอย่างสะดวก

4) ความสำคัญของอุทยานแห่งชาติ

อุทยานแห่งชาติ เป็นพื้นที่คุ้มครองที่กำหนดขึ้นเพื่อรักษาสภาพธรรมชาติร่วมกับการอนุญาตให้มีการใช้ประโยชน์จากธรรมชาติ ให้เกิดประโยชน์กับมนุษย์ควบคู่ไปด้วย อุทยานแห่งชาติเป็นพื้นที่ธรรมชาติที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ โดยจะช่วยรักษาภาวะสมดุลธรรมชาติ ช่วยให้การระบวงการทางนิเวศวิทยาดำเนินไปตามปกติ ช่วยให้การดำรงชีวิตของมนุษย์ดำรงอยู่เป็นปกติสุข ในอีกทางหนึ่งอุทยานแห่งชาติเป็นแหล่งพันธุกรรมดั้งเดิมของสิ่งมีชีวิตที่มนุษย์สามารถนำมาใช้ปรับปรุงพันธุกรรมของพืชและสัตว์ โดยใช้เทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมใหม่ๆ เข้าช่วย นอกจากนี้อุทยานแห่งชาติยังเป็นแหล่งที่ให้ความมั่นใจกับผู้ประกอบการต่างๆ ที่ใช้ทรัพยากรที่มีชีวิตเป็นวัตถุดิบให้ดำเนินกิจกรรมได้อย่างมั่นใจ และมีความมั่นคง โดยไม่ต้องกังวลว่าทรัพยากรพันธุกรรมและระบบนิเวศจะเปลี่ยนแปลงไป การรักษาทรัพยากรธรรมชาติไว้ให้ยั่งยืนตลอดไปต้องอาศัยความตั้งใจจริงของภาคราชการ อาศัยความร่วมมือจากผู้รับผิดชอบและประชาชนทั่วไป ในการคุ้มครองพื้นที่ที่ต้องมั่นใจว่าพื้นที่ธรรมชาติดังกล่าวได้รับการสงวนและอนุรักษ์ไว้ให้คงอยู่อย่างถาวร ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต รวมทั้งพันธุกรรมดั้งเดิมของพืชและสัตว์ได้รับการอนุรักษ์ไว้ (เสรี เวชชบุษกร. 2538: 6)

การประกาศพื้นที่คุ้มครองในรูปของอุทยานแห่งชาติ มีความสำคัญพอสรุปได้ 6 ประการ ดังนี้

1. ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การประกาศจัดตั้งพื้นที่เป็นอุทยานแห่งชาติจะช่วยคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญไว้ คือ ช่วยปกป้องรักษาพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์มิให้สูญ

พันธุ์ไป โดยช่วยอนุรักษ์ถิ่นที่อยู่และระบบนิเวศไว้ เป็นมาตรการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการคุ้มครองพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ที่อยู่ในระหว่างอันตรายที่จะสูญพันธุ์และหายากได้ดีที่สุด เนื่องจากมีกฎหมายที่มีความเข้มงวด อีกทั้งการบริหารอุทยานแห่งชาติมีอัตรากำลังและงบประมาณมากเพียงพอที่จะดูแลได้ใกล้ชิด (เสรี เวชบุษกร. 2538: 7)

2. ด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากพื้นที่อุทยานแห่งชาติมีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติอยู่มากทำให้เกิดธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการ ซึ่งเป็นที่มาของรายได้ของราษฎรในท้องถิ่น อีกทั้งยังเป็นแหล่งอนุรักษ์พันธุ์กรรมดั้งเดิมที่มนุษย์สามารถนำมาใช้ในการผสมพันธุ์พืชและสัตว์เพื่อให้ได้พันธุ์แท้ที่ทนทานต่อโรคและแมลง รวมทั้งให้ผลผลิตสูง ช่วยรักษาสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการเกษตรกรรม รวมถึงเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่มีความสำคัญต่อการเกษตรกรรมของประชาชน

3. ด้านการศึกษา ค้นคว้า วิจัย อุทยานแห่งชาติเปรียบเสมือนพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติหรือห้องทดลองกลางแจ้งที่มีพื้นที่กว้างขวาง มีพันธุ์ไม้ สัตว์ป่า ตลอดจนปัจจัยอื่นๆ ทางธรรมชาติมากมายที่เหมาะสมที่จะใช้เป็นแหล่งอ้างอิง ค้นคว้า วิจัยทางด้านนิเวศวิทยา ด้านวิทยาศาสตร์ พฤกษศาสตร์ สัตวศาสตร์ และธรรมชาติวิทยา ที่ไม่มีวันสิ้นสุด

4. ด้านสังคมและวัฒนธรรม อุทยานแห่งชาติช่วยนำความเจริญเข้าไปสู่พื้นที่ใกล้เคียง ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาอุทยานแห่งชาติเพื่อจัดสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว จะมีการสร้างสิ่งสาธารณูปโภค เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา เป็นต้น ทำให้พื้นที่ใกล้เคียงได้รับประโยชน์ด้วย รวมทั้งยังเป็นแหล่งรักษาไว้ซึ่งโบราณวัตถุและโบราณสถานให้คงอยู่เป็นสิ่งเตือนใจประชาชนทั้งปัจจุบันและอนาคต

5. ด้านสิ่งแวดล้อม อุทยานแห่งชาติช่วยรักษาสมดุลของสิ่งแวดล้อม เป็นแหล่งสร้างความมั่นคงให้แก่กระบวนการทางอุทกวิทยา ช่วยป้องกันการพังทลายของดิน ช่วยควบคุมสภาพภูมิอากาศ ช่วยรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมต่อสิ่งมีชีวิต ช่วยคุ้มครองรักษาประสิทธิภาพของระบบนิเวศให้ได้ผลผลิตยั่งยืนตลอดไป รวมทั้งเป็นแหล่งช่วยพัฒนาจิตใจของมนุษย์ ส่งผลให้ลดปัญหาสิ่งแวดล้อมทางด้านสังคมตามมา

6. ด้านความมั่นคงของประเทศ อุทยานแห่งชาติเปรียบเสมือนคลังมหาสมบัติของประเทศ เนื่องจากพื้นที่บางแห่งมีแร่ธาตุที่มีค่าหรือมีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ ในยามวิกฤติเมื่อชาติต้องการจะใช้ทรัพยากรดังกล่าวเพื่อความอยู่รอดของประเทศก็สามารถนำออกมาใช้ได้ รวมทั้งการใช้เป็นพื้นที่เพื่อความมั่นคงทางการทหารด้วย (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2534: 361-363)

5) การให้บริการนันทนาการของอุทยานแห่งชาติ

อุทยานแห่งชาติถือว่าการให้บริการนันทนาการเป็นนโยบายหลักในการให้บริการแก่

ประชาชนที่มาเยือนในลักษณะดังนี้ (สมบัติ กาญจนกิจ, 2535: 230)

1. ให้นักท่องเที่ยวได้ทราบถึงความมุ่งหมายของการจัดตั้งอุทยานแห่งชาติให้ทราบถึงวิธีการใช้ประโยชน์ วิธีศึกษาหาความรู้และความเพลิดเพลินอย่างถูกต้องโดยไม่ทำความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อม

2. ให้มีวิทยากรไปบรรยายพร้อมกับฉายภาพยนตร์ หรือ สไลด์ คามค่ายพักแรมและจุดที่เห็นสมควร การบรรยาย จะช่วยให้นักท่องเที่ยวมีความรู้และมีความประทับใจมากขึ้น เมื่อนักท่องเที่ยวเข้าใจนโยบายและกลไกการบริการของอุทยานแห่งชาติดีแล้ว เขาก็จะทราบคุณค่าของอุทยานดีขึ้น และจะเข้าใจว่าคุณค่านั้น คือมรดกของชาติ จากนั้นเขาก็จะใช้ประโยชน์ด้วยความระมัดระวังและสนับสนุนโครงการของอุทยานแห่งชาติต่อไป

3. อุทยานแห่งชาติจะต้องทำทางศึกษาธรรมชาติ (Nature Trail) และมีรายละเอียดเกี่ยวกับพันธุ์ไม้ และสัตว์ป่าสองข้างทาง และถ้าเห็นสมควรก็ควรทำนิทรรศการข้างทางด้วย (Way Side Exhibits)

4. การบรรยายและเผยแพร่ จะต้องอาศัยอุปกรณ์ต่างๆ เช่น เอกสาร รูปภาพ สิ่งก่อสร้าง และอาจจะต้องขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่และบุคคลภายนอกด้วย

5. จัดตั้งพิพิธภัณฑ์ซึ่งเป็นอาคารสำหรับจัดตั้งนิทรรศการเกี่ยวกับธรรมชาติและประวัติศาสตร์ในอุทยานแห่งชาตินั้น ทางอุทยานแห่งชาติจะต้องเป็นผู้บริการพิพิธภัณฑ์นั้นโดยตรง

6. จัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยว (Visitor Center) เพื่อให้คำแนะนำ ให้ความรู้ และเพื่อบรรลุจุดประสงค์ในการจัดการด้านอื่นๆ ภายในศูนย์จะต้องมีหน่วยงานประชาสัมพันธ์ เอกสาร แผนที่ นิทรรศการ และอุปกรณ์ด้านโสตทัศนศึกษาเผยแพร่

7. ให้จัดสร้างโรงหนังกลางแจ้ง (Outdoor Theater) และมีการบรรยายตอนกลางคืน ซึ่งให้ความรู้และความบันเทิง

8. อุทยานแห่งชาติ ควรจะร่วมมือกับโรงเรียน สถาบัน ผู้พิมพ์ นักเขียน หน่วยงานอื่นๆ เพื่อเผยแพร่ความรู้อันจะช่วยกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความรู้สึกรักหวงแหนธรรมชาติและช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม

9. ให้นักท่องเที่ยวมีโอกาสไปชมสัตว์ป่า โดยอุทยานแห่งชาติจะสร้างหอดูสัตว์ไว้ แต่จะต้องไม่เป็นการรบกวนสัตว์ด้วย

10. ในอุทยานแห่งชาตินั้น สามารถมีกิจกรรมกลางแจ้งได้หลายอย่าง เช่น การเดินออกกำลังกาย ขี่จักรยาน ปีนเขา ชมวิว กีฬาทางน้ำ ศึกษาธรรมชาติ ถ่ายรูปออกแคมป์ปิ้งนิก เป็นต้น

และกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ จะต้องไม่ทำให้เสียหายแก่ธรรมชาติและจะต้องไม่รบกวนหรือขัดแย้งซึ่งกันและกัน

11. ความงามของธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติ จะช่วยบันดาลใจให้ศิลปินทั้งหลาย เกิดความคิดในทางสร้างสรรค์ ฉะนั้นจึงเห็นสมควรจัดที่พักและจัดการสอนให้กับผู้ที่สนใจในด้าน ศิลปกรรมด้วย

6) ขอบเขตงานบริการในอุทยานแห่งชาติ

กรมป่าไม้ (2541: 22) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายปองพล อดิเรกสาร ได้กล่าวไว้ว่า ในการจัดการอุทยานแห่งชาติ สิ่งแรกที่เจ้าหน้าที่หรือเจ้าของบ้านต้องคำนึงถึงคือนักท่องเที่ยวต้องการอะไร ไม่ว่านักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ต่างมีความต้องการในเรื่อง ความสะดวก ความสะอาด และความปลอดภัย ทั้งในเรื่องการเดินทาง ที่พัก อาหารและแหล่งท่องเที่ยว และมีความต้องการที่แตกต่างกัน คือ นักท่องเที่ยวไทยต้องการจะพักผ่อนเปลี่ยนอิริยาบถหรือบรรยากาศ แต่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศต้องการคือ กิจกรรมการศึกษารวมชาติ และได้เน้นให้มีการบริการที่อุทยานแห่งชาติทางทะเลต้องคำนึงถึงอย่างมาก 3 ประการคือ ด้านที่พัก อาหาร และการเดินทางสู่พื้นที่อุทยานแห่งชาติ เพื่อให้การบริการของอุทยานแห่งชาติทางทะเลสามารถเข้าสู่มาตรฐานสากล

ในมุมมองของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกรมป่าไม้ สรุปได้ว่า งานด้านบริการในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ (กรมป่าไม้. 2541: 30) ประกอบไปด้วย

1. งานบริการด้านกฎระเบียบและการปฏิบัติของนักท่องเที่ยว
2. งานบริการด้านความปลอดภัย
3. งานบริการด้านกิจกรรมและนันทนาการ
4. งานด้านการสื่อความหมาย ป้าย สัญลักษณ์ ข้อความ และการประชาสัมพันธ์
5. งานด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
6. งานด้านการจัดการภูมิทัศน์ และทัศนภาพ
7. งานด้านบริการบ้านพัก
8. งานด้านบริการอาหาร
9. งานด้านคมนาคมขนส่ง

กรมป่าไม้ (2541: 31) แบ่งองค์ประกอบของสิ่งอำนวยความสะดวก และการบริการ ออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. ข้อมูลข่าวสาร (Information) เป็นการบริการข้อมูล ที่นักท่องเที่ยวได้รับก่อนไปถึงอุทยานแห่งชาติ

2. โปรแกรมการสื่อความหมาย (Interpretative Programme) เป็นงานบริการที่สนองตอบความต้องการของนักท่องเที่ยวในด้านการศึกษาเรียนรู้

3. ที่พัก ซึ่งมีหลายรูปแบบจากโรงแรม รีสอร์ท บังกะโล หรือที่กางเต็นท์
4. การบริการอาหาร เครื่องดื่ม
5. ของที่ระลึกและอื่นๆ

และได้แบ่งหน้าที่ในการให้บริการนักท่องเที่ยว ออกเป็น 4 ประการ คือ

1. งานบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น บ้านพัก ร้านค้า ร้านอาหาร ห้องสุขา
2. งานบริการเพื่อรักษาความปลอดภัย เช่น การตรวจตราบริเวณที่พักแรมและแหล่งนันทนาการ เพื่อป้องกันเหตุร้ายต่างๆ
3. งานบริการด้านข้อมูลและการสื่อความหมายธรรมชาติ เช่น ในศูนย์บริการนักท่องเที่ยว การนำเดินศึกษาธรรมชาติ
4. งานบริการอื่นๆ เช่น การเก็บเงินค่าธรรมเนียม การจัดค่ายเยาวชน การรับเรื่องร้องเรียน

กล่าวโดยสรุป จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอุทยานแห่งชาติที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นนั้น สามารถจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในเรื่องการกำหนดแนวทางในการสร้างเครื่องมือเพื่อการตั้งสมมุติฐานการวิจัยครั้งนี้

2.1.8 อุทยานแห่งชาติพุเตย

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมเนื้อหาที่เกี่ยวกับแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับอุทยานแห่งชาติพุเตย โดยมีนักวิชาการได้ให้คำอธิบายและรายละเอียดไว้ดังนี้

1) ประวัติการจัดตั้งอุทยานแห่งชาติพุเตย

ในปี พ.ศ. 2527 กรมป่าไม้ได้พิจารณาเห็นว่าพื้นที่ป่าไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าองค์พระ ป่าเขาพระกำ ป่าเขาห้วยพลูท้องที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเดิมเป็นวนอุทยานพุเตย วนอุทยานพุกระทิง วนอุทยานเตรียมการตะเพินคลี่ และป่าไม้ข้างเคียงมีสภาพป่าที่อุดมสมบูรณ์ สมควรที่จะอนุรักษ์ไว้ ดังนั้นจึงได้มีคำสั่งให้ นายพันเทพ อันตระกูล นักวิชาการป่าไม้ 6 ไปดำเนินการ สืบหาข้อมูลเพิ่มเติม และจัดตั้งวนอุทยานพุเตย วนอุทยานพุกระทิงในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าองค์พระ ป่าเขาพระกำ จังหวัดสุพรรณบุรี และจัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 โดยทำหน้าที่เป็นหัวหน้าอุทยานแห่งชาติ จากผลการสำรวจพบว่า ประกอบไปด้วยทรัพยากรที่สำคัญและมีค่า เช่น พันธุ์ไม้ ของป่า สัตว์ป่า นานาชนิด ตลอดจนทิวทัศน์ ป่า ภูเขา และน้ำตก ที่สวยงามยิ่ง สมควรกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ เพื่อสงวนไว้ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมมิให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงไป

คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติในหลักการเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 โดยมีพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าองค์พระ ป่าเขาพระกำ ป่าเขาห้วยพลู ในท้องที่ตำบลองค์พระ ตำบลห้วยขมิ้น ตำบลนิคมกระเสียว ตำบลวังยาว และตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี เนื้อที่ประมาณ 317.4752 ตารางกิโลเมตร เพื่อจัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติพุเตย ซึ่งประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 115 ตอนที่ 67 ก ลงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2541 นับเป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 86 ของประเทศไทย (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. 2553: 114)

2) ที่ตั้ง

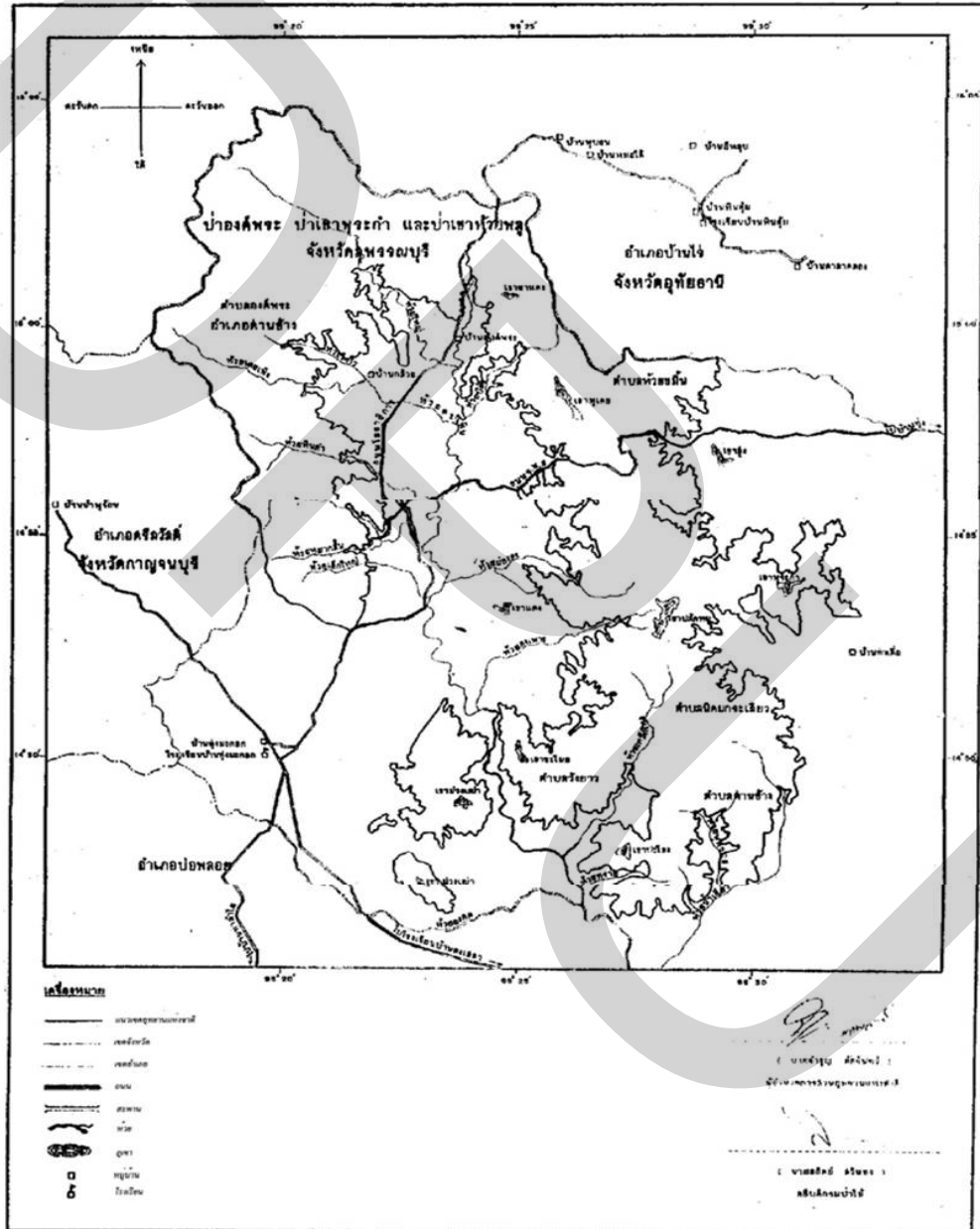
อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของประเทศไทยในท้องที่ตำบลองค์พระ ตำบลห้วยขมิ้น ตำบลนิคมกระเสียว ตำบลวังยาว และตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ระหว่างเส้นละติจูดที่ 14 องศา 46 ลิปดา ถึง 15 องศา 5 ลิปดาเหนือ และระหว่างเส้นลองจิจูดที่ 99 องศา 17 ลิปดา ถึง 99 องศา 33 ลิปดาตะวันออก มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	จด	เขตอำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี (พื้นที่ป่ากันชนมรดกโลก เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง)
ทิศใต้	จด	ห้วยตะเพิน ห้วยวังน้ำเขียว และอ่างเก็บน้ำลำตะเพินตามโครงการพระราชดำริ
ทิศตะวันออก	จด	ห้วยซับปลากั้ง ห้วยชะลอม ห้วยขมิ้น
ทิศตะวันตก	จด	เขตอำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา
กำหนดบริเวณที่ดินป่าดงค้ำหระ ป่าเขาพระกำ และป่าเขาหัวพลู
ในท้องที่ตำบลดงค้ำหระ ตำบลหัวขยขึ้น ตำบลฉิมกระเดี้ยว ตำบลวิเชียร
และตำบลคานช้าง อำเภอคานช้าง จังหวัดอุตรดิตถ์
ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ
พ.ศ. 2541

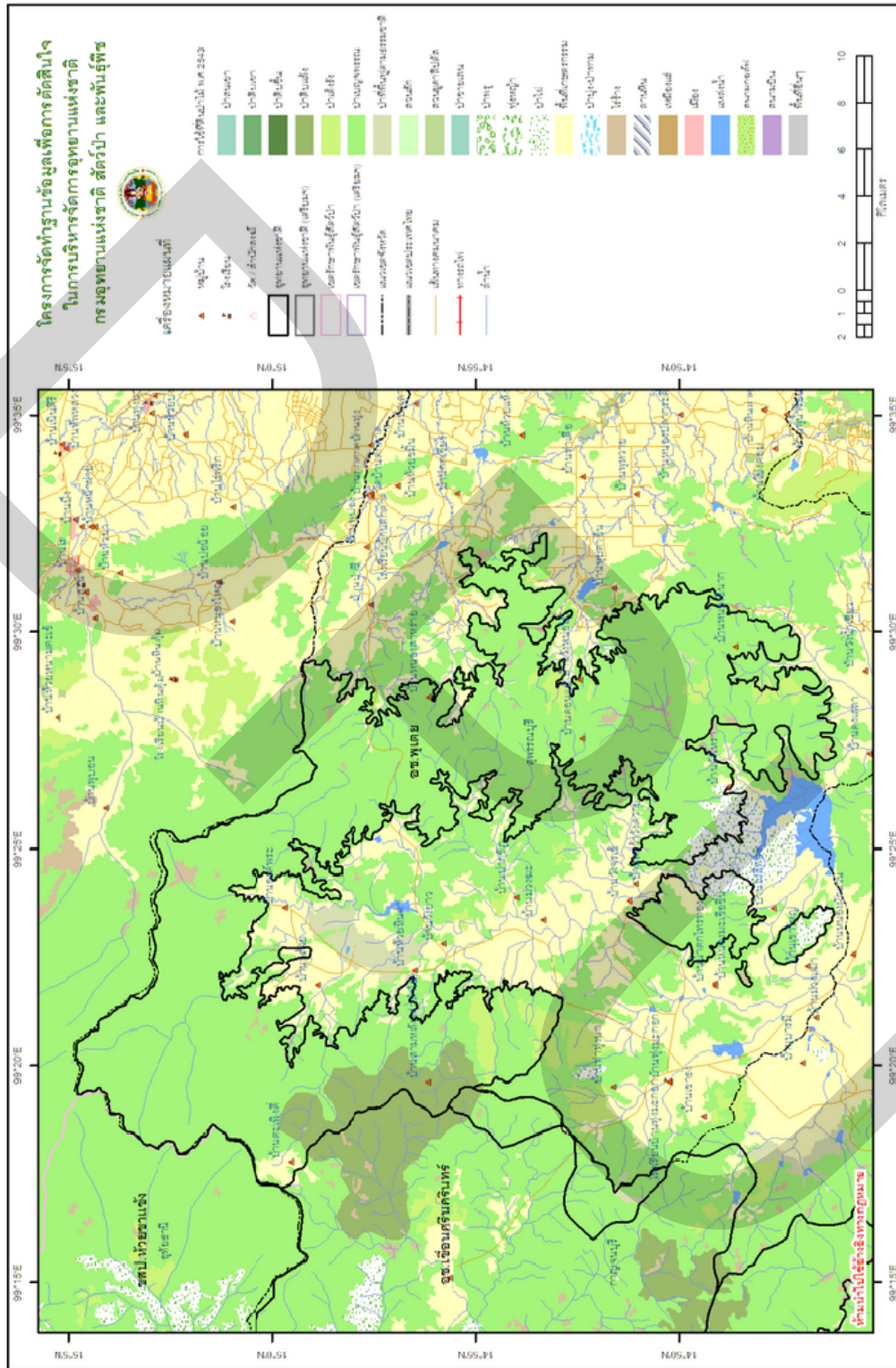
เนื้อที่ประมาณ 317,475 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 198,422 ไร่
มาตราส่วน 1:100,000

1:100,000 0 1 2 3 4 5 Kilometers

ภาพที่ 2.3 สำเนาภาพถ่ายแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติพิเศษ

ที่มา: อนุรุทธ์ สุทธิวารินทร์กุล (2548)

ภาพที่ 2.4 ภาพแผนที่แสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติพุเตย

ที่มา: สำนักอุทยานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (2554)

3) ลักษณะทางธรรมชาติ

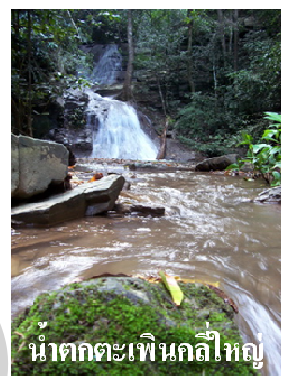
สภาพโดยทั่วไปยังมีความอุดมสมบูรณ์อยู่มาก ประกอบไปด้วย ป่าสนสองใบ ธรรมชาติ ป่าดงดิบชื้น ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรังผสมป่าดิบแล้ง พันธุ์ไม้ที่สำคัญได้แก่ เหียง พลวง แดง ชิงชัน ประดู่ มะค่าโมง ผ่าป่า และสนสองใบ สัตว์ป่ามีอยู่ชุกชุมมาก เนื่องจากมีแหล่งน้ำและ แหล่งอาหารสมบูรณ์ สัตว์ป่าทั่วไปได้แก่ เสือ กิ้ง ชะนี หมี นางอาย ลิง หมูป่า อีเห็น เม่น งูจงอาง และงูเห่า (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. 2553: 114)

น้ำตกตะเพินกลีน้อย

ยอดเขาเทวดา

น้ำตกตะเพินกลีใหญ่

ถ้ำตะเพินเงิน

ถ้ำตะเพินเพชร

น้ำตกทุกระทีง

ป่าสนสองใบ

ภาพที่ 2.5 แสดงลักษณะทางธรรมชาติภายในอุทยานแห่งชาติพุเตย

ที่มา: สำนักอุทยานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (2554)

4) ลักษณะภูมิประเทศ

อุทยานแห่งชาติพุเตย เป็นอุทยานแห่งชาติแห่งเดียวในจังหวัดสุพรรณบุรี ครอบคลุมพื้นที่ในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี สภาพทั่วไปเป็นที่อกเขาสลับซับซ้อนมีความลาดชันมาก ประกอบด้วย เขาผาแดง เขาพุเตย เขาพระกำ เขาปลักหมู เขาขโมย เขาม่วงเต่า เขาปะโลง และเขาห้วยพลู โดยมียอดเขาเทวดาสูงสุด มีระดับความสูง 1,123 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง ซึ่งที่อกเขาเหล่านี้เป็นต้นกำเนิดของลำห้วยที่สำคัญหลายสาย ได้แก่ ลำตะเพิน ห้วยเหล็กไหล ห้วยองคต ห้วยองค์พระ ห้วยท่าเตือ ห้วยขมิ้น ซึ่งไหลลงเขื่อนกระเสียว อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. 2553: 114)

5) ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศ มีมรสุมพัดผ่านตามฤดูกาล 3 ฤดูคือ ฤดูฝน ประมาณเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม มีฝนตกชุกตลอดฤดูกาล

ฤดูหนาว ประมาณเดือนตุลาคม ถึงเดือนกุมภาพันธ์ มีสภาพอากาศหนาวเย็นตลอดฤดูกาล มีอุณหภูมิที่ต่ำที่สุดเฉลี่ยประมาณ 7-15 องศาเซลเซียส

ฤดูร้อน ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม อุณหภูมิในเวลากลางวันจะมีประมาณ 30-37 องศาเซลเซียสและในเวลากลางคืนมีอุณหภูมิประมาณ 23-28 องศาเซลเซียส

6) ทรัพยากรธรรมชาติ

สภาพป่าในเขตอุทยานแห่งชาติพุเตย สามารถจำแนกได้ดังนี้

ป่าดิบชื้น อยู่บริเวณทิศเหนือ ทิศตะวันตกเฉียงเหนือของพื้นที่ ติดแนวกันชนมรดกโลก เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง

ป่าสนสองใบธรรมชาติ อยู่กลางพื้นที่อุทยานแห่งชาติพุเตย ติดกับที่อกเขาพุเตย มีไม้สนสองใบ (*Pinus Merkusii* Jungh. & De Vriese) ซึ่งพบได้แห่งเดียวในภาคกลาง ซึ่งโดยปกติสนสองใบจะเติบโตที่ระดับความสูง 1,000 เมตรขึ้นไปจากระดับน้ำทะเลปานกลาง แต่ที่อุทยานแห่งชาติพุเตย สนสองใบเติบโตในระดับ 700 เมตรขึ้นไปจากระดับน้ำทะเลปานกลาง มีขนาดใหญ่ บางต้นมีอายุมากกว่า 300 ปี มีจำนวนทั้งหมดประมาณ 1,376 ต้น

ป่าเต็งรัง ส่วนใหญ่อยู่บริเวณใจกลางอุทยาน และด้านทิศใต้ ชนิดพรรณไม้ได้แก่ เต็ง รัง แดง รกฟ้า ประดู่ เป็นต้น

ป่าเบญจพรรณ จะขึ้นสลับกับป่าเต็งรังทั่วพื้นที่ พรรณไม้ได้แก่ ประดู่ มะค่าโม มะค่าแต้ ชิงชัน พยุง กระบก แดง และไผ่หลากชนิด

สัตว์ป่าในเขตอุทยานแห่งชาติพุเตยสามารถแยกประเภทได้ดังนี้

สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ที่พบมีทั้งหมด 34 ชนิด คิดเป็น 28.1 เปอร์เซ็นต์ ของชนิดสัตว์

ทั้งหมด พบว่ามีสมเสร็จและเลียงผาซึ่งเป็นสัตว์ป่าสงวน (สัตว์ป่าที่หายากใกล้สูญพันธุ์ 7 และอีก 19 ชนิด เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง (ชนิดของสัตว์ป่าที่มีจำนวนน้อยลงต้องคุ้มครองไว้เพื่อมิให้สูญพันธุ์) เช่น ไก่ฟ้า หมาจิ้งจอก เก้ง ลิง ที่เหลืออีก 13 ชนิด ไม่ได้เป็นทั้งสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครอง ที่พบมากที่สุดคือ หมูป่า นากใหญ่

สัตว์เลื้อยคลาน พบทั้งหมด 14 ชนิด คิดเป็น 11.57 เปอร์เซ็นต์ ของชนิดสัตว์ทั้งหมด เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง 7 ชนิด ส่วนใหญ่ที่พบได้แก่ งูเขียว ตะกวด ตัวเงินตัวทอง งูเหลือม งูสิงห์ งูจงอาง งูทางมะพร้าว

สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก พบทั้งหมด 6 ชนิด คิดเป็น 4.96 เปอร์เซ็นต์ ของชนิดสัตว์ทั้งหมด เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง 2 ชนิด คือ คางคกเล็ก กบทูต และไม่เป็นทั้งสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครอง 4 ชนิด ส่วนใหญ่ที่พบ ได้แก่ กบภูเขา

สัตว์น้ำที่พบส่วนใหญ่เป็นปลาต่างๆ มีทั้งหมด 5 ชนิด คิดเป็น 4.13 เปอร์เซ็นต์ของชนิดสัตว์ทั้งหมด ได้แก่ ปลาแก้ม ปลาพวง ปลากระสูบขีด ปลาชะโด และปลาชิวน้ำตก

สัตว์จำพวกนก มีจำนวน 62 ชนิด คิดเป็น 51.24 เปอร์เซ็นต์ ของชนิดสัตว์ทั้งหมด เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง 48 ชนิด เช่น นกแซวสวรรค์ นกแซงแซวหางบ่วงใหญ่ นกตบยุง นกตีทอง นกบั้งรอก นกโพระดก และนกเป็ดผี

กล่าวโดยสรุป จากแนวคิดเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติพิเศษที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นนั้น สามารถจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในเรื่องการกำหนดแนวทางในการสร้างเครื่องมือการวิจัยครั้งนี้ได้เป็นอย่างดี

2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้คัดเลือกเฉพาะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้องานวิจัยในครั้งนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัย และเพื่อนำผลงานการวิจัยต่างๆ เหล่านี้มาสนับสนุนข้อค้นพบจากวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

เขาวรี เจริญสวัสดิ์ (2543) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่เพื่อนันทนาการ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อทรัพยากรธรรมชาติในระดับปานกลางร้อยละ 61.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ อายุ และความคาดหวังต่อการพักผ่อนหย่อนใจ โดยกลุ่มที่มีอายุน้อย มีความพึงพอใจมากกว่ากลุ่มที่มีอายุมาก กลุ่มที่มีความคาดหวังต่อการพักผ่อนหย่อนใจในระดับสูงมีความพึงพอใจมากกว่ากลุ่มที่มีความคาดหวังปานกลางและต่ำ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการในระดับปานกลางร้อยละ 51.9

อุดมศักดิ์ แนวจิตร (2544) ศึกษาเรื่อง ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดการสภาพแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: กรณีอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคาดหวังและความพึงพอใจ ต่อการจัดการสภาพแวดล้อมอุทยานฯ ด้านพื้นที่ และการมีส่วนร่วม ในระดับมาก แต่กลับมีความคาดหวังและความพึงพอใจเพียงปานกลางต่อการจัดการรวมทุกด้าน และต่อกิจกรรมเพื่อการศึกษารธรรมชาติ ผลการศึกษาด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ภูมิลำเนา และความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ไม่มีผลแต่อย่างใด ต่อความคาดหวังและความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการสภาพแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการจัดการสภาพแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งด้านพื้นที่ ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรมเพื่อการศึกษารธรรมชาติ และด้านการมีส่วนร่วม พบว่า ความคาดหวัง กับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก หรือเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทั้ง 4 ด้าน

ปิยะ หนูนิล (2547) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการให้บริการในอุทยานแห่งชาติศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการให้บริการ ร้อยละ 84.3 ด้านความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ร้อยละ 89.9 ด้านความเต็มใจในการจ่ายค่าธรรมเนียม และ/หรือ ค่าบริการ ร้อยละ 89.75 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ร้อยละ 87.8 และด้านการสื่อความหมายธรรมชาติ ร้อยละ 88.3 ส่วนเรื่องความแตกต่างระหว่างภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการให้บริการ ผลการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีความแตกต่างของเพศ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา ความรู้ สิ่งอำนวยความสะดวก และการสื่อความหมายทางธรรมชาติ มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกัน ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีความแตกต่างกันของเพศ, สิ่งอำนวยความสะดวก และการสื่อความหมายทางธรรมชาติ มีความพึงพอใจต่อการให้บริการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ธิดารัตน์ กิริ (2548) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มากที่สุด คือ ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว ในด้านความสวยงาม สงบ และเป็นธรรมชาติ และเมื่อนำปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ เปรียบเทียบกับตัวแปรอิสระ ในภาพรวมพบว่า เพศ อายุ รายได้ อาชีพ และที่อยู่อาศัย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนสถานภาพ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และระดับการศึกษา พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า เพศ มี

ความแตกต่างกันในปัจจัยด้านพฤติกรรมกรท่งเที้ยว อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อายุ มีความแตกต่างกันในปัจจัยด้านพฤติกรรมกรท่งเที้ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และปัจจัยด้านความปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สถานภาพมีความแตกต่างกันในด้านพฤติกรรมกรท่งเที้ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ปัจจัยด้านที่พักแรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ระดับการศึกษา มีความแตกต่างกันในปัจจัยด้านพฤติกรรมกรท่งเที้ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ปัจจัยด้านสถานที่ท่งเที้ยว ปัจจัยด้านที่พักแรม และปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัจจัยด้านความปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รายได้มีความแตกต่างกันในด้านพฤติกรรมกรท่งเที้ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 อาชีพ มีความแตกต่างกันในปัจจัยด้านพฤติกรรมกรท่งเที้ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ปัจจัยด้านการคมนาคม ปัจจัยด้านความปลอดภัย และปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่อยู่อาศัย มีความแตกต่างกันในปัจจัยด้านที่พักแรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ชลวรรณ อัตนะ (2549) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่งเที้ยวต่อการบริการในพื้นที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี พบว่า นักท่งเที้ยวที่ทำการศึกษาค้นคว้าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุเฉลี่ย 32 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีสถานภาพโสด มีอาชีพรับราชการเป็นอาชีพหลัก ไม่มีอาชีพรอง มีรายได้และรายจ่ายรวมของครัวเรือนเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 279,657 บาท และ 268,660 บาท ตามลำดับ มาท่งเที้ยวในลักษณะกลุ่มเพื่อน มีจำนวนนักท่งเที้ยวในกลุ่มเฉลี่ย 9 คน ใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นพาหนะเดินทาง มีการพักค้างแรม โดยกางเต็นท์พักมณอุทยานแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์ของการมาเยือนเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางเฉลี่ย 2,426 บาท มีความพึงพอใจต่อการบริการในพื้นที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่งเที้ยวต่อการบริการในพื้นที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน คือ จำนวนนักท่งเที้ยวในกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ และความรู้เกี่ยวกับการท่งเที้ยวเชิงนิเวศ

อติรัตน์ จันทร์แสงทอง (2549) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยกับพฤติกรรมกรท่งเที้ยวของนักท่งเที้ยวชาวไทย: กรณีศึกษาเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐาน ประกอบด้วย ปัจจัยแรงจูงใจและการรับสารกับพฤติกรรมกรท่งเที้ยว พบว่ามีปัจจัยแรงจูงใจทั้งทางกายภาพและทางจิตวิทยา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรท่งเที้ยวอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยการรับสาร พบว่ามีปัจจัยแหล่งท่งเที้ยวที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรท่งเที้ยวในด้านจำนวนวันที่มาท่งเที้ยวเท่านั้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 นอกนั้น ไม่มีความความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวในทุกด้าน

มานิต ศิริวัชรไพบูลย์ (2550) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเลือกใช้บริการสายการบิน บางกอกแอร์เวย์ของผู้โดยสารคนไทย พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกใช้บริการเดินทางโดยสายการบินบางกอกแอร์เวย์ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อันดับแรกคือ ด้านลักษณะทางกายภาพ มีน้ำหนักการตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านขั้นตอนการให้บริการ อันดับที่สามคือด้านพนักงานที่ให้บริการ อันดับทีสี่คือด้านช่องทางการจัดจำหน่าย อันดับทีห้าคือด้านการให้บริการ อันดับทีหกคือด้านราคาค่าโดยสาร อันดับทีเจ็ดคือด้านการส่งเสริมการตลาด

มนตรี ปรางสูงเนิน (2551) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณน้ำตกพลิวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี พบว่า ระดับความพึงพอใจที่มีต่อสิ่งอำนวยความสะดวกในแต่ละประเภท ได้แก่ ทางเดิน ถนน ที่จอดรถ ถังขยะ/ระบบกำจัดขยะ ห้องน้ำห้องสุขา ป้ายบอกทิศทาง ป้ายคำเตือน ป้ายสื่อความหมาย ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว เส้นทางศึกษาธรรมชาติ พื้นที่กางเต็นท์ บ้านพักนักท่องเที่ยว ร้านอาหาร ม้านั่ง โต๊ะ และอาคารที่ทำการ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ระดับความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกทุกประเภทซึ่งหมายถึงว่า การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับที่พึงพอใจของนักท่องเที่ยว ในการทดสอบปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกของอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว ด้วยวิธีไคกำลังสอง (chi-square test) ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ปัจจัยที่นำมาทดสอบ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ ภูมิสำเนา ประเภทและขนาดของกลุ่มนักท่องเที่ยว ลักษณะการพักผ่อน วัตถุประสงค์ของการมาเยือน และประสบการณ์การท่องเที่ยว พบว่า มีเพียงปัจจัยด้านรายได้ และลักษณะการพักผ่อนของนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

รุ่งกาญจน์ แสงกาญจน์ (2551) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ตัดสินใจมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยว ณ วัดไชโยวรวิหาร จังหวัดอ่างทอง พบว่า การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยว จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่านักท่องเที่ยวที่มีเพศ สถานภาพ ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ส่วนอายุ อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนแตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจแตกต่างกัน ในขณะที่ การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยว จำแนกตามปัจจัยที่ตัดสินใจมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว พบว่า ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการท่องเที่ยว ระยะทางในการท่องเที่ยว การรับทราบข้อมูลการท่องเที่ยว กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว การบริการที่สนใจเข้ามาท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวแตกต่างกัน

ผุสดี ภูษณาภิรมย์ (2551) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ: กรณีศึกษา อุทยานแห่งชาติเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ด้านความเหมาะสมของอัตราค่าบริการผ่านเข้าอุทยานแห่งชาติ (ค่าเฉลี่ย = 4.18) ด้านความสะอาดของห้องน้ำและห้องสุขา (ค่าเฉลี่ย = 4.03) ด้านความพอเพียงของสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการสื่อสารสาธารณะ (ค่าเฉลี่ย = 3.97) ผลการทดสอบสมมติฐาน ปรากฏว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี ที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่แตกต่างกัน

อรทัย มูลคำ (2551) ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออุทยานแห่งชาติในภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่: กรณีศึกษา อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์และอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 15-22 ปี มีสถานภาพโสด มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่วนใหญ่ ต่ำกว่า 10,000 บาท และมีถิ่นที่อยู่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร 2) ผลการศึกษาสรุปพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติในภาคเหนือจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติในภาคเหนือกับครอบครัว ใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางมาท่องเที่ยว มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน นิยมท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวประเภทตามธรรมชาติ ส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดตามเทศกาล และใช้บ้านพักเป็นที่พักแรม 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติในภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ในภาพรวมพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลการท่องเที่ยวจากการแนะนำจากบุคคลที่เคยไป/บุคคลในครอบครัว/เพื่อน อยู่ในระดับมากเป็นอันดับแรก รองลงมา ได้แก่ อินเทอร์เน็ต (Internet) หนังสือพิมพ์/นิตยสาร/วารสารท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โทรทัศน์/วิทยุ อันดับสุดท้าย บริษัททัวร์/มัคคุเทศก์นำเที่ยว 4) ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้วย สถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation) พบว่า ความสัมพันธ์ของกระบวนการให้บริการด้านร้านอาหาร เช่น ความเพียงพอของร้านอาหารกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลการท่องเที่ยวด้านหนังสือพิมพ์/นิตยสาร/วารสาร มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันมากที่สุด และความสัมพันธ์ระหว่างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติกับกระบวนการให้บริการด้านการ

ให้บริการของร้านขายสินค้า ของที่ระลึก หรือสินค้าพื้นเมือง มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน น้อยที่สุด

2.3 สรุปแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำแนวคิดและทฤษฎี ในส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ได้ เริ่มจากแนวคิดและ ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ที่ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจถึงความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค และเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวแต่ละประเภท ซึ่งส่งผลไปถึง ในส่วนของการสร้างแบบสอบถามส่วนที่ 2 และยังเกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ การตัดสินใจของนักท่องเที่ยว เนื่องจากพฤติกรรมในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวแต่ละคน แตกต่างกัน ทำให้ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางท่องเที่ยว แตกต่างตามไปด้วย ซึ่งทั้งพฤติกรรมนักท่องเที่ยวและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของ นักท่องเที่ยวจะเชื่อมโยงไปถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อทั้งพฤติกรรมและปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแตกต่างกัน ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวแต่ละคนก็จะไม่เหมือนกัน ด้วยเหตุที่นักท่องเที่ยวต่างมีความต้องการแตกต่างกัน ดังนั้นจึงต้องมีการวัดระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยว ซึ่งจะเชื่อมโยงไปยังแบบสอบถามในส่วนที่ 3

ในส่วนของการทบทวนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปภาพรวมได้ว่า มีผู้ให้ความสนใจและศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจท่องเที่ยว และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยอยู่บ้าง อย่างไรก็ตาม ผลงานวิจัยเหล่านั้นยังไม่ได้ มุ่งเน้นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลหรือส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในอุทยาน แห่งชาติมากนัก นอกจากนี้ การศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยพบว่ายังมีการศึกษาค้นคว้าจำนวนน้อยมาก ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าการศึกษาเรื่อง ปัจจัย ที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัด สุพรรณบุรี จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งเมื่อมีการวิเคราะห์ปัจจัยและระดับความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวต่อการมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ทั้งนี้ เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไป ใช้ประโยชน์ในการนำเสนอแนวทางในการตอบสนองต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยว ในเขตอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี และเป็นประโยชน์ต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภท อุทยานแห่งชาติในพื้นที่อื่นต่อไป

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี” ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นการศึกษาถึงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบในด้านปัจจัย และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี รวมถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจหรือเลือกเข้าไปมีส่วนร่วม และระดับความพึงพอใจที่นักท่องเที่ยวมีต่อการเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยช่วงระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ช่วงเดือนสิงหาคม ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2554 กับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางด้านสังคมศาสตร์ SPSS (Statistical Package for the Social Science) และอธิบายความหมายของข้อมูล พร้อมสรุปผลการศึกษาโดยมีระเบียบวิธีวิจัยของการศึกษาตามขั้นตอนและรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 3.1.1 ประชากรที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างการวิจัย
 - 3.1.2 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.2.2 การสร้างเครื่องมือและตรวจคุณภาพเครื่องมือ
- 3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย
- 3.6 งบประมาณค่าใช้จ่ายในงานวิจัย
- 3.7 แผนการดำเนินงานวิจัย
- 3.8 สรุประเบียบวิธีวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ในช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2554 ถึง เดือนมกราคม พ.ศ. 2555

3.1.2 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

1) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ในช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2554 ถึง เดือนมกราคม พ.ศ. 2555 โดยใช้ข้อมูลจากสถิตินักท่องเที่ยวที่เข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติพุเตย ปีงบประมาณ 2553 ซึ่งมีจำนวนนักท่องเที่ยวประมาณ 4,630 คน

2) ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี จากข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวที่เข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติพุเตย ปีงบประมาณ 2553 ซึ่งมีจำนวนนักท่องเที่ยวประมาณ 4,630 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้จำนวนนักท่องเที่ยวดังกล่าวในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยนำมาคำนวณขนาดตัวอย่างด้วยการแทนค่าในสูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane's (อ้างถึงใน เยาวรี เจริญสวัสดิ์, 2543, หน้า 38) โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนไว้ร้อยละ 5 (0.05)

สูตรที่ใช้ในการคำนวณมีดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{(1 + Ne^2)}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร (คน)

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง (0.05)

ในการวิจัยครั้งนี้สามารถคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

$$n = \frac{4,630}{1 + (4,630)(0.05)^2} = 368.19$$

ดังนั้นการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะใช้กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวนทั้งสิ้นประมาณ 381 คน สำหรับกรณีของแบบสอบถามย้อนกลับที่ไม่สมบูรณ์

3) การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ในช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2554 ถึง เดือนมกราคม พ.ศ. 2555 จำนวน 381 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (Quota Sampling) โดยกำหนดสัดส่วนระหว่างเพศชายและเพศหญิงของนักท่องเที่ยวเป็น 50 : 50 และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Convenience Sampling) จนได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างครบตามจำนวนที่ต้องการ ตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ในช่วงปีงบประมาณ 2553 ที่เป็นประชากร และถูกคำนวณออกมาเป็นขนาดกลุ่มตัวอย่าง

	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
นักท่องเที่ยวเพศชาย	2,315	190
นักท่องเที่ยวเพศหญิง	2,315	191
รวม	4,630	400

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่มีลักษณะที่เป็นทั้งแบบสอบถามปลายเปิดและแบบสอบถามปลายปิด ที่สร้างขึ้นจากการทบทวนงานวรรณกรรม ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ข้อมูลเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี และข้อเสนอแนะและความคิดเห็น โดยแบบสอบถาม จะมีลักษณะดังนี้

- แบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-end Questionnaire) ที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ซึ่งประกอบไปด้วยคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แบบเติมข้อความ (Fill in the Blank) โดยอยู่ในส่วนของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้ และในส่วนของข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

- แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open Questionnaire) ที่ให้นักท่องเที่ยวเขียนตอบ อยู่ในส่วนของข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวและความคิดเห็นในการเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี เกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นและเหตุผลในสิ่งที่นักท่องเที่ยวรู้สึกพึงพอใจ และประทับใจมากที่สุด

- แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยให้นักท่องเที่ยวเป็นผู้ให้คะแนนของระดับความสำคัญของเหตุผลที่ทำให้อยากเดินทาง ระดับความสำคัญของสิ่งดึงดูดใจที่ทำให้อยากเดินทางมา ระดับความคาดหวังก่อนมาอุทยาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้มาตราวัดแบบประเมินค่า 5 ระดับ ตามมาตราวัดแบบลิเคิร์ต (Likert's Scale) ดังต่อไปนี้

ค่าคะแนน	ระดับความพึงพอใจ
5	= มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
4	= มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
3	= มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
2	= มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1	= มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

และกำหนดเกณฑ์คะแนนสำหรับการแปลผลค่าเฉลี่ยในการสรุปผล โดยการหาพิสัยของคะแนนเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535: 23-24) มีวิธีคำนวณดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นของคะแนน}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

ดังนั้นเกณฑ์คะแนนในการแปลผลค่าเฉลี่ยเป็นดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง	มาก
2.61 – 3.40	หมายถึง	ปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง	น้อย
1.00 – 1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวและความคิดเห็นในการเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 17 ข้อ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนย่อย

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

3.2.2 การสร้างเครื่องมือและตรวจคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็นแนวทางการกำหนดกรอบแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามที่ถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พฤติกรรมการท่องเที่ยวและความคิดเห็นในการเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี และปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

3. นำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาดูความครอบคลุมของเนื้อหา และความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์มาปรับปรุงแก้ไขและเสน้อาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์มาปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปดำเนินการทดลองเก็บข้อมูล (Pre - test) จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรศึกษา แต่มีสภาพคล้ายคลึงกัน เพื่อหาข้อบกพร่องก่อนนำไปใช้จริง แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยค่าที่หาได้จะต้องไม่ต่ำ

กว่า 0.7 ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา สำหรับหาค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น ครอนบาค (cronbach) ซึ่งผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.941

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการวัดหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ไม่ต่ำกว่า 0.7 ให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้ความเห็นชอบแล้วนำแบบสอบถามที่ผ่านความเห็นชอบไปใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และนำไปวิเคราะห์เพื่อหาผลสรุปต่อไป

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเบื้องต้นจากข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ ข้อมูลที่ได้จากสถิตินักท่องเที่ยวชาวไทย เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ ข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือในนาม โครงการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ถึงหัวหน้าอุทยานแห่งชาติพุเตย เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในอุทยานแห่งชาติพุเตยซึ่งมีสภาพเป็นข้าราชการและพนักงาน และนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยในช่วงเดือนสิงหาคม ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2554 ถึง เดือนมกราคม พ.ศ. 2555

2. ผู้วิจัยประสานงานโดยตรงกับเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติพุเตย เพื่อแจ้งความประสงค์และนัดหมายวันเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลให้รับทราบ

3. ผู้วิจัยดำเนินการสำรวจสถิตินักท่องเที่ยวที่เข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติพุเตย ปีงบประมาณ 2553 เพื่อนำมาคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องเก็บข้อมูล

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว ไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) ภายในอุทยานแห่งชาติพุเตยเป็นจำนวนทั้งสิ้น 400 คน

5. จัดเก็บรวบรวมแบบสอบถาม เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง เพื่อนำไปวิเคราะห์ แปลผล สรุปผล และเขียนรายงานผลการวิจัยต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และความสมบูรณ์ของคำตอบแต่ละฉบับ

พร้อมทั้งรหัสของข้อมูลแล้วกรอกลงในแบบฟอร์มการลงรหัสทั่วไป (General Coding Form) ซึ่งเป็นการเตรียมข้อมูลเพื่อส่งไปบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ แล้วนำมาวิเคราะห์ประมวลผล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS เพื่อหาค่าสถิติแล้ววิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอในเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) และตารางแสดงความสัมพันธ์ต่างๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสมมุติฐานการวิจัย

ข้อมูลที่ใช้ในแบบสอบถามในครั้งนี้เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) และข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลจึงใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) โดยข้อมูลที่ได้จะเป็นดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม และ ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว ใช้การวิเคราะห์โดยใช้ร้อยละ (Percentage) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard of Variance) และค่าเฉลี่ย (Mean)

2. แบบสอบถามที่ใช้แบบประเมินค่าเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี และ ความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้ใช้มาตรวัดแบบประเมินค่า 5 ระดับตามมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert's Scale) ในการวัดระดับความสำคัญ ความคาดหวัง และความพึงพอใจ โดยในการวัดระดับความสำคัญ มีเกณฑ์ของระดับให้ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณา 5 ระดับดังนี้

ค่าคะแนน	ระดับความสำคัญ
5	มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด
4	มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก
3	มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง
2	มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย
1	มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยที่สุด

และมีเกณฑ์คะแนนในการแปลผลค่าเฉลี่ยความสำคัญเป็นดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึง	มีความสำคัญมากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง	มีความสำคัญมาก
2.61 – 3.40	หมายถึง	มีความสำคัญปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง	มีความสำคัญน้อย

1.00 – 1.80 หมายถึง มีความสำคัญน้อยที่สุด
 ในการวัดระดับความคาดหวัง มีเกณฑ์ของระดับให้ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณา 5
 ระดับ ดังนี้

ค่าคะแนน	ระดับความคาดหวัง
5	มีความคาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด
4	มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก
3	มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง
2	มีความคาดหวังอยู่ในระดับน้อย
1	มีความคาดหวังอยู่ในระดับน้อยที่สุด

และมีเกณฑ์คะแนนในการแปลผลค่าเฉลี่ยความคาดหวังเป็นดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึง	มีความคาดหวังมากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง	มีความคาดหวังมาก
2.61 – 3.40	หมายถึง	มีความคาดหวังปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง	มีความคาดหวังน้อย
1.00 – 1.80	หมายถึง	มีความคาดหวังน้อยที่สุด

ในการวัดระดับความพึงพอใจ มีเกณฑ์ของระดับให้ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณา 5
 ระดับ ดังนี้

ค่าคะแนน	ระดับความพึงพอใจ
5	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
4	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
3	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
2	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

และมีเกณฑ์คะแนนในการแปลผลค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเป็นดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
-------------	---------	------------------------

3.41 – 4.20	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
2.61 – 3.40	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.80	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3. แบบสอบถามที่ใช้แบบประเมินค่าที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังและความพึงพอใจ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีการประเมินแบบ IPA (Important Performance Analysis) (Martilla and James, 1977: 77) โดยแกนตั้งจะบอกระดับความคาดหวังที่นักท่องเที่ยวมีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี และแกนนอนจะบอกระดับความพึงพอใจ หลังจากนักท่องเที่ยวได้เที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตยแล้ว การแบ่งแกนสำหรับการศึกษาใช้ค่า 3.40 (ค่ากลาง) มาเป็นเกณฑ์ในการกำหนดค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังหรือความพึงพอใจ ตั้งแต่มากถึงมากที่สุด การแบ่งแกนของระดับของความคาดหวังและความพึงพอใจในกราฟจะแบ่งการวิเคราะห์เป็น 4 Quadrant ได้แก่

Quadrant I หมายถึง ระดับความคาดหวังอยู่ในระดับสูง แต่ความพึงพอใจที่มีต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังอยู่ในระดับ 3.41–5.00 และคะแนนความพึงพอใจอยู่ในระดับ 1.00 – 3.39

Quadrant II หมายถึง ระดับความคาดหวังอยู่ในระดับสูง และความพึงพอใจที่มีต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยสูงกว่ามาตรฐาน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังอยู่ในระดับ 3.41–5.00 และคะแนนความพึงพอใจอยู่ในระดับ 3.41 – 5.00

Quadrant III หมายถึง ระดับความคาดหวังอยู่ในระดับต่ำ และความพึงพอใจที่มีต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังอยู่ในระดับ 1.00–3.39 และคะแนนความพึงพอใจอยู่ในระดับ 1.00 – 3.39

Quadrant IV หมายถึง ระดับความคาดหวังอยู่ในระดับต่ำ และความพึงพอใจที่มีต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยสูงกว่ามาตรฐาน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังอยู่ในระดับ 1.00–3.39 และคะแนนความพึงพอใจอยู่ในระดับ 3.41 – 5.00

4. แบบสอบถามส่วนที่เป็นความคิดเห็นในส่วนที่ 2 จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นและเหตุผลในสิ่งที่นักท่องเที่ยวรู้สึกพึงพอใจ และประทับใจมากที่สุด ซึ่งจะใช้วิธีการบันทึกความคิดเห็นในแต่ละรายแล้วนำมาเรียบเรียงและสรุปผล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติที่ผู้วิจัยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

3.5.1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

เพื่อใช้สรุปหรือบรรยายให้เห็นคุณลักษณะของตัวแปรที่เก็บรวบรวมมาจากกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาไม่สามารถนำไปอ้างอิงหรือใช้กับกลุ่มอื่นๆ ได้ โดยอาจเป็นการนำเสนอข้อมูลในรูปตารางการแจกแจงความถี่ กราฟ รูปภาพต่างๆ หรืออาจเสนอค่าวัดคุณลักษณะของสิ่งที่สนใจ เช่น การแจกแจงความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard of Variance) และค่าเฉลี่ย (Mean) เป็นต้น (วรัญญา ภัทรสุข, 2545: 151) (พิศมัย หาญมงคลพิพัฒน์, 2546: 1) ซึ่งในงานวิจัยนี้จะทำการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบถาม 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว

3.5.2 การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

เพื่อใช้วิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในศึกษา เพื่อนำไปสรุปเกี่ยวกับประชากร โดยการทดสอบสมมติฐานว่า การเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามนั้นเกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรอิสระหรือไม่ (วรัญญา ภัทรสุข, 2545: 156-157) โดยในงานวิจัยนี้จะทำการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน เพื่อทดสอบสมมติฐานระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยวิธีดังต่อไปนี้

1. การทดสอบสมมติฐานของผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 ประชากร เมื่อสุ่มตัวอย่างจากแต่ละประชากรเป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples T-test) ซึ่งเป็นการทดสอบผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของลักษณะที่สนใจของ 2 ประชากรว่าแตกต่างกันหรือไม่ หรือ ทดสอบว่าค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 มากกว่าของประชากรที่ 2 หรือไม่ โดยสุ่มตัวอย่างจากแต่ละกลุ่มอย่างเป็นอิสระ ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางด้านสังคมศาสตร์ SPSS (Statistical Package for the Social Science) ด้วยคำสั่ง Independent-Sample T-test (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546: 241-243)

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว หรือแบบมีปัจจัยเดียว (F-test หรือ One-Way ANOVA) ซึ่งเป็นการจำแนกข้อมูลด้วยตัวแปร หรือปัจจัยเพียงปัจจัยเดียว หรือเป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างกันของระดับต่างๆ ของปัจจัยที่สนใจ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546: 255) เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มากกว่าสองตัวแปรที่ไม่เกี่ยวข้องกัน (Independent Samples) โดยค่าสำคัญที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดไว้ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ($\alpha = 0.05$) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544: 236)

3. การทดสอบความเป็นอิสระกันของตัวแปร 2 ตัว เพื่อทดสอบสมมติฐานด้วยการ

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ด้วยวิธี chi – square test โดยกำหนดค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ 0.05 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นทางสถิติ ร้อยละ 95

4. การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมุติฐานด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มากกว่า 2 ตัวแปรระหว่างปัจจัยดึงดูดทางการท่องเที่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

3.6 งบประมาณค่าใช้จ่าย

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงรายละเอียดค่าใช้จ่ายที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ตลอดการดำเนินงาน ดังที่ปรากฏในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงค่าใช้จ่ายในการวิจัย ระหว่าง มิถุนายน 2554 – มีนาคม 2555

ลำดับ	รายละเอียด	จำนวนเงิน
1	ค่าเดินทางเพื่อเก็บแบบสอบถามและติดต่อเจ้าหน้าที่อุทยาน	3,000
2	ค่าถ่ายเอกสารในการค้นคว้า	500
3	ค่าปริ้นเอกสารสำหรับส่งงานให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจ	500
4	ค่าปริ้นเล่มเค้าโครงวิทยานิพนธ์และ hand out ให้คณะกรรมการ 5 เล่ม	1,000
5	ค่าปริ้นเล่มเค้าโครงวิทยานิพนธ์ที่แก้ไขตามมติคณะกรรมการ 1 เล่ม	300
6	ค่าปริ้นเล่มความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์ 1 เล่ม	500
7	ค่าปริ้นตัวเล่มวิทยานิพนธ์ ที่จะใช้สอบปากเปล่า 5 เล่ม	2,000
8	ค่าปริ้นเล่มวิทยานิพนธ์ สำหรับขออนุมัติจบหลักสูตร 10 เล่ม	4,000
9	ค่าเข้าปกวิทยานิพนธ์ (ปกแข็งสีน้ำตาล) 10 เล่ม เล่มละ 100 บาท	1,000
10	ค่ากระดาษสำหรับปริ้น	<u>1,000</u>
รวมค่าใช้จ่ายทั้งหมด		<u>13,800</u>

3.7 แผนการดำเนินงานวิจัย

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงรายละเอียดของแผนการดำเนินงานวิจัย โดยจะแสดงถึงกำหนดการและกิจกรรมต่างๆ ตลอดระยะเวลาในการทำวิจัยครั้งนี้ ดังที่ปรากฏในตารางที่ 3.3

3.8 สรุประเบียบวิธีวิจัย

จากการศึกษาระเบียบวิธีวิจัย ทำให้ผู้วิจัยสามารถกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้ ดังนี้คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จ.สุพรรณบุรี ในช่วงเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2554 ถึง เดือนมกราคม พ.ศ. 2555 โดยข้อมูลจากสถิตินักท่องเที่ยวที่เข้าไปในเขต อุทยานแห่งชาติพุเตย ปีงบประมาณ 2548-2552 (ย้อนหลัง 5 ปี) มีจำนวนนักท่องเที่ยวเฉลี่ยปีละ 4,960 คน เมื่อนำมาคำนวณขนาดตัวอย่างด้วยการแทนค่าในสูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane's โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนไว้ร้อยละ 5 (0.05) จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 370.15 ซึ่งผู้วิจัยจะใช้กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ พุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวนทั้งสิ้นประมาณ 400 คน สำหรับกรณีที่การเก็บรวบรวมข้อมูลไม่ สมบูรณ์ ด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควต้า โดยกำหนดสัดส่วนระหว่างเพศชายและเพศหญิง ของนักท่องเที่ยวเป็น 50 : 50 และทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ จนได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างครบ ตามจำนวนที่ต้องการ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่มีลักษณะที่เป็นทั้ง แบบสอบถามปลายเปิด แบบสอบถามปลายปิด และแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า ใน ส่วนของวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเบื้องต้นจากข้อมูลทุติยภูมิ คือ ข้อมูล ที่ได้จากสถิตินักท่องเที่ยวชาวไทย เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลปฐมภูมิ คือ ข้อมูล จากการเก็บแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บ รวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และเมื่อรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างมา ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และความสมบูรณ์ของคำตอบแต่ละฉบับแล้ว ผู้วิจัยจะทำการลง รหัสของข้อมูลแล้วกรอกลงในแบบฟอร์มการลงรหัสทั่วไป เพื่อส่งไปบันทึกลงในเครื่อง คอมพิวเตอร์แล้วนำมาวิเคราะห์ประมวลผล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS เพื่อหา ค่าสถิติแล้ววิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอในเชิงบรรยาย และในรูปของตารางแสดงความสัมพันธ์ ต่างๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และสมมุติฐานการวิจัย โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน ในส่วนของงบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับงานวิจัยใน ครั้งนี้ มีค่าใช้จ่ายในการวิจัย ประมาณ 13,800 บาท โดยมีแผนการดำเนินงานอยู่ในช่วงระหว่าง เดือนมิถุนายน พ.ศ.2554 – เดือนมีนาคม พ.ศ. 2555

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี” ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 381 ชุด จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางด้านสังคมศาสตร์ SPSS (Statistical Package for the Social Science) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของข้อมูล ผู้วิจัยจะนำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรท่องเที่ยว

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวข้องกับความคาดหวังและความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

ในส่วนนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่เดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ โดยแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	189	49.6
เพศ	หญิง	192	50.4
รวม		381	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย เป็นเพศหญิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.4 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 49.6

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว		จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	69	18.1
	20 - 24 ปี	65	17.1
	25 - 34 ปี	97	25.5
	35 - 44 ปี	81	21.3
	45 - 54 ปี	50	13.1
	55 ปีขึ้นไป	19	5.0
รวม		381	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย มีอายุระหว่าง 25 - 34 ปี มากที่สุด รองลงมาคือ มีอายุระหว่าง 35 - 44 ปี และ มีอายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.5, 21.3 และ 18.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพทางสังคม

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว		จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพ	โสด	224	58.8
	สมรส	144	37.8
	หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่	13	3.4
รวม		381	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีสถานภาพโสดมากที่สุด รองลงมาคือ สมรสแล้ว และ หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 58.8, 37.8 และ 3.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว		จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพ	นักวิชาชีพชั้นสูง	53	13.9
	เจ้าของกิจการ และ ผู้จัดการ	37	9.7
	พนักงานบริษัท และพนักงานขาย	136	35.7
	เกษตรกร	16	4.2
	อาชีพเกี่ยวกับงานฝีมือ	18	4.7
	ผู้ว่างงาน	121	31.8
รวม		381	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตยเป็น พนักงานบริษัทและพนักงานขาย มากที่สุด รองลงมาคือ ผู้ว่างงาน และนักวิชาชีพชั้นสูง คิดเป็นร้อยละ 35.7, 31.8 และ 13.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดที่ได้รับ

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	53	13.9
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	66	17.3
	อนุปริญญา	52	13.6
	ปริญญาตรี	197	51.7
	ปริญญาโท หรือสูงกว่า	13	3.4
รวม		381	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีมากที่สุด รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และ ระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 51.7, 17.3 และ 13.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว		จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	10,000 บาท หรือต่ำกว่า	118	31.0
	10,001-15,000 บาท	70	18.4
	15,001-20,000 บาท	54	14.2
	20,001-25,000 บาท	42	11.0
	25,001 บาท ขึ้นไป	97	25.5
รวม		381	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 10,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ มีรายได้เฉลี่ยมากกว่า 25,001 บาท และ มีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.0, 25.5 และ 18.4 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว

ในส่วนนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี โดยแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ดังนี้

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์ใช้บริการอุทยานแห่งชาติพุเตย

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประสบการณ์ใช้บริการอุทยานแห่งชาติพุเตย	มาครั้งแรก	305	80.1
	มาเป็นครั้งที่สอง	46	12.1
	มาเป็นครั้งที่สามหรือมากกว่า	30	7.9
รวม		381	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย เพิ่งเคยมาเป็นครั้งแรกมากที่สุด รองลงมาคือ มาเป็นครั้งที่สอง และครั้งที่สาม คิดเป็นร้อยละ 80.1, 12.1 และ 7.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งข้อมูลที่นักท่องเที่ยวได้รับ

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว		จำนวน	ร้อยละ
แหล่งข้อมูลที่นักท่องเที่ยวได้รับ	คนในครอบครัว	146	25.3
	เพื่อน	152	26.4
	หนังสือ นิตยสาร วารสาร	58	10.1
	วิทยุ	2	.3
	โทรทัศน์	29	5.0
	เว็บไซต์	146	25.3
	เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยว	17	3.0
	การประชาสัมพันธ์ของ ททท.	12	2.1

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมगतท่องเที่ยว		จำนวน	ร้อยละ
แหล่งข้อมูลที่	การประชาสัมพันธ์ของบริษัททัวร์	1	.2
นักท่องเที่ยวได้รับ	โปสเตอร์/แผ่นพับ	13	2.3
รวม		576	100.0

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติพุเตยมาจากเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือ คนในครอบครัว และ เว็บไซต์ คิดเป็นร้อยละ 26.4, 25.3 และ 25.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมगतท่องเที่ยว		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระยะเวลาในการมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย	ไปเช้าเย็นกลับ	36	9.4
	2 วัน 1 คืน	266	69.8
	3 วัน 2 คืน	73	19.2
	มากกว่า 3 วัน	6	1.6
รวม		381	100.0

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยและพักค้างคืนเป็นระยะเวลา 2 วัน 1 คืน มากที่สุด รองลงมาคือ 3 วัน 2 คืน และไปเช้าเย็นกลับ คิดเป็นร้อยละ 69.8, 19.2 และ 9.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะกลุ่มเดินทางของนักท่องเที่ยว

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรท่องเที่ยว		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลักษณะกลุ่มเดินทาง ของนักท่องเที่ยว	คนเดียว	9	2.4
	ครอบครัว / ญาติ	231	60.6
	เพื่อน / เพื่อนร่วมงาน	129	33.9
	บริษัทที่ทำงาน	12	3.1
รวม		381	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมเดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตยพร้อมกับครอบครัว / ญาติ มากที่สุด รองลงมาคือ เพื่อน / เพื่อนร่วมงาน และ บริษัทที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 60.6, 33.9 และ 3.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพาหนะที่ใช้เดินทาง

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรท่องเที่ยว		จำนวน (คน)	ร้อยละ
พาหนะที่ใช้เดินทาง	รถยนต์ส่วนตัว	331	86.9
	รถโดยสารประจำทาง / รถทัวร์	12	3.1
	รถตู้ / รถเช่า	38	10.0
รวม		381	100.0

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาคือ รถตู้/รถเช่า และรถโดยสารประจำทาง / รถทัวร์ คิดเป็นร้อยละ 86.9, 10.0 และ 3.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของที่พัก

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรท่องเที่ยว		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประเภทของที่พัก	ไม่พักค้างคืน	30	7.9
	ที่พักบริเวณรอบๆ อุทยาน	57	15.0
	บ้านพักอุทยานแห่งชาติ	48	12.6
	เต็นท์ที่ให้บริการ ในอุทยาน	240	63.0
	บ้านญาติ / เพื่อน	6	1.6
รวม		381	100.0

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตยนิยมพักในเต็นท์ที่ให้บริการ ณ จุดต่างๆ ในอุทยาน มากที่สุด รองลงมาคือ ที่พักบริเวณรอบๆ อุทยานแห่งชาติ และ บ้านพักอุทยานแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 63.0, 15.0 และ 12.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรท่องเที่ยว		จำนวน	ร้อยละ
ผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว	ตัวท่านเอง	179	33.8
	พ่อแม่	100	18.9
	สามี หรือ ภรรยา	79	14.9
	เพื่อน	140	26.5
	บุตร	27	5.1
	บริษัทจัดนำเที่ยว	4	.8
รวม		529	100.0

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวมากที่สุดคือ ตัวของนักท่องเที่ยวเอง รองลงมาคือ เพื่อน และ พ่อแม่ คิดเป็นร้อยละ 33.8, 26.5 และ 18.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสิ่งอำนวยความสะดวกที่นักท่องเที่ยว
คิดว่าควรมีในอุทยานแห่งชาติพุเตย

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว		จำนวน	ร้อยละ
สิ่งอำนวยความสะดวกที่นักท่องเที่ยวคิดว่าควรมีในอุทยานแห่งชาติ	ที่จอดรถ / ลานจอดรถ	127	9.7
	ป้ายบอกทาง	199	15.2
	ป้ายสื่อความหมายในจุดต่างๆ	122	9.3
	ศูนย์จำหน่ายของที่ระลึก	86	6.6
	ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว	124	9.5
	ถังขยะ / จุดกำจัดของเสีย	111	8.5
	จุดบริการแวะพักสำหรับนักท่องเที่ยว	110	8.4
	ห้องน้ำ / ห้องสุขา	217	16.6
	บริการอินเทอร์เน็ตสาธารณะ	119	9.1
	ตู้โทรศัพท์สาธารณะ	93	7.1
รวม		1308	100.0

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่า ควรจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในอุทยานแห่งชาติพุเตย ในเรื่องของ ห้องน้ำ / ห้องสุขา มากที่สุด รองลงมาคือ ป้ายบอกทาง และที่จอดรถ / ลานจอดรถ คิดเป็นร้อยละ 16.6, 15.2 และ 9.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ
พุเตยที่นักท่องเที่ยวไปเยือน

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว		จำนวน (คน)	ร้อยละ
แหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติพุเตยที่นักท่องเที่ยวไปเยือน	ป่าสนสองใบ	134	20.6
	น้ำตกตะเพินคลีน้อย	130	20.0
	น้ำตกพุกระติง	20	3.1
	ถ้ำนาคี หมิน้อย ห้อยระย้า และผาใหญ่	14	2.2
	น้ำตกตาดใหญ่	12	1.8
	ผาใหญ่	6	.9

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว		จำนวน (คน)	ร้อยละ
แหล่งท่องเที่ยวใน อุทยานแห่งชาติพุเตย ที่นักท่องเที่ยวไปเยือน	น้ำตกตะเพินคลี่ใหญ่	84	12.9
	ยอดเขาเทวดา	69	10.6
	ถ้ำตะเพินทอง	34	5.2
	ถ้ำตะเพินเงิน	33	5.1
	ถ้ำตะเพินเพชร	15	2.3
	ศาลเลาดัวร์	99	15.2
รวม		650	100.0

จากตารางที่ 4.15 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมไปเยือนป่าสนสองใบมากที่สุด รองลงมาคือ น้ำตกตะเพินคลี่น้อย และ ศาลเลาดัวร์ คิดเป็นร้อยละ 20.6, 20.0 และ 15.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทกิจกรรมนันทนาการที่
นักท่องเที่ยวประกอบกิจกรรม

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประเภทกิจกรรม นันทนาการที่ นักท่องเที่ยวประกอบ กิจกรรม	เดินป่าศึกษาธรรมชาติ	104	9.1
	ปิกนิก	164	14.4
	ถ่ายรูป	260	22.8
	ตั้งแคมป์พักแรม	247	21.7
	ดูนก / ส่องนก	23	2.0
	เล่นน้ำตก/ไต่หน้าตก	82	7.2
	พักผ่อนในบรรยากาศที่สงบ	215	18.9
	เที่ยวถ้ำ	44	3.9
รวม		1139	100.0

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย นิยมประกอบกิจกรรมนันทนาการเกี่ยวกับ การถ่ายรูป มากที่สุด รองลงมาคือ การตั้งแคมป์พักแรม

และการพักผ่อนในบรรยากาศที่สงบ คิดเป็นร้อยละ 22.8, 21.7 และ 18.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามงบประมาณในระหว่างมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว		จำนวน (คน)	ร้อยละ
งบประมาณในระหว่างมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย	ต่ำกว่า 1,500 บาท	130	34.1
	1,501 – 2,000 บาท	76	19.9
	2,001 – 2,500 บาท	51	13.4
	มากกว่า 2,500 บาท	124	32.5
รวม		381	100.0

จากตารางที่ 4.17 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีงบประมาณในการใช้จ่ายในระหว่างมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตยต่ำกว่า 1,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.1 ของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตยทั้งหมด รองลงมาคือ มากกว่า 2,500 บาท และ 1,501 – 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.5 และ 19.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัญหา/อุปสรรคในการเดินทาง

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปัญหา/อุปสรรคในการเดินทาง	ไม่พบปัญหา	171	44.9
	พบปัญหา	210	55.1
รวม		381	100.0

จากตารางที่ 4.18 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่พบปัญหาในการเดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย คิดเป็นร้อยละ 55.1 ซึ่งมากกว่านักท่องเที่ยวที่ไม่พบปัญหาเพียงเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 44.9

ตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจุดหมายปลายทางคืออุทยานแห่งชาติ
พุเตย

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว		จำนวน (คน)	ร้อยละ
จุดหมายปลายทางคือ อุทยานแห่งชาติ	ใช่	347	91.1
	ไม่ใช่	34	8.9
รวม		381	100.0

จากตารางที่ 4.19 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เลือกจุดหมายปลายทาง คือ อุทยานแห่งชาติพุเตย คิดเป็นร้อยละ 91.1 และมีนักท่องเที่ยวเพียงส่วนน้อยที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย แต่ไม่ใช่จุดหมายปลายทางหลัก คิดเป็นร้อยละ 8.9

ตารางที่ 4.20 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโอกาสที่กลับมาเยือนอุทยานซ้ำ

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว		จำนวน (คน)	ร้อยละ
โอกาสที่กลับมาเยือน อุทยานซ้ำ	กลับมา	328	86.1
	ไม่กลับมา	53	13.9
รวม		381	100.0

จากตารางที่ 4.20 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะกลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำ ถ้ามีโอกาส คิดเป็นร้อยละ 86.1

**ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ
พุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี**

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของเหตุผลที่ทำให้ นักท่องเที่ยวอยากเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย และระดับความสำคัญของสิ่งดึงดูดใจที่ ทำให้นักท่องเที่ยวอยากเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ในรูปแบบของ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5 ระดับ โดยมีการกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึง	มีความสำคัญมากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง	มีความสำคัญมาก
2.61 – 3.40	หมายถึง	มีความสำคัญปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง	มีความสำคัญน้อย
1.00 – 1.80	หมายถึง	มีความสำคัญน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ยของปัจจัยหลักหรือเหตุผลที่ทำให้นักท่องเที่ยวอยากเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย

เหตุผลที่ทำให้นักท่องเที่ยวอยากเดินทางมาเที่ยว	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
1. ต้องการผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน	4.11	.807	มาก
2. ต้องการหลีกเลี่ยงความวุ่นวายจากสังคมเมือง	3.94	.901	มาก
3. ต้องการท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานบันเทิง	3.50	1.234	มาก
4. ต้องการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีในอุทยานแห่งชาติ	3.57	.891	มาก
5. ต้องการเห็นสิ่งแปลกใหม่	3.97	.916	มาก
6. ต้องการท่องเที่ยวเพื่อใช้เวลาร่วมกับครอบครัว	4.18	.804	มาก
7. ต้องการท่องเที่ยวเพื่อหาประสบการณ์ทางการท่องเที่ยว	4.09	.829	มาก
8. ต้องการมาเที่ยวแบบค้างคืนและพักบ้านพักของอุทยาน	3.81	.895	มาก
9. ต้องการมาเที่ยวค้างคืนโดยพักแบบกางเต็นท์	4.12	.864	มาก
10. ต้องการมาสัมผัสธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติพุเตย	4.32	.729	มากที่สุด
11. ความภาคภูมิใจที่มาเที่ยวยังสถานที่ที่คนกล่าวขวัญถึง	3.70	.984	มาก
รวม	3.93	.528	มาก

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ปัจจัยหลักหรือเหตุผลที่ทำให้นักท่องเที่ยวอยากเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยมากที่สุด คือ ต้องการมาสัมผัสธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติพุเตย ($\bar{X} = 4.32$) รองลงมา คือ ต้องการท่องเที่ยวเพื่อใช้เวลาร่วมกับครอบครัว ($\bar{X} = 4.18$) และ ต้องการผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน ($\bar{X} = 4.11$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ยของปัจจัยดึงดูดหรือสิ่งดึงดูดใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวอยากเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย

สิ่งดึงดูดใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวอยากเดินทาง	\bar{X}	S.D.	การแปรผล
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว			
ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว	3.97	.797	มาก
ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว	3.84	.760	มาก
ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว	4.16	.739	มาก
ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว	3.95	.854	มาก
ความมีชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยว	3.54	.901	มาก
รวม	3.89	.621	มาก
2. ด้านที่พักแรม			
ความเพียงพอของบ้านพัก / ลานกางเต็นท์	3.88	.827	มาก
ความเหมาะสมของราคาค่าบริการ	3.81	.867	มาก
รวม	3.84	.766	มาก
3. ด้านความปลอดภัย			
ความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและที่พัก	4.10	.757	มาก
4. ด้านการคมนาคม			
ความสะดวกในการเดินทาง	3.53	1.130	มาก
5. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ			
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก	3.62	.957	มาก
ในภาพรวม	3.89	.621	มาก

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ปัจจัยดึงดูดที่ทำให้นักท่องเที่ยวอยากเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยในภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) และเมื่อพิจารณาปัจจัยดึงดูดในรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านความปลอดภัย เป็นปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และเป็นปัจจัยที่มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.89$) และ ปัจจัยด้านที่พักแรม ($\bar{X} = 3.84$) ตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปรายละเอียดในแต่ละด้านได้ดังนี้

ด้านแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย ให้ความสำคัญกับความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด ($\bar{X} = 4.16$) รองลงมาคือ ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.97$) และความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.95$) ตามลำดับ

ด้านที่พักแรม พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย ให้ความสำคัญกับความเพียงพอของบ้านพัก/ลานกางเต็นท์ มากที่สุด ($\bar{X} = 3.88$) รองลงมาคือ ความเหมาะสมของราคาค่าบริการ ($\bar{X} = 3.81$)

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวข้องกับความคาดหวังและความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ระดับความคาดหวังของนักท่องเที่ยวก่อนมาอุทยานแห่งชาติพุเตย และระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ในรูปแบบของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5 ระดับ โดยมีการกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึง	มีความสำคัญมากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง	มีความสำคัญมาก
2.61 – 3.40	หมายถึง	มีความสำคัญปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง	มีความสำคัญน้อย
1.00 – 1.80	หมายถึง	มีความสำคัญน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ยความคาดหวังของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย

ประเด็นในการประเมิน	ความคาดหวัง		
	\bar{X}	S.D.	การแปรผล
1. ความสวยงาม ความสมบูรณ์และความหลากหลายของทรัพยากร ธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติพุเตย	3.71	.809	มาก
2. มีความโดดเด่นภายในอุทยานแตกต่างจากอุทยานแห่งอื่นๆ ในเขตภาคกลางและภาคตะวันตก	3.48	.815	มาก
3. ได้พักผ่อนในบรรยากาศที่ดี อากาศสดชื่น	3.94	1.708	มาก

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

ประเด็นในการประเมิน	ความคาดหวัง		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
4. ประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ได้รับเมื่อมาเที่ยวที่อุทยาน	3.61	.845	มาก
5. กิจกรรมการท่องเที่ยวภายในอุทยาน	3.35	.886	ปานกลาง
6. ได้รับความรู้จากป้ายสื่อความหมายตามแหล่งท่องเที่ยว	3.26	.914	ปานกลาง
7. อุทยานเก็บอัตราค่าบริการต่างๆ ในราคาที่เหมาะสม	3.53	.871	มาก
8. สภาพแวดล้อมที่บริเวณบ้านพักและลานกางเต็นท์	3.68	1.665	มาก
9. ความสะดวกของเส้นทางในการเดินชมศึกษาธรรมชาติภายในอุทยาน	3.37	.914	ปานกลาง
10. ความสะอาดภายในอุทยาน	3.51	.867	มาก
11. อุทยานมีห้องน้ำ ลานจอดรถ และถังขยะอย่างเพียงพอ	3.54	.907	มาก
12. มีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ในอุทยาน	3.33	.949	ปานกลาง
13. การรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่อุทยาน	3.60	.830	มาก
14. เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเป็นมิตร / มีความเป็นกันเอง	3.81	.865	มาก
15. เจ้าหน้าที่สามารถให้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับอุทยานได้	3.71	.841	มาก
16. อุทยานมีความพร้อมในการให้บริการข้อมูล	3.67	2.224	มาก
รวม	3.55	.606	มาก

จากตารางที่ 4.23 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังต่อการมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ความคาดหวังของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังมากที่สุด คือ การได้พักผ่อนในบรรยากาศที่ดี อากาศสดชื่น ($\bar{X} = 3.94$) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเป็นมิตร / มีความเป็นกันเอง ($\bar{X} = 3.81$) อันดับที่สามคือ ความสวยงาม ความสมบูรณ์และความหลากหลายของทรัพยากร ธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติพุเตย และ เจ้าหน้าที่สามารถให้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับอุทยานได้ ($\bar{X} = 3.71$)

ในขณะที่บางประเด็น นักท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังน้อยที่สุด คือ การได้รับความรู้จากป้ายสื่อความหมายตามแหล่งท่องเที่ยวภายในอุทยาน ($\bar{X} = 3.26$) รองลงมาคือ กิจกรรมการท่องเที่ยวภายในอุทยาน ($\bar{X} = 3.35$)

ความสะดวกของเส้นทางในการเดินชมศึกษาธรรมชาติภายในอุทยาน ($\bar{X} = 3.37$) และ การมีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ในอุทยาน เช่น ร้านขายของที่ระลึก ร้านอาหาร ตู้โทรศัพท์สาธารณะ และ ลานจอดรถ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.33$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย

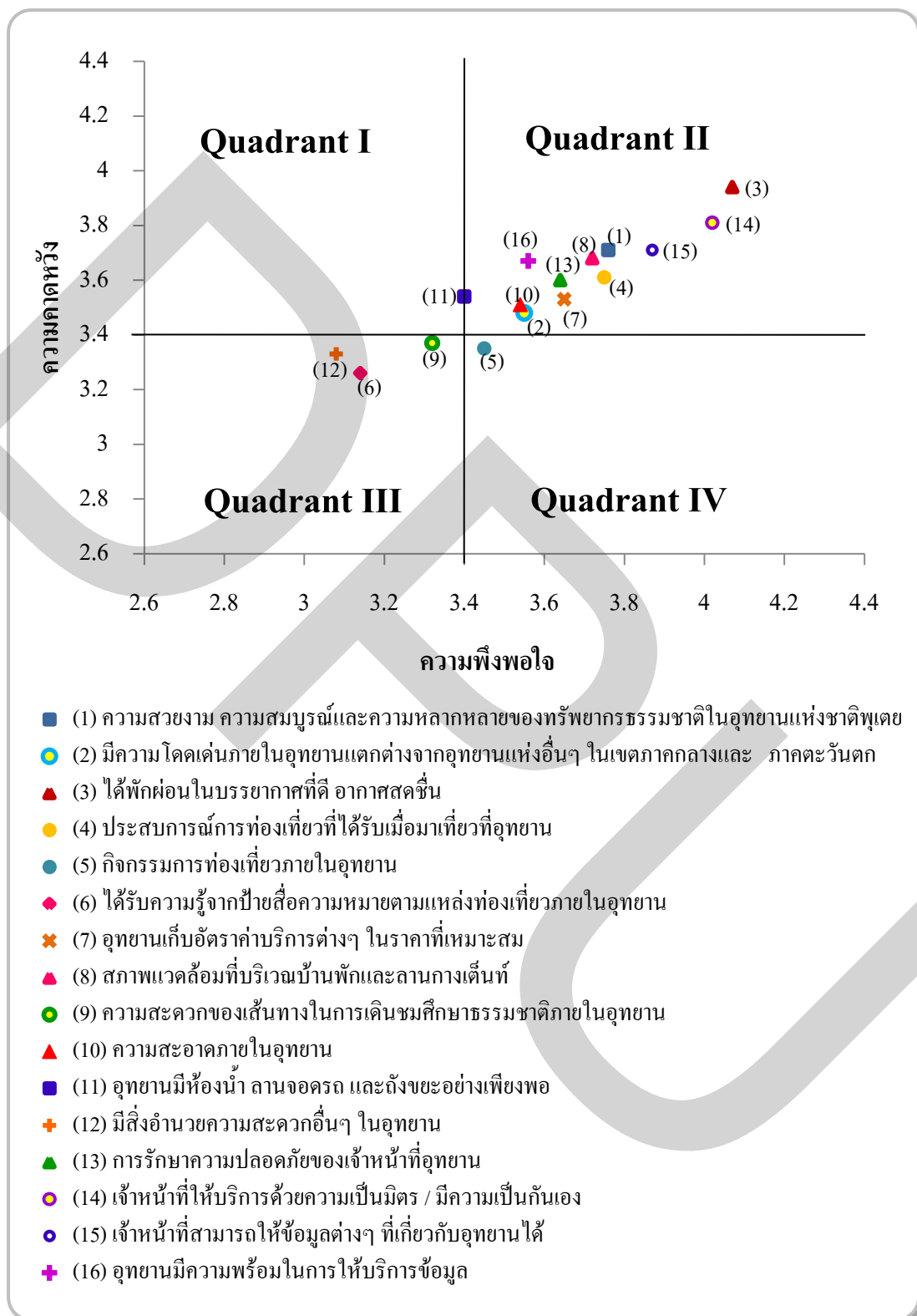
ประเด็นในการประเมิน	ความพึงพอใจ		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
1. ความสวยงาม ความสมบูรณ์และความหลากหลายของทรัพยากร ธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติพุเตย	3.76	.803	มาก
2. มีความโดดเด่นภายในอุทยานแตกต่างจากอุทยานแห่งอื่นๆ ในเขตภาคกลางและภาคตะวันตก	3.55	.819	มาก
3. ได้พักผ่อนในบรรยากาศที่ดี อากาศสดชื่น	4.07	.811	มาก
4. ประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ได้รับเมื่อมาเที่ยวที่อุทยาน	3.75	.853	มาก
5. กิจกรรมการท่องเที่ยวภายในอุทยาน	3.45	.920	มาก
6. ได้รับความรู้จากป้ายสื่อความหมายตามแหล่งท่องเที่ยว	3.14	1.014	ปานกลาง
7. อุทยานเก็บอัตราค่าบริการต่างๆ ในราคาที่เหมาะสม	3.65	.905	มาก
8. สภาพแวดล้อมที่บริเวณบ้านพักและลานกางเต็นท์	3.72	.889	มาก
9. ความสะดวกของเส้นทางในการเดินชมศึกษาธรรมชาติภายในอุทยาน	3.32	1.029	ปานกลาง
10. ความสะอาดภายในอุทยาน	3.54	1.030	มาก
11. อุทยานมีห้องน้ำ ลานจอดรถ และถังขยะอย่างเพียงพอ	3.40	.997	ปานกลาง
12. มีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ในอุทยาน	3.08	1.012	ปานกลาง
13. การรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่อุทยาน	3.64	.872	มาก
14. เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเป็นมิตร / มีความเป็นกันเอง	4.02	.890	มาก
15. เจ้าหน้าที่สามารถให้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับอุทยานได้	3.87	.877	มาก
16. อุทยานมีความพร้อมในการให้บริการข้อมูล	3.56	.965	มาก
รวม	3.58	.614	มาก

จากตารางที่ 4.24 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีความพึงพอใจต่อการมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ประเด็นที่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การได้พักผ่อนในบรรยากาศที่ดี อากาศสดชื่น ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเป็นมิตร / มีความเป็นกันเอง ($\bar{X} = 4.02$) และ เจ้าหน้าที่สามารถให้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับอุทยานได้ ($\bar{X} = 3.87$)

นอกจากนี้ ประเด็นที่มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ การมีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ในอุทยาน เช่น ร้านขายของที่ระลึก ร้านอาหาร ตู้โทรศัพท์สาธารณะ และลานจอดรถ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.08$) รองลงมาคือ การได้รับความรู้จากป้ายสื่อความหมายตามแหล่งท่องเที่ยวภายในอุทยาน ($\bar{X} = 3.14$) ความสะดวกของเส้นทางในการเดินชมศึกษาธรรมชาติภายในอุทยาน ($\bar{X} = 3.32$) และ อุทยานมีห้องน้ำ ลานจอดรถ และถังขยะอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.40$) ตามลำดับ

การวิเคราะห์ด้วยเทคนิค IPA

ในส่วนต่อไปนี้เป็น การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยในแต่ละหัวข้อ ด้วยเทคนิค IPA โดยใช้ค่าเฉลี่ยของความหวังเป็นจุดตัดในแกนตั้ง (แกน Y) และค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเป็นจุดตัดในแกนนอน (แกน X) และใช้สัญลักษณ์ต่างๆ แทนค่าเฉลี่ยแต่ละประเด็น ซึ่งมีรายละเอียด ตามภาพที่ 4.1 ดังนี้

ภาพที่ 4.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยในแต่ละประเด็นด้วยเทคนิค IPA

จากภาพที่ 4.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยในแต่ละประเด็นด้วยเทคนิค IPA สามารถสรุปได้ดังนี้

Quadrant I ซึ่งมีประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังสูงและความพึงพอใจอยู่ในระดับต่ำ พบว่า มีเพียง 1 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 11 อุทยานมีห้องน้ำ ลานจอดรถ และถังขยะอย่างเพียงพอ หมายความว่า นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังเกี่ยวกับประเด็นนี้สูง แต่เมื่อได้มาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยแล้ว ประเด็นที่ 11 ไม่เป็นไปตามที่นักท่องเที่ยวคาดหวังไว้ ทำให้นักท่องเที่ยวไม่พึงพอใจในประเด็นดังกล่าว ดังนั้นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจำเป็นต้องให้ความสนใจในประเด็นดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น

Quadrant II พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยความคาดหวัง และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยอยู่ในระดับสูง มีทั้งหมด 12 ประเด็น ได้แก่

ประเด็นที่ 1 ความสวยงาม ความสมบูรณ์และความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติพุเตย

ประเด็นที่ 2 มีความโดดเด่นภายในอุทยานแตกต่างจากอุทยานแห่งอื่นๆ ในเขตภาคกลางและภาคตะวันตก

ประเด็นที่ 3 ได้พักผ่อนในบรรยากาศที่ดี อากาศสดชื่น

ประเด็นที่ 4 ประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ได้รับเมื่อมาเที่ยวที่อุทยาน

ประเด็นที่ 7 อุทยานเก็บอัตราค่าบริการต่างๆ ในราคาที่เหมาะสม เช่น ค่าบริการบ้านพัก ค่าเช่าเต็นท์ ค่าบริการสถานที่กางเต็นท์ ค่าบริการเครื่องนอนและอุปกรณ์สนาม เป็นต้น

ประเด็นที่ 8 สภาพแวดล้อมที่บริเวณบ้านพักและลานกางเต็นท์

ประเด็นที่ 10 ความสะอาดภายในอุทยาน เช่น ความสะอาดภายในแหล่งท่องเที่ยว ความสะอาดของบ้านพักและลานกางเต็นท์ ความสะอาดของห้องน้ำ เป็นต้น

ประเด็นที่ 13 การรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่อุทยาน

ประเด็นที่ 14 เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเป็นมิตร / มีความเป็นกันเอง

ประเด็นที่ 15 เจ้าหน้าที่สามารถให้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับอุทยานได้

ประเด็นที่ 16 อุทยานมีความพร้อมในการให้บริการข้อมูล เช่น มีแผ่นพับ หรือมีหนังสือข้อมูลทั่วไปของอุทยานแห่งชาติแจก

ในทางตรงกันข้าม Quadrant III ซึ่งมีประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยอยู่ในระดับต่ำ มีทั้งหมด 3 ประเด็น ได้แก่

ประเด็นที่ 6 ได้รับความรู้จากป้ายสื่อความหมายตามแหล่งท่องเที่ยวภายในอุทยาน
 ประเด็นที่ 9 ความสะดวกของเส้นทางในการเดินชมศึกษาธรรมชาติภายในอุทยาน
 ประเด็นที่ 12 มีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ในอุทยาน เช่น ร้านอาหารของที่ระลึก
 ร้านอาหาร ตู้โทรศัพท์สาธารณะ และลานจอดรถ เป็นต้น

ในขณะที่ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังอยู่ในระดับต่ำ แต่ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับสูง ซึ่งอยู่ใน Quadrant IV มีเพียงประเด็นเดียว คือ ประเด็นที่ 5 กิจกรรมการท่องเที่ยวภายในอุทยานแห่งชาติพุเตย หมายความว่า นักท่องเที่ยวไม่ได้ให้ความสำคัญในเพียงประเด็นดังกล่าว แต่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องก็ควรจะรักษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในประเด็นดังกล่าวไว้ต่อไป

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้สรุปข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในตอนที่ 2 - 4 เกี่ยวกับความคิดเห็นในส่วนของสิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจและประทับใจ และดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย รวมถึงข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวนทั้งสิ้น 381 ชุด โดยสรุปผลเป็นค่าความถี่และร้อยละไว้ดังตารางที่ 4.25 - 4.26 ดังนี้

ตารางที่ 4.25 ค่าความถี่และร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจและประทับใจในการเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

สิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจและประทับใจ	จำนวน (ค่าตอบ) (frequencies)	ร้อยละ (%)
1. ความสวยงาม ความสมบูรณ์และความหลากหลายของทรัพยากร ธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติพุเตย	24	6.40
2. มีความโดดเด่นภายในอุทยานแตกต่างจากอุทยานแห่งอื่นๆ ในเขตภาคกลางและภาคตะวันตก	16	4.23
3. ได้พักผ่อนในบรรยากาศที่ดี อากาศสดชื่น	43	11.35

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

สิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจและประทับใจ	จำนวน (คำตอบ) (frequencies)	ร้อยละ (%)
4. ประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ได้รับเมื่อมาเที่ยวที่อุทยาน	25	6.67
5. กิจกรรมการท่องเที่ยวภายในอุทยาน	18	4.77
6. ได้รับความรู้จากป้ายสื่อความหมายตามแหล่งท่องเที่ยว	12	3.06
7. อุทยานเก็บอัตราค่าบริการต่างๆ ในราคาที่เหมาะสม	26	6.94
8. สภาพแวดล้อมที่บริเวณบ้านพักและลานกางเต็นท์	27	7.12
9. ความสะดวกของเส้นทางในการเดินชมศึกษาธรรมชาติภายในอุทยาน	16	4.32
10. ความสะอาดภายในอุทยาน	22	5.86
11. อุทยานมีห้องน้ำ ลานจอดรถ และถังขยะอย่างเพียงพอ	18	4.68
12. มีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ในอุทยาน	11	2.88
13. การรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่อุทยาน	22	5.68
14. เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเป็นมิตร / มีความเป็นกันเอง	45	11.71
15. เจ้าหน้าที่สามารถให้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับอุทยานได้	32	8.38
16. อุทยานมีความพร้อมในการให้บริการข้อมูล	23	5.95
รวม	381	100

จากตารางที่ 4.25 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย คิดว่า สิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจและประทับใจมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเป็นมิตร / มีความเป็นกันเอง คิดเป็นร้อยละ 11.71 รองลงมาคือ การได้พักผ่อนใน

บรรยากาศที่ดี อากาศสดชื่น คิดเป็นร้อยละ 11.35 และเจ้าหน้าที่ที่สามารถให้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับอุทยาน ได้ คิดเป็นร้อยละ 8.38 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 ค่าความถี่และร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

สิ่งที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยว	จำนวน (คำตอบ) (frequencies)	ร้อยละ (%)
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว	41.31	10.84
ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว	29.68	7.79
ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว	54.54	14.32
ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว	44.52	11.68
ความมีชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยว	23.66	6.21
2. ด้านที่พักแรม		
ความเพียงพอของบ้านพัก / ลานกางเต็นท์	36.09	9.47
ความเหมาะสมของราคาค่าบริการ	37.70	9.89
3. ด้านความปลอดภัย		
ความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและที่พัก	50.13	13.16
4. ด้านการคมนาคม		
ความสะดวกในการเดินทาง	32.89	8.63
5. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก	30.48	8.00
รวม	381	100

จากตารางที่ 4.26 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย คิดว่า สิ่งที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 14.32 รองลงมาคือ ความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและที่พัก คิดเป็นร้อยละ 13.16 และความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 11.68 ตามลำดับ

นอกจากนี้ ผู้วิจัย ได้สรุปข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่ได้จากแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติพุเตย ไว้ดังนี้

1. นักท่องเที่ยวคิดว่าควรมีการบอกเส้นทางในการเดินทางไปอุทยานแห่งชาติพุเตยอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย หากบอกรายละเอียดสภาพเส้นทางได้ จะเป็นการดีมากยิ่งขึ้น เพราะทำให้นักท่องเที่ยวสามารถตัดสินใจเลือกเส้นทางในการเดินทางได้ง่าย ในที่นี้ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ หมายถึง การบอกเส้นทางในการเดินทางในเว็บไซต์ของอุทยานแห่งชาติพุเตย ว่าควรมีการอัพเดทข้อมูลเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง

2. นักท่องเที่ยวคิดว่าควรมีการจัดทำป้ายบอกทางที่ชัดเจน และป้ายบอกทางควรตั้งอยู่ในบริเวณที่เห็นและสังเกตได้ง่าย รวมถึงไม่ควรติดตั้งป้ายบอกทางในระยะประชิดจนเกินไป

3. นักท่องเที่ยวคิดว่าควรมีการปรับปรุงสภาพถนนให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้สะดวกในการเดินทาง ในขณะที่เดียวกันนักท่องเที่ยวบางส่วนก็เข้าใจและยอมรับว่า การปรับปรุงถนนอาจเป็นการทำลายระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยว ดังนั้นเพียงแค่นี้ก็เพียงพอแล้ว และไม่จำเป็นต้องปรับปรุงถนนให้เป็นพื้นคอนกรีต เพราะเป็นการทำลายระบบนิเวศทางธรรมชาติ

4. นักท่องเที่ยวคิดว่าควรมีห้องน้ำ/สุขา เพิ่มมากขึ้น และภายในห้องน้ำควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นต่อนักท่องเที่ยวที่มาพักผ่อน เช่น ที่แขวนเสื้อผ้า ที่วางอุปกรณ์สำหรับอาบน้ำ และควรดูแลเกี่ยวกับความเพียงพอของน้ำที่ใช้ในห้องน้ำ/สุขา เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาพักผ่อนในช่วงเทศกาลต่างๆ

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพทางสังคม อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ แตกต่างกัน จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ในส่วนของสมมติฐานข้อที่ 1 มีตัวแปรต้นคือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ การศึกษา และรายได้ และตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย

1. ประสบการณ์ใช้บริการอุทยานแห่งชาติพุเตย
2. แหล่งข้อมูลที่นักท่องเที่ยวได้รับ
3. ระยะเวลาในการมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย
4. ลักษณะกลุ่มเดินทางของนักท่องเที่ยว

5. พาหนะที่ใช้เดินทาง ประเภทของที่พัก
6. ประเภทของที่พัก
7. ผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว
8. สิ่งอำนวยความสะดวกที่นักท่องเที่ยวคิดว่าควรมีในอุทยานแห่งชาติ
9. แหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติที่เคยที่นักท่องเที่ยวไปเยือน
10. ประเภทของกิจกรรมนันทนาการที่นักท่องเที่ยวประกอบกิจกรรม
11. งบประมาณในระหว่างมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพิเศษ
12. ปัญหา/อุปสรรคในการเดินทาง
13. จุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว
14. โอกาสที่นักท่องเที่ยวกลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพิเศษซ้ำ

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน จะไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว

H_1 : นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติของการทดสอบ Pearson Chi-Square ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

ทั้งนี้ในส่วนของผลการวิเคราะห์สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางที่ 4.27 - 4.32

ตารางที่ 4.27 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศ และพฤติกรรมการท่องเที่ยว

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	เพศ (ร้อยละ)		χ^2 (df) (Sig.)
	ชาย	หญิง	
1. ประสบการณ์ใช้บริการอุทยานแห่งชาติพิเศษ			
มาครั้งแรก	75.1	84.9	5.753
มาเป็นครั้งที่สอง	15.3	8.9	(2)
มาเป็นครั้งที่สามหรือมากกว่า	9.5	6.3	(.056)

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว	เพศ (ร้อยละ)		χ^2 (df) (Sig.)
	ชาย	หญิง	
2. แหล่งข้อมูลที่นักท่องเที่ยวได้รับ			
คนในครอบครัว	20.1	30.9	10.135 (9) (.340)
เพื่อน	27.5	25.2	
หนังสือ นิตยสาร วารสาร	11.1	9.0	
วิทยุ	.3	.4	
โทรทัศน์	5.4	4.7	
เว็บไซต์	27.5	23.0	
เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยว	3.4	2.5	
การประชาสัมพันธ์ของ ททท.	2.0	2.2	
การประชาสัมพันธ์ของบริษัททัวร์	.3	.0	
โปสเตอร์/แผ่นพับ	2.3	2.2	
3. ระยะเวลาในการมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติ			
ไปเช้าเย็นกลับ	7.9	10.9	7.1 (3) (.069)
2 วัน 1 คืน	70.4	69.3	
3 วัน 2 คืน	18.5	19.8	
มากกว่า 3 วัน	3.2	.0	
4. ลักษณะกลุ่มเดินทางของนักท่องเที่ยว			
คนเดียว	3.2	1.6	2.612 (3) (.455)
ครอบครัว / ญาติ	59.8	61.5	
เพื่อน / เพื่อนร่วมงาน	32.8	34.9	
บริษัทที่ทำงาน	4.2	2.1	

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

พฤติกรรมที่ท่องเที่ยว	เพศ (ร้อยละ)		χ^2 (df) (Sig.)
	ชาย	หญิง	
5. พาหนะที่ใช้เดินทาง			
รถยนต์ส่วนตัว	89.9	83.9	5.976 (2) (.050)
รถโดยสารประจำทาง / รถทัวร์	1.1	5.2	
รถตู้ / รถเช่า	9.0	10.9	
6. ประเภทของที่พก			
ไม่พกสิ่งอื่น	5.8	9.9	7.899 (4) (.095)
ที่พกบริเวณรอบๆ อุทยาน	16.4	13.5	
บ้านพักอุทยานแห่งชาติ	9.0	16.1	
เต็นท์ที่ให้บริการ ในอุทยาน	66.7	59.4	
บ้านญาติ / เพื่อน	2.1	1.0	
7. ผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว			
ตัวท่านเอง	37.6	30.3	11.009 (5) (.051)
พ่อแม่	14.1	23.4	
สามี หรือ ภรรยา	13.3	16.4	
เพื่อน	27.8	25.2	
บุตร	5.9	4.4	
บริษัทจัดนำเที่ยว	1.2	.4	

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

พฤติกรรมगतที่เกี่ยวข้อง	เพศ (ร้อยละ)		χ^2 (df) (Sig.)
	ชาย	หญิง	
8. สิ่งอำนวยความสะดวกที่นักท่องเที่ยวคิดว่าควรมีในอุทยานแห่งชาติ			
ที่จอดรถ / ลานจอดรถ	10.5	8.9	12.628 (9) (.180)
ป้ายบอกทาง	15.2	15.2	
ป้ายสื่อความหมายในจุดต่างๆ	11.2	7.4	
ศูนย์จำหน่ายของที่ระลึก	5.5	7.7	
ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว	9.6	9.4	
ถังขยะ / จุดกำจัดของเสีย	9.3	7.7	
จุดบริการแวะพัก	8.7	8.1	
ห้องน้ำ / ห้องสุขา	15.1	18.2	
บริการอินเทอร์เน็ตสาธารณะ	8.5	9.7	
ตู้โทรศัพท์สาธารณะ	6.4	7.8	
9. แหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติที่เคยที่นักท่องเที่ยวไปเยือน			
ป่าสนสองใบ	19.0	22.4	15.652 (11) (.155)
น้ำตกตะเพินคลี่น้อย	21.1	18.8	
น้ำตกพุกระทิง	4.5	1.6	
ถ้ำนาคี หมีน้อย ห้อยระย้า	3.3	1.0	
น้ำตกตาดใหญ่	1.5	2.2	
ผาใหญ่	1.5	.3	
น้ำตกตะเพินคลี่ใหญ่	12.2	13.7	
ยอดเขาเทวดา	10.1	11.2	
ถ้ำตะเพินทอง	5.9	4.5	
ถ้ำตะเพินเงิน	5.0	5.1	
ถ้ำตะเพินเพชร	2.7	1.9	
ศาลเกล้าไร่	13.4	17.3	

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

พฤติกรรมที่ข้องเกี่ยวกับ	เพศ (ร้อยละ)		χ^2 (df) (Sig.)
	ชาย	หญิง	
10. ประเภทกิจกรรมนันทนาการที่นักท่องเที่ยวประกอบกิจกรรม			
เดินป่าศึกษาธรรมชาติ	9.2	9.0	12.169 (7) (.095)
ปีกนิก	14.4	14.4	
ถ่ายรูป	20.3	25.6	
ตั้งแคมป์พักผ่อน	22.0	21.4	
ดูนก / ส่องนก	3.0	.9	
เล่นน้ำตก/ไต่หน้าตก	7.0	7.4	
พักผ่อนในบรรยากาศที่สงบ	19.3	18.4	
เที่ยวถ้ำ	4.7	2.9	
11. งบประมาณในระหว่างมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย			
ต่ำกว่า 1,500 บาท	32.3	35.9	3.19 (3) (.363)
1,501 – 2,000 บาท	22.2	17.7	
2,001 – 2,500 บาท	11.1	15.6	
มากกว่า 2,500 บาท	34.4	30.7	
12. ปัญหา/อุปสรรคในการเดินทาง			
ไม่พบปัญหา	47.6	42.2	1.136 (1) (.287)
พบปัญหา	52.4	57.8	
13. จุดหมายปลายทางคืออุทยานแห่งชาติพุเตย			
ไม่ใช่	88.4	93.8	3.405 (1) (.065)
ใช่	11.6	6.3	

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	เพศ (ร้อยละ)		χ^2 (df) (Sig.)
	ชาย	หญิง	
14. โอกาสที่กลับมาเยือนอุทยานซ้ำ			
กลับมา	87.8	84.4	.95 (1)
ไม่กลับมา	12.2	15.6	(.330)

หมายเหตุ: * ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) มีค่าน้อยกว่า 0.05

จากตารางที่ 4.27 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศ และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 4.28 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุ และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	อายุ						χ^2 (df) (Sig.)
	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 24 ปี	25 - 34 ปี	35 - 44 ปี	45 - 54 ปี	55 ปี ขึ้นไป	
1. ประสบการณ์ใช้บริการอุทยานแห่งชาติพุเตย							
มาครั้งแรก	76.8	81.5	80.4	81.5	78.0	84.2	8.587
มาเป็นครั้งที่สอง	15.9	13.8	12.4	6.2	12.0	15.8	(10)
มาเป็นครั้งที่สามหรือมากกว่า	7.2	4.6	7.2	12.3	10.0	.0	(.572)

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	อายุ						χ^2 (df) (Sig.)
	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 24 ปี	25 - 34 ปี	35 - 44 ปี	45 - 54 ปี	55 ปี ขึ้นไป	
2. แหล่งข้อมูลที่นักท่องเที่ยวได้รับ							
คนในครอบครัว	32.8	22.1	28.2	19.5	20.3	32.0	73.889 (45) (.004)*
เพื่อน	12.1	41.9	29.6	29.3	25.7	8.0	
หนังสือ นิตยสาร วารสาร	17.2	7.0	7.0	10.5	9.5	4.0	
วิทยุ	.0	.0	.0	.8	1.4	.0	
โทรทัศน์	5.2	.0	4.2	7.5	5.4	12.0	
เว็บไซต์	25.0	19.8	25.4	26.3	28.4	32.0	
เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยว	2.6	3.5	1.4	3.0	2.7	12.0	
การประชาสัมพันธ์ของ ททท.	1.7	4.7	.7	2.3	2.7	.0	
การประชาสัมพันธ์ของบริษัททัวร์	.0	.0	.0	.8	.0	.0	
โปสเตอร์/แผ่นพับ	3.4	1.2	3.5	.0	4.1	.0	
3. ระยะเวลาในการมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย							
ไปเช้าเย็นกลับ	23.2	.0	8.2	9.9	6.0	5.3	58.428 (15) (.000)*
2 วัน 1 คืน	49.3	58.5	81.4	76.5	76.0	78.9	
3 วัน 2 คืน	27.5	38.5	7.2	12.3	18.0	15.8	
มากกว่า 3 วัน	.0	3.1	3.1	1.2	.0	.0	
4. ลักษณะกลุ่มเดินทางท่องเที่ยว							
คนเดียว	4.3	1.5	2.1	2.5	.0	5.3	40.5 (15) (.000)*
ครอบครัว / ญาติ	71.0	40.0	50.5	65.4	74.0	89.5	
เพื่อน / เพื่อนร่วมงาน	21.7	50.8	45.4	30.9	22.0	5.3	
บริษัทที่ทำงาน	2.9	7.7	2.1	1.2	4.0	.0	

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

พฤติกรรมที่ท่องเที่ยว	อายุ						χ^2 (df) (Sig.)
	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 24 ปี	25 - 34 ปี	35 - 44 ปี	45 - 54 ปี	55 ปี ขึ้นไป	
5. พาหนะที่ใช้เดินทาง							
รถยนต์ส่วนตัว	78.3	69.2	92.8	96.3	90.0	100	84.447 (10) (.000)*
รถโดยสารประจำทาง / รถทัวร์	15.9	.0	1.0	0	.0	.0	
รถตู้ / รถเช่า	5.8	30.8	6.2	3.7	10.0	.0	
6. ประเภทของที่พก							
ไม่พกสิ่งอื่น	23.2	.0	7.2	7.4	2.0	.0	46.663 (20) (.001)*
ที่พับบริเวณรอบๆ อุทยาน	13.0	10.8	21.6	9.9	20.0	10.5	
บ้านพักอุทยานแห่งชาติ	8.7	20.0	10.3	12.3	16.0	5.3	
เต็นท์ที่ให้บริการ ในอุทยาน	55.1	66.2	58.8	69.1	60.0	84.2	
บ้านญาติ / เพื่อน	.0	3.1	2.1	1.2	2.0	.0	
7. ผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว							
ตัวท่านเอง	23.9	36.0	35.0	37.7	35.1	34.8	157.188 (25) (.000)*
พ่อแม่	53.3	22.7	14.3	5.7	6.5	8.7	
สามี หรือ ภรรยา	3.3	4.0	12.9	24.6	23.4	30.4	
เพื่อน	15.2	37.3	36.4	22.1	22.1	13.0	
บุตร	2.2	.0	1.4	8.2	13.0	13.0	
บริษัทจัดนำเที่ยว	2.2	.0	.0	1.6	.0	.0	

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	อายุ						χ^2 (df) (Sig.)
	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 24 ปี	25 - 34 ปี	35 - 44 ปี	45 - 54 ปี	55 ปี ขึ้นไป	
8. สิ่งอำนวยความสะดวกที่นักท่องเที่ยวคิดว่าควรมีในอุทยานแห่งชาติ							
ที่จอดรถ / ลานจอดรถ	20.5	17.3	25.2	22.8	11.0	3.1	51.523 (45) (.234)
ป้ายบอกทาง	15.1	16.6	24.6	22.1	16.6	5.0	
ป้ายสื่อความหมายในจุดต่างๆ	16.4	18.0	23.0	30.3	10.7	1.6	
ศูนย์จำหน่ายของที่ระลึก	26.7	19.8	20.9	20.9	10.5	1.2	
ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว	17.7	21.0	25.8	22.6	9.7	3.2	
ถังขยะ / จุดกำจัดของเสีย	18.9	22.5	22.5	17.1	13.5	5.4	
จุดบริการแะพัก	20.9	20.9	25.5	18.2	10.9	3.6	
ห้องน้ำ / ห้องสุขา	14.7	16.1	27.2	22.1	14.3	5.5	
บริการอินเทอร์เน็ตสาธารณะ	29.4	19.3	26.1	9.2	13.4	2.5	
ตู้โทรศัพท์สาธารณะ	25.8	16.1	29.0	14.0	9.7	5.4	
9. แหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติที่เคยที่นักท่องเที่ยวไปเยือน							
ป่าสนสองใบ	16.4	18.1	23.8	22.0	23.7	21.1	113.787 (55) (.000)*
น้ำตกตะเพินคลี่น้อย	21.6	20.0	18.4	22.0	15.8	26.3	
น้ำตกพุกระทิง	.9	1.3	4.8	6.8	1.3	.0	
ถ้ำน้ำคี่ หมี่น้อย ห้อยระย้า	3.4	1.3	2.0	3.0	1.3	.0	
น้ำตกตาดใหญ่	2.6	.6	1.4	2.3	3.9	.0	
ผาใหญ่	.9	.6	.7	1.5	1.3	.0	
น้ำตกตะเพินคลี่ใหญ่	24.1	7.5	13.6	10.6	11.8	5.3	
ยอดเขาเทวดา	11.2	15.0	7.5	7.6	11.8	10.5	
ถ้ำตะเพินทอง	3.4	12.5	2.7	2.3	2.6	5.3	
ถ้ำตะเพินเงิน	2.6	12.5	2.0	3.0	3.9	.0	
ถ้ำตะเพินเพชร	2.6	3.8	.7	2.3	1.3	5.3	
ศาลเกล้าไต้	10.3	6.9	22.4	16.7	21.1	26.3	

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	อายุ						χ^2 (df) (Sig.)
	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 24 ปี	25 - 34 ปี	35 - 44 ปี	45 - 54 ปี	55 ปี ขึ้นไป	
10. ประเภทกิจกรรมนันทนาการที่นักท่องเที่ยวประกอบกิจกรรม							
เดินป่าศึกษาธรรมชาติ	12.3	12.1	7.2	6.2	8.3	9.6	52.939 (35) (.026)*
ปีกนิก	12.7	8.5	17.2	16.6	17.4	13.5	
ถ่ายรูป	26.9	23.3	23.7	21.6	19.7	13.5	
ตั้งแคมป์พักผ่อน	17.5	19.7	23.3	22.4	24.2	28.8	
คูนก / ส่องนก	1.4	2.7	1.8	2.9	1.5	.0	
เล่นน้ำตก/ไต่หน้าตก	9.4	8.5	5.7	5.8	6.1	9.6	
พักผ่อนในบรรยากาศที่สงบ	17.9	16.6	19.4	19.9	19.7	23.1	
เที่ยวถ้ำ	1.9	8.5	1.8	4.6	3.0	1.9	
11. งบประมาณในระหว่างมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติภูเตย							
ต่ำกว่า 1,500 บาท	55.1	32.3	37.1	27.2	20.0	15.8	29.513 (15) (.014)*
1,501 – 2,000 บาท	11.6	27.7	20.6	22.2	18.0	15.8	
2,001 – 2,500 บาท	10.1	12.3	13.4	14.8	14.0	21.1	
มากกว่า 2,500 บาท	23.2	27.7	28.9	35.8	48.0	47.4	
12. ปัญหา/อุปสรรคในการเดินทาง							
ไม่พบปัญหา	63.8	50.8	34.0	40.7	40.0	42.1	16.588 (5) (.005)*
พบปัญหา	36.2	49.2	66.0	59.3	60.0	57.9	
13. จุดหมายปลายทางคืออุทยานแห่งชาติภูเตย							
ไม่ใช่	2.9	4.6	8.2	14.8	10.0	21.1	11.590 (5) (.041)*
ใช่	97.1	95.4	91.8	85.2	90.0	78.9	

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว	อายุ						χ^2 (df) (Sig.)
	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 24 ปี	25 - 34 ปี	35 - 44 ปี	45 - 54 ปี	55 ปี ขึ้นไป	
14. โอกาสที่กลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำ							
กลับมา	89.9	80.0	91.8	86.4	74.0	94.7	12.723 (5)
ไม่กลับมา	10.1	20.0	8.2	13.6	26.0	5.3	(.026)*

หมายเหตุ: * ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) มีค่าน้อยกว่า 0.05

จากตารางที่ 4.28 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุ และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว พบว่า ช่วงอายุที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว ไม่มีความสัมพันธ์กับ ประสิทธิภาพใช้บริการอุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .572) และ สิ่งอำนวยความสะดวกที่นักท่องเที่ยวคิดว่าควรมีในอุทยานแห่งชาติ (Sig. = .234)

ในขณะที่ผลการทดสอบอีกส่วนหนึ่ง พบว่า ช่วงอายุที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย กล่าวคือ

ช่วงอายุที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับแหล่งข้อมูลที่นักท่องเที่ยวได้รับ (Sig. = .004) โดยนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุระหว่าง 20 - 24 ปี ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติพุเตยจากเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.9 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี ได้รับข้อมูลจากคนในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 32.8 และนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุ 55 ปีขึ้นไป ได้รับข้อมูลจากคนในครอบครัวและจากเว็บไซต์ คิดเป็นร้อยละ 32.0 ตามลำดับ

ช่วงอายุที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับระยะเวลาในการมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .000) โดยนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุระหว่าง 25 - 34 ปี มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตยเป็นเวลา 2 วัน 1 คืน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.4 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุ 55 ปี ขึ้นไป มาเที่ยวเป็นเวลา 2 วัน 1 คืน คิดเป็นร้อยละ 78.9 และนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุระหว่าง 35 - 44 ปี มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตยเป็นเวลา 2 วัน 1 คืน คิดเป็นร้อยละ 76.5 ตามลำดับ

ช่วงอายุที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับลักษณะกลุ่มเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว (Sig. = .000) โดยนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุ 55 ปี ขึ้นไป นิยมเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยพร้อมกับครอบครัว / ญาติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.5 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุระหว่าง 45 - 54 ปี นิยมเดินทางมาเที่ยวพร้อมกับครอบครัว / ญาติ คิดเป็นร้อยละ 74.0 และนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี นิยมเดินทางมาเที่ยวพร้อมกับครอบครัว / ญาติ คิดเป็นร้อยละ 71 ตามลำดับ

ช่วงอายุที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับพาหนะที่นักท่องเที่ยวใช้เดินทาง (Sig. = .000) โดยนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุ 55 ปี ขึ้นไป นิยมเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยด้วยรถยนต์ส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุระหว่าง 35 - 44 ปี นิยมเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 96.3 และนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุระหว่าง 25 - 34 ปี นิยมเดินทางด้วยรถยนต์ คิดเป็นร้อยละ 92.8 ตามลำดับ

ช่วงอายุที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับประเภทที่พักที่นักท่องเที่ยวใช้พักแรมในระหว่างอยู่ที่อุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .001) โดยนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุ 55 ปี ขึ้นไป นิยมพักที่พักระยะต้นที่ที่ทางอุทยานมีไว้บริการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.2 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุระหว่าง 35 - 44 ปี และ 20 - 24 ปี นิยมพักที่พักระยะต้นที่ที่ทางอุทยานมีไว้บริการ คิดเป็นร้อยละ 69.1 และ 66.2 ตามลำดับ

ช่วงอายุที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .000) โดยนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี มีพ่อแม่เป็นผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุระหว่าง 35 - 44 ปี ตัดสินใจมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยด้วยตัวเอง คิดเป็นร้อยละ 37.7 และ นักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุระหว่าง 20 - 24 ปี มีเพื่อนเป็นผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย คิดเป็นร้อยละ 37.3 ตามลำดับ

ช่วงอายุที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับแหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติพุเตยที่นักท่องเที่ยวไปเยือน (Sig. = .000) โดยนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุ 55 ปี ขึ้นไป นิยมไปเที่ยวที่น้ำตกตะเพินคลีน้อย และศาลเลาดัวร์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.3 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี นิยมไปเที่ยวที่น้ำตกตะเพินคลีน้อยใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 24.1 และ นักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุระหว่าง 25 - 34 ปี นิยมไปเที่ยวที่ป่าสนสองใบ คิดเป็นร้อยละ 23.8 ตามลำดับ

ช่วงอายุที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับประเภทกิจกรรมนันทนาการที่นักท่องเที่ยวประกอบกิจกรรม (Sig. = .026) โดยนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุ 55 ปี ขึ้นไป นิยมประกอบกิจกรรมนันทนาการด้วยการตั้งแคมป์พักแรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.8 รองลงมาคือนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี นิยมประกอบกิจกรรมด้วยการถ่ายรูป คิดเป็นร้อยละ 26.9 และนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุระหว่าง 45 - 54 ปี นิยมประกอบกิจกรรมด้วยการตั้งแคมป์พักแรม คิดเป็นร้อยละ 24.2 ตามลำดับ

ช่วงอายุที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับงบประมาณที่นักท่องเที่ยวใช้ระหว่างมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .014) โดยนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี ใช้เงินต่ำกว่า 1,500 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.1 รองลงมาคือนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุระหว่าง 45 - 54 ปี และ 55 ปีขึ้นไป ใช้เงินในระหว่างมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย มากกว่า 2,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.0 และ 47.4 ตามลำดับ

ช่วงอายุที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับปัญหา/อุปสรรคในการเดินทางที่นักท่องเที่ยวพบในการมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .005) โดยนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุระหว่าง 25 - 34 ปี พบปัญหา/อุปสรรคในการเดินทางมาเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.0 รองลงมาคือนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี ไม่พบปัญหาในการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 63.8 และนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุระหว่าง 45 - 54 ปี พบปัญหาในการเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย คิดเป็นร้อยละ 60.0 ตามลำดับ

ช่วงอายุที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวคืออุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .041) โดยนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี มาอุทยานแห่งชาติพุเตยเพราะเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 97.1 รองลงมาคือนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุระหว่าง 20 - 24 ปี และ 25 - 34 ปี มาอุทยานแห่งชาติพุเตยเพราะเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 95.4 และ 91.8 ตามลำดับ

ช่วงอายุที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับโอกาสกลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำ (Sig. = .026) โดยนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุมากกว่า 55 ปีขึ้นไป เมื่อมีโอกาส จะกลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.7 รองลงมาคือนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุระหว่าง 25 - 34 ปี และต่ำกว่า 20 ปี จะกลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำ คิดเป็นร้อยละ 91.8 และ 89.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.29 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพ และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว	สถานภาพ			χ^2 (df) (Sig.)
	โสด	สมรส	หย่า/หม้าย/ แยกกันอยู่	
1. ประสบการณ์ใช้บริการอุทยานแห่งชาติพุเตย				
มาครั้งแรก	82.1	77.1	76.9	3.56 (4) (.469)
มาเป็นครั้งที่สอง	12.1	11.8	15.4	
มาเป็นครั้งที่สามหรือมากกว่า	5.8	11.1	7.7	
2. แหล่งข้อมูลที่นักท่องเที่ยวได้รับ				
คนในครอบครัว	62.4	36.2	1.4	19.572 (18) (.357)
เพื่อน	66.2	33.1	.7	
หนังสือ นิตยสาร วารสาร	66.7	33.3	.0	
วิทยุ	.0	100.0	.0	
โทรทัศน์	41.4	58.6	.0	
เว็บไซต์	60.8	36.4	2.8	
เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยว	43.8	56.3	.0	
การประชาสัมพันธ์ของ ททท.	66.7	33.3	.0	
การประชาสัมพันธ์ของบริษัททัวร์	.0	100.0	.0	
โปสเตอร์/แผ่นพับ	61.5	38.5	.0	
3. ระยะเวลาในการมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย				
ไปเข้าเย็นกลับ	8.5	10.4	15.4	8.377 (6) (.212)
2 วัน 1 คืน	66.1	75.0	76.9	
3 วัน 2 คืน	23.2	13.9	7.7	
มากกว่า 3 วัน	2.2	.7	.0	

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	สถานภาพ			χ^2 (df) (Sig.)
	โสด	สมรส	หย่า/หม้าย/ แยกกันอยู่	
4. ลักษณะกลุ่มเดินทางของนักท่องเที่ยว				
คนเดียว	2.7	2.1	.0	35.460 (6) (.000)*
ครอบครัว / ญาติ	50.4	77.8	46.2	
เพื่อน / เพื่อนร่วมงาน	42.9	19.4	38.5	
บริษัทที่ทำงาน	4.0	.7	15.4	
5. พาหนะที่ใช้เดินทาง				
รถยนต์ส่วนตัว	79.0	97.9	100	29.739
รถโดยสารประจำทาง / รถทัวร์	5.4	.0	.0	(4)
รถตู้ / รถเช่า	15.6	2.1	.0	(.000)*
6. ประเภทของที่พัก				
ไม่พักค้างคืน	8.5	6.3	15.4	4.183 (8) (.840)
ที่พักบริเวณรอบๆ อุทยาน	14.3	16.0	15.4	
บ้านพักอุทยานแห่งชาติ	14.3	9.7	15.4	
เต็นท์ที่ให้บริการ ในอุทยาน	61.6	66.0	53.8	
บ้านญาติ / เพื่อน	1.3	2.1	.0	
7. ผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว				
ตัวท่านเอง	34.2	33.5	33.3	135.781 (10) (.000)*
พ่อแม่	28.5	7.0	16.7	
สามี หรือ ภรรยา	2.5	30.9	.0	
เพื่อน	33.1	17.4	50.0	
บุตร	1.1	10.4	.0	
บริษัทจัดนำเที่ยว	.7	.9	.0	

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

พฤติกรรมगतที่เกี่ยวข้อง	สถานภาพ			χ^2 (df) (Sig.)
	โสด	สมรส	หย่า/หม้าย/ แยกกันอยู่	
8. สิ่งอำนวยความสะดวกที่นักท่องเที่ยวคิดว่าควรมีในอุทยานแห่งชาติ				
ที่จอดรถ / ลานจอดรถ	62.4	36.0	1.6	14.963 (18) (.665)
ป้ายบอกทาง	56.1	42.9	1.0	
ป้ายสื่อความหมายในจุดต่างๆ	59.2	39.2	1.7	
ศูนย์จำหน่ายของที่ระลึก	68.2	31.8	.0	
ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว	61.8	37.4	.8	
ถังขยะ / จุดกำจัดของเสีย	61.3	38.7	.0	
จุดบริการแวะพัก	60.7	38.3	.9	
ห้องน้ำ / ห้องสุขา	57.2	41.4	1.4	
บริการอินเทอร์เน็ตสาธารณะ	68.6	29.7	1.7	
ตู้โทรศัพท์สาธารณะ	69.9	29.0	1.1	
9. แหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติที่เคยที่นักท่องเที่ยวไปเยือน				
ป่าสนสองใบ	64.4	34.8	.8	28.177 (22) (.170)
น้ำตกตะเพินคลี่น้อย	57.6	41.6	.8	
น้ำตกพุกระตัง	36.8	63.2	.0	
ถ้ำน้ำคี่ หมี่น้อย ห้อยระย้า	57.1	35.7	7.1	
น้ำตกตาดใหญ่	33.3	66.7	.0	
ผาใหญ่	50.0	50.0	.0	
น้ำตกตะเพินคลี่ใหญ่	55.0	43.8	1.3	
ยอดเขาเทวดา	67.6	32.4	.0	
ถ้ำตะเพินทอง	76.5	20.6	2.9	
ถ้ำตะเพินเงิน	72.7	27.3	.0	
ถ้ำตะเพินเพชร	53.3	46.7	.0	
ศาลเกล้าดำ	63.3	35.7	1.0	

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

พฤติกรรมที่ข้องเกี่ยวกับ	สถานภาพ			χ^2 (df) (Sig.)
	โสด	สมรส	หย่า/หม้าย/ แยกกันอยู่	
10. ประเภทกิจกรรมนันทนาการที่นักท่องเที่ยวประกอบกิจกรรม				
เดินป่าศึกษาธรรมชาติ	73.3	25.7	1.0	18.148 (14) (.200)
ปีกนิก	56.4	43.6	.0	
ถ่ายรูป	64.5	34.4	1.2	
ตั้งแคมป์พักผ่อน	56.4	42.3	1.2	
ดูนก / ส่องนก	69.6	26.1	4.3	
เล่นน้ำตก/ไต่หน้าตก	60.0	38.8	1.3	
พักผ่อนในบรรยากาศที่สงบ	62.1	37.0	.9	
เที่ยวถ้ำ	65.1	32.6	2.3	
11. งบประมาณในระหว่างมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย				
ต่ำกว่า 1,500 บาท	39.3	25.7	38.5	11.034 (6) (.087)
1,501 – 2,000 บาท	21.4	18.1	15.4	
2,001 – 2,500 บาท	11.2	16.7	15.4	
มากกว่า 2,500 บาท	28.1	39.6	30.8	
12. ปัญหา/อุปสรรคในการเดินทาง				
ไม่พบปัญหา	43.8	45.1	61.5	1.578 (2)
พบปัญหา	56.3	54.9	38.5	(.454)
13. จุดหมายปลายทางคืออุทยานแห่งชาติพุเตย				
ไม่ใช่	6.3	11.1	30.8	10.451 (2)
ใช่	93.8	88.9	69.2	(.005)*

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

พฤติกรรมรถท่องเที่ยว	สถานภาพ			χ^2 (df) (Sig.)
	โสด	สมรส	หย่า/หม้าย/ แยกกันอยู่	
14. โอกาสที่กลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำ				
กลับมา	84.4	88.2	92.3	1.502 (2)
ไม่กลับมา	15.6	11.8	7.7	(.472)

หมายเหตุ: * ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) มีค่าน้อยกว่า 0.05

จากตารางที่ 4.29 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพ และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว พบว่า สถานภาพที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว ไม่มีความสัมพันธ์กับ ประสบการณ์ใช้บริการอุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .469) แหล่งข้อมูลที่นักท่องเที่ยวได้รับ (Sig. = .357) ระยะเวลาในการมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .212) ประเภทของที่พก (Sig. = .840) สิ่งอำนวยความสะดวกที่นักท่องเที่ยวคิดว่าควรมีในอุทยานแห่งชาติ (Sig. = .665) แหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติพุเตยที่นักท่องเที่ยวไปเยือน (Sig. = .170) ประเภทกิจกรรมนันทนาการที่นักท่องเที่ยวประกอบกิจกรรม (Sig. = .200) งบประมาณในระหว่างมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .087) ปัญหา/อุปสรรคในการเดินทาง (Sig. = .454) และโอกาสที่กลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำ (Sig. = .472)

ในขณะที่ผลการทดสอบอีกส่วนหนึ่ง พบว่า สถานภาพที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย กล่าวคือ

สถานภาพที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับลักษณะกลุ่มเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว (Sig. = .000) โดยนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส นิยมเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยพร้อมกับครอบครัว / ญาติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.8 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด และ สถานภาพหย่า/หม้าย/แยกกันอยู่ นิยมเดินทางมาเที่ยวพร้อมกับครอบครัว / ญาติ คิดเป็นร้อยละ 50.4 และ 46.2 ตามลำดับ

สถานภาพที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับพาหนะที่นักท่องเที่ยวใช้เดินทาง (Sig. = .000) โดยนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพหย่า/หม้าย/แยกกันอยู่ นิยมเดินทางมาเที่ยวที่

อุทยานแห่งชาติพุเตยด้วยรถยนต์ส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส และสถานภาพโสด นิยมเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 97.9 และ 79.0 ตามลำดับ

สถานภาพที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .000) โดยนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพหย่า/หม้าย/แยกกันอยู่ มีเพื่อนเป็นผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด และสถานภาพสมรส ตัดสินใจมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยด้วยตัวเอง คิดเป็นร้อยละ 34.2 และ 33.5 ตามลำดับ

สถานภาพที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวคืออุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .005) โดยนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด มาอุทยานแห่งชาติพุเตยเพราะเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.8 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส และ สถานภาพหย่า/หม้าย/แยกกันอยู่ มาอุทยานแห่งชาติพุเตยเพราะเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 88.9 และ 69.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.30 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว	อาชีพ						χ^2 (df) (Sig.)
	นัก วิชาชีพ ชั้นสูง	เจ้าของ กิจการ และ ผู้จัดการ	พนักงาน บริษัท	เกษตร กร	อาชีพ เกี่ยวกับ งานฝีมือ	ผู้ ว่างงาน	
1. ประสพการณ์ใช้บริการอุทยานแห่งชาติพุเตย							
มาครั้งแรก	79.2	67.6	83.8	56.3	94.4	81.0	14.919
มาเป็นครั้งที่สอง	11.3	21.6	8.8	25.0	.0	13.2	(10)
มาเป็นครั้งที่สามหรือมากกว่า	9.4	10.8	7.4	18.8	5.6	5.8	(.135)

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

พฤติกรรมกรรทงเท่ยว	อาชีพ						χ^2 (df) (Sig.)
	นัก วิชาชีพ ชั้นสูง	เจ้าของ กิจการ และ ผู้จัดการ	พนักงาน บริษัท	เกษตร กร	อาชีพ เกี่ยวกับ งานฝีมือ	ผู้ ว่างงาน	
2. แหล่งข้อมูลที่นักทงเท่ยวได้รับ							
คนในครอบครัว	25.3	26.9	23.2	18.2	12.5	23.2	54.821 (36) (.023)*
เพื่อน	24.1	34.6	30.3	22.7	25.0	28.6	
หนังสือ นิตยสาร วารสาร	6.9	7.7	8.1	13.6	16.7	8.6	
วิทยุ	.0	.0	.0	4.5	.0	.3	
โทรทัศน์	4.6	.0	5.9	9.1	.0	4.6	
เว็บไซต์	28.7	23.1	25.9	13.6	45.8	26.8	
เจ้าหน้าที่กรทงเท่ยว	3.4	3.8	1.6	18.2	.0	3.2	
การประชาสัมพันธ์ของ ททท.	3.4	1.9	2.7	.0	.0	2.4	
การประชาสัมพันธ์ของบริษัททัวร์	.0	.0	.5	.0	.0	.3	
โปสเตอร์/แผ่นพับ	3.4	1.9	1.6	.0	.0	1.9	
3. ระยะเวลาในการมาเท่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย							
ไปเข้าเย็นกลับ	3.8	8.1	6.6	43.8	5.6	11.6	55.144 (15) (.000)*
2 วัน 1 คืน	84.9	70.3	77.2	37.5	83.3	57.0	
3 วัน 2 คืน	9.4	21.6	12.5	18.8	11.1	31.4	
มากกว่า 3 วัน	1.9	.0	3.7	.0	.0	.0	
4. ลักษณะกลุ่มเดินทางทงเท่ยว							
คนเดียว	.0	.0	2.9	.0	5.6	3.3	47.216 (15) (.000)*
ครอบครัว / ญาติ	56.6	75.7	58.1	62.5	50.0	62.0	
เพื่อน / เพื่อนร่วมงาน	41.5	24.3	36.0	37.5	16.7	33.1	
บริษัทที่ทำงาน	1.9	.0	2.9	.0	27.8	1.7	

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

พฤติกรรมกรรทงเที่ยว	อาชีพ						χ^2 (df) (Sig.)
	นัก วิชาชีพ ชั้นสูง	เจ้าของ กิจการ และ ผู้จัดการ	พนักงาน บริษัท	เกษตร กร	อาชีพ เกี่ยวกับ งานฝีมือ	ผู้ ว่างงาน	
5. พาหนะที่ใช้เดินทาง							
รถยนต์ส่วนตัว	79.2	100	95.6	100	88.9	74.4	44.791 (10) (.000)*
รถโดยสารประจำทาง / รถทัวร์	.0	.0	1.5	.0	.0	8.3	
รถตู้ / รถเช่า	20.8	.0	2.9	.0	11.1	17.4	
6. ประเภทของที่พัก							
ไม่พักค้างคืน	3.8	5.4	5.1	31.3	.0	11.6	42.137 (20) (.003)*
ที่พักบริเวณรอบๆ อุทยาน	18.9	18.9	15.4	6.3	16.7	12.4	
บ้านพักอุทยานแห่งชาติ	17.0	10.8	13.2	.0	.0	14.0	
เต็นท์ที่ให้บริการ ในอุทยาน	60.4	64.9	64.7	50.0	77.8	61.2	
บ้านญาติ / เพื่อน	.0	.0	1.5	12.5	5.6	.8	
7. ผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว							
ตัวท่านเอง	28.5	15.4	44.6	5.4	6.2	28.5	22.367 (20) (.321)
พ่อแม่	22.5	15.0	57.5	5.0	.0	22.5	
สามี หรือ ภรรยา	28.6	19.0	39.7	4.8	7.9	28.6	
เพื่อน	15.8	12.9	57.4	5.0	8.9	15.8	
บุตร	20.0	25.0	30.0	10.0	15.0	20.0	
บริษัทจัดนำเที่ยว	.0	.0	66.7	.0	33.3	.0	

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

พฤติกรรมगतที่เกี่ยวข้อง	อาชีพ						χ^2 (df) (Sig.)
	นัก วิชาชีพ ชั้นสูง	เจ้าของ กิจการ และ ผู้จัดการ	พนักงาน บริษัท	เกษ ตร	อาชีพ เกี่ยวกับ งานฝีมือ	ผู้ ว่างงาน	
8. สิ่งอำนวยความสะดวกที่นักท่องเที่ยวคิดว่าควรมีในอุทยานแห่งชาติ							
ที่จอดรถ / ลานจอดรถ	26.9	14.1	48.7	6.4	3.8	26.9	12.840 (36) (1.000)
ป้ายบอกทาง	23.3	12.0	51.1	7.5	6.0	23.3	
ป้ายสื่อความหมายในจุดต่างๆ	25.3	11.4	48.1	8.9	6.3	25.3	
ศูนย์จำหน่ายของที่ระลึก	20.8	8.3	60.4	6.3	4.2	20.8	
ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว	18.4	14.5	51.3	10.5	5.3	18.4	
ถังขยะ / จุดกำจัดของเสีย	24.6	11.6	50.7	8.7	4.3	24.6	
จุดบริการแวะพัก	20.3	10.2	49.2	11.9	8.5	20.3	
ห้องน้ำ / ห้องสุขา	23.9	13.4	55.2	4.5	3.0	23.9	
บริการอินเทอร์เน็ตสาธารณะ	22.4	6.9	55.2	10.3	5.2	22.4	
ตู้โทรศัพท์สาธารณะ	23.1	11.7	51.8	7.9	5.4	23.1	
9. แหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติที่เคยที่นักท่องเที่ยวไปเยือน							
ป่าสนสองใบ	21.8	12.6	48.3	6.9	10.3	21.8	32.423 (44) (.901)
น้ำตกตะเพินคลื่นน้อย	17.3	24.0	45.3	8.0	5.3	17.3	
น้ำตกพุทธรังษิ	25.0	31.3	31.3	6.3	6.3	25.0	
ถ้ำนาคี หมีน้อย ห้อยระย้า	11.1	33.3	55.6	.0	.0	11.1	
น้ำตกตาดใหญ่	12.5	25.0	62.5	.0	.0	12.5	
ผาใหญ่	20.0	20.0	60.0	.0	.0	20.0	
น้ำตกตะเพินคลื่นใหญ่	17.0	14.9	55.3	8.5	4.3	17.0	
ยอดเขาเทวดา	31.4	20.0	40.0	8.6	.0	31.4	
ถ้ำตะเพินทอง	23.1	7.7	61.5	7.7	.0	23.1	
ถ้ำตะเพินเงิน	23.1	7.7	69.2	.0	.0	23.1	
ถ้ำตะเพินเพชร	12.5	25.0	50.0	12.5	.0	12.5	
ศาลเกล้าจารย์	21.9	12.3	56.2	6.8	2.7	21.9	

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

พฤติกรรมที่ท่องเที่ยว	อาชีพ						χ^2 (df) (Sig.)
	นัก วิชาชีพ ชั้นสูง	เจ้าของ กิจการ และ ผู้จัดการ	พนักงาน บริษัท	เกษ ตร	อาชีพ เกี่ยวกับ งานฝีมือ	ผู้ ว่างงาน	
10. ประเภทกิจกรรมนันทนาการที่นักท่องเที่ยวประกอบกิจกรรม							
เดินป่าศึกษาธรรมชาติ	28.1	19.3	47.4	3.5	1.8	28.1	27.250 (28) (.505)
ปีกนิก	24.2	14.2	50.0	2.5	9.2	24.2	
ถ่ายรูป	20.3	13.3	54.4	7.6	4.4	20.3	
ตั้งแคมป์พักผ่อน	22.0	13.7	51.2	4.2	8.9	22.0	
ดูนก / ส่องนก	20.0	20.0	53.3	6.7	.0	20.0	
เล่นน้ำตก/ไต่หน้าตก	21.7	23.9	37.0	13.0	4.3	21.7	
พักผ่อนในบรรยากาศที่สงบ	21.4	14.5	53.1	5.5	5.5	21.4	
เที่ยวถ้ำ	33.3	4.8	52.4	4.8	4.8	33.3	
11. งบประมาณในระหว่างมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย							
ต่ำกว่า 1,500 บาท	30.2	10.8	28.7	43.8	27.8	28.8	35.587 (15) (.002)*
1,501 – 2,000 บาท	22.6	21.6	17.6	25.0	38.9	17.4	
2,001 – 2,500 บาท	7.5	13.5	17.6	12.5	11.1	11.6	
มากกว่า 2,500 บาท	39.6	54.1	36.0	18.8	22.2	22.3	
12. ปัญหา/อุปสรรคในการเดินทาง							
ไม่พบปัญหา	47.2	43.2	32.4	56.3	50.0	56.2	16.072 (5) (.007)*
พบปัญหา	52.8	56.8	67.6	43.8	50.0	43.8	
13. จุดหมายปลายทางคืออุทยานแห่งชาติพุเตย							
ไม่ใช่	3.8	24.3	6.6	25.0	11.1	6.6	19.407 (5) (.002)*
ใช่	96.2	75.7	93.4	75.0	88.9	93.4	

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	อาชีพ						χ^2 (df) (Sig.)
	นัก วิชาชีพ ชั้นสูง	เจ้าของ กิจการ และ ผู้จัดการ	พนักงาน บริษัท	เกษตร กร	อาชีพ เกี่ยวกับ งานฝีมือ	ผู้ ว่างงาน	
14. โอกาสที่กลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำ							
กลับมา	75.5	89.2	89.0	93.8	100.0	83.5	10.614 (5)
ไม่กลับมา	24.5	10.8	11.0	6.3	.0	16.5	(.060)

หมายเหตุ: * ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) มีค่าน้อยกว่า 0.05

จากตารางที่ 4.30 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว พบว่า อาชีพที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว ไม่มีความสัมพันธ์กับ ประสิทธิภาพใช้บริการอุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .135) ผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว (Sig. = .321) สิ่งอำนวยความสะดวกที่นักท่องเที่ยวคิดว่าควรมีในอุทยานแห่งชาติ (Sig. = 1.000) แหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติพุเตยที่นักท่องเที่ยวไปเยือน (Sig. = .901) ประเภทกิจกรรมนันทนาการที่นักท่องเที่ยวประกอบกิจกรรม (Sig. = .505) และโอกาสที่กลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำ (Sig. = .060)

ในขณะที่ผลการทดสอบอีกส่วนหนึ่ง พบว่า อาชีพที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย กล่าวคือ

อาชีพที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับแหล่งข้อมูลที่นักท่องเที่ยวได้รับ (Sig. = .023) โดยนักท่องเที่ยวที่ทำงานเกี่ยวกับงานฝีมือ ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติพุเตยจากเว็บไซต์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.8 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่เป็นเจ้าของกิจการ/ผู้จัดการ และนักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานบริษัท/พนักงานขาย ได้รับข้อมูลจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 34.6 และ 30.3 ตามลำดับ

อาชีพที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับระยะเวลาในการมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .000) โดยนักท่องเที่ยวที่เป็นนักวิชาชีพชั้นสูง มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติ

พูดเป็นเวลา 2 วัน 1 คืน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.9 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่ทำงานเกี่ยวกับงานฝีมือ และนักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานบริษัท/พนักงานขาย มาเที่ยวเป็นเวลา 2 วัน 1 คืน คิดเป็นร้อยละ 83.3 และ 77.2 ตามลำดับ

อาชีพที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับลักษณะกลุ่มเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว (Sig. = .000) โดยนักท่องเที่ยวที่เป็นเจ้าของกิจการ/ผู้จัดการ นิยมเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยพร้อมกับครอบครัว / ญาติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.7 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่เป็นเกษตรกร และ ผู้ว่างงาน นิยมเดินทางมาเที่ยวพร้อมกับครอบครัว / ญาติ คิดเป็นร้อยละ 62.5 และ 62.0 ตามลำดับ

อาชีพที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับพาหนะที่นักท่องเที่ยวใช้เดินทาง (Sig. = .000) โดยนักท่องเที่ยวที่เป็นเจ้าของกิจการ/ผู้จัดการ และนักท่องเที่ยวที่เป็นเกษตรกร นิยมเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยด้วยรถยนต์ส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานบริษัท/พนักงานขาย และ นักท่องเที่ยวที่ทำงานเกี่ยวกับงานฝีมือ นิยมเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 95.6 และ 88.9 ตามลำดับ

อาชีพที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับประเภทที่พักที่นักท่องเที่ยวใช้พักแรมในระหว่างอยู่ที่อุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .003) โดยนักท่องเที่ยวที่ทำงานเกี่ยวกับงานฝีมือ นิยมพักที่พักระเบียงเต็นท์ที่ทางอุทยานมีไว้บริการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.8 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่เป็นเจ้าของกิจการ/ผู้จัดการ และ นักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานบริษัท/พนักงานขาย นิยมพักที่พักระเบียงเต็นท์ที่ทางอุทยานมีไว้บริการ คิดเป็นร้อยละ 64.9 และ 64.7 ตามลำดับ

อาชีพที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับงบประมาณที่นักท่องเที่ยวใช้ระหว่างมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .002) โดยนักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานบริษัท/พนักงานขาย ใช้เงินในระหว่างมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยมากกว่า 2,500 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.1 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่เป็นเกษตรกร ใช้เงินในระหว่างมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยต่ำกว่า 1,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.8 และ นักท่องเที่ยวที่เป็นนักวิชาชีพชั้นสูง ใช้เงินมากกว่า 2,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.6 ตามลำดับ

อาชีพที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับปัญหา/อุปสรรคในการเดินทางที่นักท่องเที่ยวพบในการมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .007) โดยนักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานบริษัท/พนักงานขาย พบปัญหา/อุปสรรคในการเดินทางมาเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.6 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่เป็นเจ้าของกิจการ/ผู้จัดการ พบปัญหาในการเดินทาง คิดเป็น

ร้อยละ 56.8 และนักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ว่างงาน ไม่พบปัญหาในการเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย คิดเป็นร้อยละ 56.2 ตามลำดับ

อาชีพที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวคืออุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .002) โดยนักท่องเที่ยวที่เป็นนักวิชาชีพชั้นสูง มาอุทยานแห่งชาติพุเตยเพราะเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.2 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานบริษัท/พนักงานขายและนักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ว่างงาน มาอุทยานแห่งชาติพุเตยเพราะเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 93.4 ตามลำดับ

อาชีพที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับโอกาสกลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำ (Sig. = .060) โดยนักท่องเที่ยวที่ทำงานเกี่ยวกับงานฝีมือ เมื่อมีโอกาส จะกลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่เป็นเกษตรกร และนักท่องเที่ยวที่เป็นเจ้าของกิจการ/ผู้จัดการ จะกลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำ คิดเป็นร้อยละ 93.8 และ 89.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.31 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว	ระดับการศึกษา					χ^2 (df) (Sig.)
	ต่ำกว่า ม.ปลาย	ม.ปลาย	อนุ ปริญญา	ปริญญา ตรี	ปริญญาโท หรือสูงกว่า	
1. ประสบการณ์ใช้บริการอุทยานแห่งชาติพุเตย						
มาครั้งแรก	79.2	72.7	75.0	83.8	84.6	6.963
มาเป็นครั้งที่สอง	13.2	19.7	13.5	9.1	7.7	(8)
มาเป็นครั้งที่สามหรือมากกว่า	7.5	7.6	11.5	7.1	7.7	(.541)

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

พฤติกรรมगत่องเที่ยว	ระดับการศึกษา					χ^2 (df) (Sig.)
	ต่ำกว่า ม.ปลาย	ม.ปลาย	อนุ ปริญญา	ปริญญา ตรี	ปริญญาโท หรือสูงกว่า	
2. แหล่งข้อมูลที่นักท่องเที่ยวได้รับ						
คนในครอบครัว	13.9	18.1	11.8	52.1	4.2	47.534 (36) (.095)
เพื่อน	11.2	11.8	16.4	57.2	3.3	
หนังสือ นิตยสาร วารสาร	10.3	25.9	10.3	50.0	3.4	
วิทยุ	50.0	.0	.0	50.0	.0	
โทรทัศน์	7.4	29.6	7.4	51.9	3.7	
เว็บไซต์	19.9	9.6	9.6	56.8	4.1	
เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยว	23.5	29.4	23.5	17.6	5.9	
การประชาสัมพันธ์ของ ททท.	16.7	.0	16.7	58.3	8.3	
การประชาสัมพันธ์ของบริษัททัวร์	.0	.0	100.0	.0	.0	
โปสเตอร์/แผ่นพับ	7.7	23.1	.0	61.5	7.7	
3. ระยะเวลาในการมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติ						
ไปเช้าเย็นกลับ	9.4	22.7	5.8	6.6	.0	49.284 (12) (.000)*
2 วัน 1 คืน	66.0	36.4	82.7	77.2	92.3	
3 วัน 2 คืน	22.6	37.9	9.6	15.2	7.7	
มากกว่า 3 วัน	1.9	3.0	1.9	1.0	.0	
4. ลักษณะกลุ่มเดินทางของนักท่องเที่ยว						
คนเดียว	.0	4.5	1.9	2.5	.0	28.820 (12) (.004)*
ครอบครัว / ญาติ	75.5	51.5	67.3	56.3	84.6	
เพื่อน / เพื่อนร่วมงาน	15.1	39.4	26.9	40.1	15.4	
บริษัทที่ทำงาน	9.4	4.5	3.8	1.0	.0	

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	ระดับการศึกษา					χ^2 (df) (Sig.)
	ต่ำกว่า ม.ปลาย	ม.ปลาย	อนุ ปริญญา	ปริญญา ตรี	ปริญญาโท หรือสูงกว่า	
5. พาหนะที่ใช้เดินทาง						
รถยนต์ส่วนตัว	96.2	68.2	100	86.8	92.3	61.162 (8) (.000)*
รถโดยสารประจำทาง / รถทัวร์	.0	16.7	.0	.5	.0	
รถตู้ / รถเช่า	3.8	15.2	.0	12.7	7.7	
6. ประเภทของที่พก						
ไม่พกสิ่งอื่น	9.4	19.7	5.8	4.6	.0	31.299 (16) (.012)*
ที่พกบริเวณรอบๆ อุทยาน	17.0	19.1	13.5	16.2	23.1	
บ้านพักอุทยานแห่งชาติ	11.3	9.1	7.7	14.7	23.1	
เต็นท์ที่ให้บริการ ในอุทยาน	58.5	57.6	73.1	64.0	53.8	
บ้านญาติ / เพื่อน	3.8	4.5	.0	.5	.0	
7. ผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว						
ตัวท่านเอง	34.3	25.9	31.8	36.7	43.8	32.288 (20) (.008)*
พ่อแม่	28.6	34.1	14.8	12.7	18.8	
สามี หรือ ภรรยา	14.3	11.8	18.2	15.0	12.5	
เพื่อน	15.7	22.4	26.1	31.5	18.8	
บุตร	7.1	3.5	8.0	3.7	6.3	
บริษัทจัดนำเที่ยว	.0	2.4	1.1	.4	.0	

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

พฤติกรรมगतที่เกี่ยวข้อง	ระดับการศึกษา					χ^2 (df) (Sig.)
	ต่ำกว่า ม.ปลาย	ม.ปลาย	อนุ ปริญญา	ปริญญา ตรี	ปริญญาโท หรือสูงกว่า	
8. สิ่งอำนวยความสะดวกที่นักท่องเที่ยวคิดว่าควรมีในอุทยานแห่งชาติ						
ที่จอดรถ / ลานจอดรถ	15.9	13.5	12.7	55.6	2.4	35.269 (36) (.503)
ป้ายบอกทาง	11.7	12.2	14.7	58.4	3.0	
ป้ายสื่อความหมายในจุดต่างๆ	13.1	17.2	13.1	51.6	4.9	
ศูนย์จำหน่ายของที่ระลึก	15.1	27.9	15.1	41.9	.0	
ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว	15.4	14.6	12.2	55.3	2.4	
ถังขยะ / จุดกำจัดของเสีย	13.8	17.4	13.8	52.3	2.8	
จุดบริการแวะพัก	14.7	23.9	12.8	48.6	.0	
ห้องน้ำ / ห้องสุขา	14.5	13.6	14.0	54.7	3.3	
บริการอินเทอร์เน็ตสาธารณะ	11.0	22.0	12.7	49.2	5.1	
ตู้โทรศัพท์สาธารณะ	10.9	21.7	10.9	53.3	3.3	
9. แหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติที่เคยที่นักท่องเที่ยวไปเยือน						
ป่าสนสองใบ	11.2	20.9	9.0	56.0	3.0	59.838 (44) (.056)
น้ำตกตะเพินคี่น้อย	11.5	25.4	11.5	50.8	.8	
น้ำตกพุกระทิง	10.0	5.0	20.0	65.0	.0	
ถ้ำนาคี หมีน้อย ห้อยระย้า	21.4	7.1	14.3	57.1	.0	
น้ำตกตาดใหญ่	8.3	16.7	16.7	58.3	.0	
ผาใหญ่	16.7	.0	33.3	50.0	.0	
น้ำตกตะเพินคี่ใหญ่	10.8	34.9	16.9	37.3	.0	
ยอดเขาเทวดา	10.1	26.1	8.7	50.7	4.3	
ถ้ำตะเพินทอง	8.8	23.5	5.9	61.8	.0	
ถ้ำตะเพินเงิน	9.1	18.2	6.1	57.6	9.1	
ถ้ำตะเพินเพชร	13.3	40.0	13.3	33.3	.0	
ศาลเกล้าจารย์	12.1	8.1	15.2	59.6	5.1	

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	ระดับการศึกษา					χ^2 (df) (Sig.)
	ต่ำกว่า ม.ปลาย	ม.ปลาย	อนุ ปริญญา	ปริญญา ตรี	ปริญญาโท หรือสูงกว่า	
10. ประเภทกิจกรรมนันทนาการที่นักท่องเที่ยวประกอบกิจกรรม						
เดินป่าศึกษาธรรมชาติ	5.2	16.8	6.5	8.8	8.8	52.680 (28) (.003)*
ปิกนิก	15.6	8.9	18.2	14.6	14.7	
ถ่ายรูป	25.3	26.3	22.4	21.9	14.7	
ตั้งแคมป์พักผ่อน	24.0	17.3	18.8	23.1	23.5	
ดูนก / ส่องนก	3.2	.6	4.1	1.7	.0	
เล่นน้ำตก/ไต่หน้าตก	7.1	11.7	5.9	6.6	.0	
พักผ่อนในบรรยากาศที่สงบ	16.2	14.5	21.8	18.9	35.5	
เที่ยวถ้ำ	3.2	3.9	2.4	4.5	2.9	
11. งบประมาณในระหว่างมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย						
ต่ำกว่า 1,500 บาท	41.5	47.0	30.8	29.9	15.4	13.504 (12) (.334)
1,501 – 2,000 บาท	13.2	19.7	21.2	21.8	15.4	
2,001 – 2,500 บาท	13.2	10.6	17.3	13.2	15.4	
มากกว่า 2,500 บาท	32.1	22.7	30.8	35.0	53.8	
12. ปัญหา/อุปสรรคในการเดินทาง						
ไม่พบปัญหา	49.1	59.1	55.8	37.1	30.8	14.178 (4)
พบปัญหา	50.9	40.9	44.2	62.9	69.2	(.007)*
13. จุดหมายปลายทางคืออุทยานแห่งชาติพุเตย						
ไม่ใช่	11.3	4.5	19.2	7.1	7.7	9.553 (4)
ใช่	88.7	95.5	80.8	92.9	92.3	(.049)*

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	ระดับการศึกษา					χ^2 (df) (Sig.)
	ต่ำกว่า ม.ปลาย	ม.ปลาย	อนุ ปริญญา	ปริญญา ตรี	ปริญญาโท หรือสูงกว่า	
14. โอกาสที่กลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำ						
กลับมา	84.9	90.9	92.3	84.8	61.5	9.850 (4)
ไม่กลับมา	15.1	9.1	7.7	15.2	38.5	(.043)*

หมายเหตุ: * ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) มีค่าน้อยกว่า 0.05

จากตารางที่ 4.31 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว ไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ใช้บริการอุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .541) แหล่งข้อมูลที่ได้รับ (Sig. = .095) สิ่งอำนวยความสะดวกที่นักท่องเที่ยวคิดว่าควรมีในอุทยานแห่งชาติ (Sig. = .503) แหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติพุเตยที่นักท่องเที่ยวไปเยือน (Sig. = .056) และงบประมาณในระหว่างมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .334)

ในขณะที่ผลการทดสอบอีกส่วนหนึ่ง พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย กล่าวคือ

ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับระยะเวลาในการมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .000) โดยนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตยเป็นเวลา 2 วัน 1 คืน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.3 รองลงมาคือนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา และระดับปริญญาตรี มาเที่ยวเป็นเวลา 2 วัน 1 คืน คิดเป็นร้อยละ 82.7 และ 77.2 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับลักษณะกลุ่มเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว (Sig. = .004) โดยนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า นิยมเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยพร้อมกับครอบครัว / ญาติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.6 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่า ม.ปลาย และ

ระดับอนุปริญญา นิยมเดินทางมาเที่ยวพร้อมกับครอบครัว / ญาติ คิดเป็นร้อยละ 75.5 และ 67.3 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับพาหนะที่นักท่องเที่ยวใช้เดินทาง (Sig.=.000) โดยนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญา นิยมเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยด้วยรถยนต์ส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่า ม.ปลาย และระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า นิยมเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 96.2 และ 92.3 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับประเภทที่พักที่นักท่องเที่ยวใช้พักแรมในระหว่างอยู่ที่อุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .012) โดยนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญา นิยมพักที่พักระเบิดที่ทางอุทยานมีไว้บริการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.1 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และ ระดับต่ำกว่า ม.ปลาย นิยมพักที่พักระเบิดที่ทางอุทยานมีไว้บริการ คิดเป็นร้อยละ 64.0 และ 58.5 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .008) โดยนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท หรือสูงกว่า ตัดสินใจมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยด้วยตัวเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับต่ำกว่า ม.ปลาย ตัดสินใจมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยด้วยตัวเอง คิดเป็นร้อยละ 36.7 และ 34.3 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับประเภทกิจกรรมนันทนาการที่นักท่องเที่ยวประกอบกิจกรรม (Sig. = .003) โดยนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท หรือสูงกว่า นิยมประกอบกิจกรรมนันทนาการด้วยการพักผ่อนในบรรยากาศที่สงบ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับ ม.ปลาย และระดับต่ำกว่า ม.ปลาย นิยมประกอบกิจกรรมด้วยการถ่ายรูป คิดเป็นร้อยละ 26.3 และ 25.3 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับปัญหา/อุปสรรคในการเดินทางที่นักท่องเที่ยวพบในการมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .007) โดยนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท หรือสูงกว่า พบปัญหา/อุปสรรคในการเดินทางมาเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.2 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี พบปัญหาในการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 62.9 และนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับ ม.ปลาย ไม่พบปัญหาในการเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย คิดเป็นร้อยละ 59.1 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวคืออุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .049) โดยนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับม.ปลาย

มาอุทยานแห่งชาติพุเตยเพราะเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.5 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และ ระดับปริญญาโท หรือสูงกว่า มาอุทยานแห่งชาติพุเตยเพราะเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 92.9 และ 92.3 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาที่ต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับโอกาสกลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำ (Sig. = .043) โดยนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา เมื่อมีโอกาสจะกลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.3 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับ ม.ปลาย และระดับต่ำกว่า ม.ปลาย จะกลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำ คิดเป็นร้อยละ 90.0 และ 84.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.32 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					χ^2 (df) (Sig.)
	ต่ำกว่า 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001- 25,000 บาท	25,001 บาท ขึ้นไป	
1. ประสบการณ์ใช้บริการอุทยานแห่งชาติพุเตย						
มาครั้งแรก	83.1	78.6	75.9	95.2	73.2	16.357 (8) (.038)*
มาเป็นครั้งที่สอง	10.2	17.1	16.7	2.4	12.4	
มาเป็นครั้งที่สามหรือมากกว่า	6.8	4.3	7.4	2.4	14.4	
2. แหล่งข้อมูลที่นักท่องเที่ยวได้รับ						
คนในครอบครัว	37.7	16.2	9.2	10.0	26.9	29.905 (36) (.753)
เพื่อน	33.3	19.0	15.0	6.1	26.5	
หนังสือ นิตยสาร วารสาร	40.0	10.0	16.0	8.0	26.0	
วิทยุ	50.0	.0	.0	.0	50.0	
โทรทัศน์	9.1	22.7	9.1	22.7	36.4	
เว็บไซต์	27.6	19.4	14.2	7.5	31.3	
เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยว	42.9	14.3	7.1	7.1	28.6	
การประชาสัมพันธ์ของ ททท.	33.3	25.0	.0	8.3	33.3	
การประชาสัมพันธ์ของบริษัททัวร์	100.0	.0	.0	.0	.0	
โปสเตอร์/แผ่นพับ	41.7	16.7	.0	.0	41.7	
3. ระยะเวลาในการมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย						
ไปเช้าเย็นกลับ	11.0	8.6	14.8	7.1	6.2	22.972 (12) (.028)*
2 วัน 1 คืน	55.9	72.9	72.2	81.0	78.4	
3 วัน 2 คืน	29.7	17.1	13.0	11.9	14.4	
มากกว่า 3 วัน	3.4	1.4	.0	.0	1.0	

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					χ^2 (df) (Sig.)
	ต่ำกว่า 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001- 25,000 บาท	25,001 บาท ขึ้นไป	
4. ลักษณะกลุ่มเดินทางของนักท่องเที่ยว						
คนเดียว	.8	7.1	3.7	.0	1.0	26.205 (12) (.010)*
ครอบครัว / ญาติ	50.8	52.9	61.1	81.0	61.9	
เพื่อน / เพื่อนร่วมงาน	35.6	37.1	35.2	16.7	36.1	
บริษัทที่ทำงาน	6.8	2.9	.0	2.4	1.1	
5. พาหนะที่ใช้เดินทาง						
รถยนต์ส่วนตัว	83.1	90.0	81.5	90.5	90.7	23.345
รถโดยสารประจำทาง / รถทัวร์	.8	7.1	5.6	7.1	.0	(8)
รถตู้ / รถเช่า	16.1	2.9	13.0	2.4	9.3	(.003)*
6. ประเภทของที่พัก						
ไม่พักค้างคืน	9.3	11.4	9.3	2.4	5.2	12.004 (16) (.744)
ที่พักบริเวณรอบๆ อุทยาน	16.1	18.6	11.1	9.5	15.5	
บ้านพักอุทยานแห่งชาติ	13.6	7.1	14.8	16.7	12.4	
เต็นท์ที่ให้บริการ ในอุทยาน	59.3	60.0	63.0	69.0	67.0	
บ้านญาติ / เพื่อน	1.7	2.9	1.9	2.4	.0	
7. ผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว						
ตัวท่านเอง	28.5	15.1	14.5	12.3	29.6	46.639 (20) (.001)*
พ่อแม่	43.0	21.0	7.0	14.0	15.0	
สามี หรือ ภรรยา	17.7	24.1	13.9	12.7	31.6	
เพื่อน	31.4	22.1	17.1	5.7	23.6	
บุตร	15.2	27.3	18.2	9.1	30.3	
บริษัทจัดนำเที่ยว	18.9	.0	25.0	25.0	31.1	

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					χ^2 (df) (Sig.)
	ต่ำกว่า 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001- 25,000 บาท	25,001 บาท ขึ้นไป	
8. สิ่งอำนวยความสะดวกที่นักท่องเที่ยวคิดว่าควรมีในอุทยานแห่งชาติ						
ที่จอดรถ / ลานจอดรถ	38.6	16.7	10.5	7.0	27.2	30.193 (36) (.741)
ป้ายบอกทาง	26.0	17.5	14.7	11.9	29.9	
ป้ายสื่อความหมายในจุดต่างๆ	32.4	19.4	12.0	8.3	27.8	
ศูนย์จำหน่ายของที่ระลึก	43.5	15.9	15.9	4.3	20.3	
ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว	37.7	19.3	7.9	9.6	25.4	
ถังขยะ / จุดกำจัดของเสีย	34.7	20.4	10.2	6.1	28.6	
จุดบริการแวะพัก	42.1	17.9	13.7	5.3	21.1	
ห้องน้ำ / ห้องสุขา	35.3	16.4	10.0	9.0	29.4	
บริการอินเทอร์เน็ตสาธารณะ	42.3	15.4	11.5	5.8	25.0	
ตู้โทรศัพท์สาธารณะ	32.9	22.4	15.8	3.9	25.0	
9. แหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติที่เคยที่นักท่องเที่ยวไปเยือน						
ป่าสนสองใบ	40.8	15.4	9.2	7.7	26.9	53.506 (44) (.154)
น้ำตกตะเพินคลี่น้อย	39.5	17.6	10.1	5.9	26.9	
น้ำตกพุกระทิง	20.0	5.0	25.0	5.0	45.0	
ถ้ำน้ำคี่ หมี่น้อย ห้อยระย้า	38.5	23.1	7.7	.0	30.8	
น้ำตกตาดใหญ่	33.3	8.3	8.3	16.7	33.3	
ผาใหญ่	33.3	16.7	16.7	.0	33.3	
น้ำตกตะเพินคลี่ใหญ่	36.8	23.5	8.8	1.5	29.4	
ยอดเขาเทวดา	46.3	11.9	7.5	10.4	23.9	
ถ้ำตะเพินทอง	65.6	9.4	6.3	3.1	15.6	
ถ้ำตะเพินเงิน	61.3	12.9	3.2	6.5	16.1	
ถ้ำตะเพินเพชร	57.1	7.1	7.1	.0	28.6	
ศาลเลาด้าร์	28.3	12.0	15.2	12.0	32.6	

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					χ^2 (df) (Sig.)
	ต่ำกว่า 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001- 25,000 บาท	25,001 บาท ขึ้นไป	
10. ประเภทกิจกรรมนันทนาการที่นักท่องเที่ยวประกอบกิจกรรม						
เดินป่าศึกษาธรรมชาติ	44.0	11.0	8.8	7.7	28.6	23.565 (28) (.704)
ปิกนิก	31.6	19.7	11.2	9.2	28.3	
ถ่ายรูป	39.1	19.1	13.9	5.7	22.2	
ตั้งแคมป์พักแรม	33.9	18.5	11.0	9.3	27.3	
คุนุก / ส่องนก	43.5	21.7	8.7	4.3	21.7	
เล่นน้ำตก/ไต้น้ำตก	40.0	14.7	16.0	9.3	20.0	
พักผ่อนในบรรยากาศที่สงบ	33.7	19.6	12.1	6.5	28.1	
เที่ยวถ้ำ	48.8	11.6	7.0	2.3	30.2	
11. งบประมาณในระหว่างมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย						
ต่ำกว่า 1,500 บาท	43.2	35.7	44.4	23.8	20.6	22.470 (12) (.033)*
1,501 – 2,000 บาท	19.5	21.4	14.8	21.4	21.6	
2,001 – 2,500 บาท	11.9	14.3	14.8	19.0	11.3	
มากกว่า 2,500 บาท	25.4	28.6	25.9	35.7	46.4	
12. ปัญหา/อุปสรรคในการเดินทาง						
ไม่พบปัญหา	57.6	47.1	37.0	28.6	39.2	15.030 (4)
พบปัญหา	42.4	52.9	63.0	71.4	60.8	(.005)*
13. จุดหมายปลายทางคืออุทยานแห่งชาติพุเตย						
ไม่ใช่	3.4	14.3	5.6	16.7	10.3	11.003 (4)
ใช่	96.6	85.7	94.4	83.3	89.7	(.027)*

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					χ^2 (df) (Sig.)
	ต่ำกว่า 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001- 25,000 บาท	25,001 บาท ขึ้นไป	
14. โอกาสที่กลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำ						
กลับมา	90.7	91.4	92.6	73.8	78.4	15.787 (4)
ไม่กลับมา	9.3	8.6	7.4	26.2	21.6	(.003)*

หมายเหตุ: * ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) มีค่าน้อยกว่า 0.05

จากตารางที่ 4.32 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว พบว่า รายได้ที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยวไม่ มีความสัมพันธ์กับแหล่งข้อมูลที่นักท่องเที่ยวได้รับ (Sig. = .753) ประเภทของที่พัก (Sig. = .744) สิ่งอำนวยความสะดวกที่นักท่องเที่ยวคิดว่าควรมีในอุทยานแห่งชาติ (Sig. = .741) แหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติพุเตยที่นักท่องเที่ยวไปเยือน (Sig. = .154) และ ประเภทกิจกรรมนันทนาการที่นักท่องเที่ยวประกอบกิจกรรม (Sig. = .704)

ในขณะที่ผลการทดสอบอีกส่วนหนึ่ง พบว่า รายได้ที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย กล่าวคือ

รายได้ที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับประสบการณ์ใช้บริการอุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .038) โดยนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 20,001 - 25,000 บาท ไม่มีประสบการณ์ในการมาใช้บริการอุทยานแห่งชาติพุเตย มากที่สุด กล่าวคือ มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตยเป็นครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 95.2 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตยเป็นครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 83.1 และ 78.6 ตามลำดับ

รายได้ที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับระยะเวลาในการมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .028) โดยนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 20,001-25,000 บาท มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตยเป็นเวลา 2 วัน 1 คืน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.0 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่

มีรายได้มากกว่า 25,001 บาท ขึ้นไป และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท มาเที่ยวเป็นเวลา 2 วัน 1 คืน คิดเป็นร้อยละ 78.4 และ 72.9 ตามลำดับ

รายได้ที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับลักษณะกลุ่มเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว (Sig. = .010) โดยนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 20,001-25,000 บาท นิยมเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยพร้อมกับการครบครว / ญาติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.0 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 25,001 บาท ขึ้นไป และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท นิยมเดินทางมาเที่ยวพร้อมกับการครบครว / ญาติ คิดเป็นร้อยละ 61.9 และ 61.1 ตามลำดับ

รายได้ที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับพาหนะที่นักท่องเที่ยวใช้เดินทาง (Sig. = .003) โดยนักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 25,001 บาท ขึ้นไป นิยมเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยด้วยรถยนต์ส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.7 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 20,001-25,000 บาท และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท นิยมเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 90.5 และ 90.0 ตามลำดับ

รายได้ที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .012) โดยนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีพ่อแม่เป็นผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 25,001 บาท ขึ้นไป มีสามี/ภรรยาเป็นผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย คิดเป็นร้อยละ 31.6 และ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีเพื่อนเป็นผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย คิดเป็นร้อยละ 31.4 ตามลำดับ

รายได้ที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับงบประมาณที่นักท่องเที่ยวใช้ระหว่างมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig.=.033) โดยนักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 25,001 บาท ขึ้นไป ใช้เงินมากกว่า 2,500 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.4 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท และ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ใช้เงินในระหว่างมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย ต่ำกว่า 1,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.4 และ 43.2 ตามลำดับ

รายได้ที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับปัญหา/อุปสรรคในการเดินทางที่นักท่องเที่ยวพบในการมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .005) โดยนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 20,001-25,000 บาท พบปัญหา/อุปสรรคในการเดินทางมาเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท และ นักท่องเที่ยวที่มี

รายได้มากกว่า 25,001 บาท ขึ้นไป พบปัญหาในการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 63.0 และ 60.8 ตามลำดับ

รายได้ที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวคืออุทยานแห่งชาติพุเตย (Sig. = .027) โดยนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มาอุทยานแห่งชาติพุเตยเพราะเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.6 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท และ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 25,001 บาท ขึ้นไป มาอุทยานแห่งชาติพุเตยเพราะเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 94.4 และ 89.7 ตามลำดับ

รายได้ที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับโอกาสกลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำ (Sig. = .003) โดยนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท เมื่อมีโอกาสจะกลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.6 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จะกลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำ คิดเป็นร้อยละ 91.4 และ 90.7 ตามลำดับ

สมมติฐานข้อที่ 2 นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน จะมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย แตกต่างกัน

ในส่วนของสมมติฐานข้อที่ 2 มีตัวแปรต้นคือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ การศึกษา และรายได้ และตัวแปรตาม คือ ความคาดหวังของนักท่องเที่ยวโดยรวม และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวโดยรวม

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน จะมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน จะมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติ Independent Samples t – test และค่าสถิติของการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จะยอมรับสมมติฐานรอง (H_1)

ทั้งนี้ในส่วนของผลการวิเคราะห์สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการทดสอบสมมติฐานดังตารางที่ 4.33 - 4.34

ตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคาดหวังของนักท่องเที่ยวต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย
จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

Independent Samples T-test						
ปัจจัยส่วนบุคคล		ความคาดหวัง				
		\bar{X}	S.D.	T	Sig.	การแปรผล
เพศ	ชาย	3.51	.579	2.592	.108	ไม่แตกต่าง
	หญิง	3.58	.632			
One-way ANOVA						
ปัจจัยส่วนบุคคล		ความคาดหวัง				
		\bar{X}	S.D.	F	Sig.	การแปรผล
อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	3.71	.626	1.815	.109	ไม่แตกต่าง
	20 - 24 ปี	3.52	.658			
	25 - 34 ปี	3.59	.544			
	35 - 44 ปี	3.47	.647			
	45 - 54 ปี	3.43	.497			
	55 ปีขึ้นไป	3.46	.665			
สถานภาพ	โสด	3.58	.627	.834	.435	ไม่แตกต่าง
	สมรส	3.49	.567			
	หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่	3.54	.672			
อาชีพ	นักวิชาชีพชั้นสูง	3.59	.500	.786	.560	ไม่แตกต่าง
	เจ้าของกิจการ และ ผู้จัดการ	3.42	.607			
	พนักงานบริษัท	3.53	.616			
	เกษตรกร	3.40	.645			
	อาชีพเกี่ยวกับงานฝีมือ	3.59	.400			
	ผู้ว่างงาน	3.60	.657			

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

One-way ANOVA						
ปัจจัยส่วนบุคคล		ความคาดหวัง				
		\bar{X}	S.D.	F	Sig.	การแปรผล
ระดับ การศึกษา	ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	3.70	.596	2.038	.088	ไม่แตกต่าง
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	3.60	.587			
	อนุปริญญา	3.42	.640			
	ปริญญาตรี	3.54	.591			
	ปริญญาโท หรือสูงกว่า	3.30	.736			
รายได้	10,000 บาท หรือต่ำกว่า	3.49	.576	1.105	.354	ไม่แตกต่าง
	10,001-15,000 บาท	3.68	.604			
	15,001-20,000 บาท	3.52	.700			
	20,001-25,000 บาท	3.54	.705			
	25,001 บาท ขึ้นไป	3.53	.537			

หมายเหตุ: * ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) มีค่าน้อยกว่า 0.05

จากตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคาดหวังของนักท่องเที่ยวต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ การศึกษา และรายได้ มีค่า Sig. เท่ากับ .108 , .109 , .435 , .560 , .088 , .354 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มี เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ การศึกษา และรายได้ ที่แตกต่างกัน จะมีความคาดหวังต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย
จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

Independent Samples T-test						
ปัจจัยส่วนบุคคล		ความพึงพอใจ				
		\bar{X}	S.D.	T	Sig.	การแปรผล
เพศ	ชาย	3.60	.639	1.888	.170	ไม่แตกต่าง
	หญิง	3.57	.589			
One-way ANOVA						
ปัจจัยส่วนบุคคล		ความพึงพอใจ				
		\bar{X}	S.D.	F	Sig.	การแปรผล
อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	3.82	.665	3.487	.004*	แตกต่าง
	20 - 24 ปี	3.55	.598			
	25 - 34 ปี	3.62	.572			
	35 - 44 ปี	3.46	.639			
	45 - 54 ปี	3.48	.495			
	55 ปีขึ้นไป	3.46	.653			
สถานภาพ	โสด	3.58	.620	2.121	.121	ไม่แตกต่าง
	สมรส	3.57	.587			
	หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่	3.93	.731			
อาชีพ	นักวิชาชีพชั้นสูง	3.48	.551	1.158	.330	ไม่แตกต่าง
	เจ้าของกิจการ และ ผู้จัดการ	3.64	.651			
	พนักงานบริษัท	3.56	.590			
	เกษตรกร	3.41	.608			
	อาชีพเกี่ยวกับงานฝีมือ	3.73	.508			
	ผู้ว่างงาน	3.65	.664			

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

One-way ANOVA						
ปัจจัยส่วนบุคคล		ความพึงพอใจ				
		\bar{X}	S.D.	F	Sig.	การแปรผล
ระดับ การศึกษา	ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	3.74	.694	3.284	.012*	แตกต่าง
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	3.70	.625			
	อนุปริญญา	3.65	.672			
	ปริญญาตรี	3.51	.551			
	ปริญญาโท หรือสูงกว่า	3.25	.659			
รายได้	10,000 บาท หรือต่ำกว่า	3.69	.622	4.053	.003*	แตกต่าง
	10,001-15,000 บาท	3.69	.619			
	15,001-20,000 บาท	3.63	.649			
	20,001-25,000 บาท	3.39	.603			
	25,001 บาท ขึ้นไป	3.44	.543			

หมายเหตุ: * ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) มีค่าน้อยกว่า 0.05

จากตารางที่ 4.34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพ และอาชีพ มีค่า Sig. เท่ากับ .170 , .121 , .330 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มี เพศ สถานภาพ และอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย ไม่แตกต่าง ในขณะที่ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ การศึกษา และรายได้ มีค่า Sig. เท่ากับ .004 , .012 , .003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มี อายุ การศึกษา และรายได้ ที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้สถิติ Scheffe ซึ่งได้ผลลัพธ์ดังตารางที่ 4.35 - 4.37

ตารางที่ 4.35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างช่วงอายุของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตยที่แตกต่างกัน กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย

อายุ	\bar{X}	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 24 ปี	25 - 34 ปี	35 - 44 ปี	45 - 54 ปี	55 ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า 20 ปี	3.82	-	.271	.202	.368*	.347	.360
20 - 24 ปี	3.55	-.271	-	-.070	.097	.075	.089
25 - 34 ปี	3.62	-.202	.070	-	.166	.145	.159
35 - 44 ปี	3.46	-.368*	-.097	-.166	-	-.021	-.008
45 - 54 ปี	3.48	-.347	-.075	-.145	.021	-	.014
55 ปีขึ้นไป	3.46	-.360	-.089	-.159	.008	-.014	-

หมายเหตุ: *มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างช่วงอายุของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตยที่แตกต่างกัน กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบ 2 คู่ ที่แตกต่างกัน โดยคู่แรก ได้แก่ คู่ของช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี ($\bar{X} = 3.82$) กับ ช่วงอายุระหว่าง 35 - 44 ปี ($\bar{X} = 3.55$) กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยมากกว่านักท่องเที่ยวช่วงอายุระหว่าง 35 - 44 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .368 ในขณะที่คู่ที่สอง ได้แก่ คู่ของ ช่วงอายุระหว่าง 35 - 44 ปี ($\bar{X} = 3.55$) กับ ช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี ($\bar{X} = 3.82$) กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุระหว่าง 35 - 44 ปี มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยน้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -.368

ตารางที่ 4.36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตยที่แตกต่างกัน กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่า ม.ปลาย	ม.ปลาย	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท หรือสูงกว่า
ต่ำกว่า ม.ปลาย	3.74	-	.045	.092	.229*	.491*
ม.ปลาย	3.70	-.045	-	.046	.184*	.445*
อนุปริญญา	3.65	-.092	-.046	-	.138	.399*
ปริญญาตรี	3.51	-.229*	-.184*	-.138	-	.261
ปริญญาโท หรือสูงกว่า	3.25	-.491*	-.445*	-.399*	-.261	-

หมายเหตุ: *มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตยที่แตกต่างกัน กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบ 5 คู่ ที่แตกต่างกัน ดังนี้

คู่ที่ 1 คู่ของ การศึกษาระดับต่ำกว่า ม.ปลาย ($\bar{X} = 3.74$) และระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.51$) กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ม.ปลาย มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .229 และ -.229

คู่ที่ 2 คู่ของ การศึกษาระดับต่ำกว่า ม.ปลาย ($\bar{X} = 3.74$) และระดับปริญญาโท หรือสูงกว่า ($\bar{X} = 3.25$) กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ม.ปลาย มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท หรือสูงกว่า โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .491 และ -.491

คู่ที่ 3 คู่ของ การศึกษาระดับ ม.ปลาย ($\bar{X} = 3.70$) และระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.51$) กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษา ม.ปลาย มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .184 และ -.184

คู่ที่ 4 คู่ของ การศึกษาระดับ ม.ปลาย ($\bar{X} = 3.70$) และระดับปริญญาโท หรือสูงกว่า ($\bar{X} = 3.25$) กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษา ม.ปลาย มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท หรือสูงกว่า โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .445 และ -.445

คู่ที่ 5 คู่ของ การศึกษาระดับอนุปริญญา ($\bar{X} = 3.65$) และระดับปริญญาโท หรือสูงกว่า ($\bar{X} = 3.25$) กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษานุปริญญา มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท หรือสูงกว่า โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .399 และ -.399

ตารางที่ 4.37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างระดับรายได้ที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย

รายได้	\bar{X}	ต่ำกว่า 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001- 25,000 บาท	25,001 บาท ขึ้นไป
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.69	-	-.006	.054	.297*	.251*
10,001-15,000 บาท	3.69	.006	-	.059	.302*	.257*
15,001-20,000 บาท	3.63	-.054	-.059	-	.243	.197
20,001-25,000 บาท	3.39	-.297*	-.302*	-.243	-	-.045
25,001 บาท ขึ้นไป	3.44	-.251*	-.257*	-.197	.045	-

หมายเหตุ: *มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างระดับรายได้ที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบ 4 คู่ ที่แตกต่างกัน ดังนี้

คู่ที่ 1 คู่ของ ระดับรายได้ที่ต่ำกว่า 10,000 บาท ($\bar{X} = 3.69$) และรายได้ระหว่าง 20,001 - 25,000 บาท ($\bar{X} = 3.39$) กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับรายได้ที่ต่ำกว่า 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 20,001-25,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .297 และ -.297

คู่ที่ 2 คู่ของ ระดับรายได้ที่ต่ำกว่า 10,000 บาท ($\bar{X} = 3.69$) และรายได้มากกว่า 25,001 บาท ขึ้นไป ($\bar{X} = 3.44$) กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับรายได้ที่ต่ำกว่า 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 25,001 บาท ขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .251 และ -.251

คู่ที่ 3 คู่ของ ระดับรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท ($\bar{X} = 3.69$) และรายได้ระหว่าง 20,001 - 25,000 บาท ($\bar{X} = 3.39$) กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .302 และ -.302

คู่ที่ 4 คู่ของ ระดับรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท ($\bar{X} = 3.69$) และรายได้มากกว่า 25,001 บาท ขึ้นไป ($\bar{X} = 3.39$) กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 25,001 บาท ขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .257 และ -.257

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยดึงดูดด้านแหล่งท่องเที่ยวและด้านที่พักแรม มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

ในส่วนของสมมติฐานข้อที่ 3 นี้ มีตัวแปรต้นคือ ปัจจัยดึงดูด ได้แก่ ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยว และปัจจัยด้านที่พักแรม และตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ปัจจัยดึงดูดด้านแหล่งท่องเที่ยวและด้านที่พักแรม ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

H_1 : ปัจจัยดึงดูดด้านแหล่งท่องเที่ยวและด้านที่พักแรม มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จะยอมรับสม

มติฐานรอง (H_1) ของตัวแปรตาม หมายความว่า ปัจจัยดึงดูดด้านแหล่งท่องเที่ยวและด้านที่พักแรม มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

ทั้งนี้ในส่วนของผลการวิเคราะห์สมมติฐานข้อที่ 3 ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการทดสอบสมมติฐานดังตารางที่ 4.38

ตารางที่ 4.38 ผลการการร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ด้วย ปัจจัยดึงดูดด้านแหล่งท่องเที่ยวและด้านที่พักแรม

รูปแบบ	SS	df	MS	F	Sig.
Regression	36.506	5	7.301	25.688	0.000*
Residual	106.585	375	.284		
Total	143.092	380			
r = .505		Adjusted R ² = .245			
R ² = .255		SE = .533			

หมายเหตุ: * ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) มีค่าน้อยกว่า 0.05

จากตารางที่ 4.38 จะเห็นว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทั้งตัวแปรปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยวและด้านที่พักแรม มีบางตัวที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อผลการทดสอบสมมติฐานสรุปว่า มีตัวแปรต้นบางตัวที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ดังนั้นผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานต่อ เพื่อทดสอบว่าตัวแปรต้นตัวใดที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 3.1

H_0 : ปัจจัยดึงดูดด้านแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

H_1 : ปัจจัยดึงดูดด้านแหล่งท่องเที่ยว มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

สมมติฐานข้อที่ 3.2

H_0 : ปัจจัยดึงดูดด้านที่พักแรม ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

H_1 : ปัจจัยดึงดูดด้านที่พักแรม มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

โดยได้อธิบายตัวแปรต้นที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ไว้ในตารางที่ 4.39 ดังนี้

ตารางที่ 4.39 แสดงปัจจัยเชิงคุณค้ำานแหล่งท่องเที่ยวและค้ำานที่พักแรม มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

รูปแบบ	B	SE	Beta	t	Sig.	การแปรผล
(ค่าคงที่)	1.587	.191		8.327	.000*	มีอิทธิพล
ปัจจัยค้ำานแหล่งท่องเที่ยว	.277	.056	.280	4.934	.000*	มีอิทธิพล
ปัจจัยค้ำานที่พักแรม	.204	.046	.255	4.435	.000*	มีอิทธิพล
ปัจจัยค้ำานความปลอดภัย	-.015	.048	-.019	-.320	.749	ไม่มีอิทธิพล
ปัจจัยค้ำานการคมนาคม	.014	.033	.026	.429	.668	ไม่มีอิทธิพล
ปัจจัยค้ำานสิ่งอำนวยความสะดวก	.042	.041	.065	1.024	.306	ไม่มีอิทธิพล
	r = .505		Adjusted R ² = .245			
	R ² = .255		SE = .533			

หมายเหตุ: *มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว มี 2 ตัวแปร คือ ตัวแปรปัจจัยค้ำานแหล่งท่องเที่ยว และตัวแปรปัจจัยค้ำานที่พักแรม ซึ่งค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานรอง (H₁) หมายความว่า คือ ทั้งตัวแปรปัจจัยค้ำานแหล่งท่องเที่ยว และตัวแปรปัจจัยค้ำานที่พักแรม มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว โดยตัวแปรทั้ง 2 ตัวนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ความพึงพอใจโดยรวม ได้ร้อยละ 24.5 (Adjusted R² = .245)

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

ในส่วนนี้ ผู้ศึกษาได้นำผลการศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาสรุปผลการศึกษา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์การศึกษาวิจัย

- 5.1.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี
- 5.1.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี
- 5.1.3 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

5.2 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยว และปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นบริเวณที่ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2554 ถึง เดือนมกราคม พ.ศ. 2555

5.3 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Qualitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่มีคำถามแบบปลายปิด (Close-end Questionnaire) แบบปลายเปิด (Open Questionnaire) และแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) เป็นเครื่องมือสำหรับการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี รวมทั้งสิ้น 381 ชุด โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างในการเก็บแบบสอบถามแบบโควตา (Quota Sampling) ตามสัดส่วนจำนวนนักท่องเที่ยว และทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

(Convenience Sampling) จากนั้นข้อมูลที่ได้จะนำไปวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยวิธีการทดสอบค่าความแตกต่างแบบ t-test และสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ด้วยวิธี chi - square test และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มากกว่า 2 ตัวแปรระหว่างปัจจัยดึงดูดทางการท่องเที่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ได้ผลสรุปการศึกษา ดังนี้

5.4 สรุปผลการศึกษา

ในส่วนนี้จะเป็นการสรุปผลการศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัย ซึ่งเรียงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา 3 ข้อ ดังนี้

5.4.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 381 คน พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวเพศหญิง และมีอายุระหว่าง 25 - 34 ปี มากที่สุด รองลงมาคือ มีอายุระหว่าง 35 - 44 ปี ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้มีสถานภาพโสด และมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี และนอกจากนี้ ยังพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมาเที่ยวเป็นพนักงานในสำนักงานมากที่สุด กล่าวคือ เป็นกลุ่มของพนักงานบริษัท และพนักงานขาย เช่น นักบัญชี เลขานุการ พนักงานธนาคาร ข้าราชการ เป็นต้น รองลงมาคือ ผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย 10,000 บาท หรือต่ำกว่า มากที่สุด รองลงมาคือ 25,001 บาท ขึ้นไป

ในด้านของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตยนั้น พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติพุเตยมาจากเพื่อน รองลงมาคือ คนในครอบครัว และตัดสินใจมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยด้วยตัวเอง โดยส่วนใหญ่เพิ่งเคยมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตยเป็นครั้งแรก และเดินทางมากับครอบครัว/ญาติ รองลงมาคือ เดินทางมากับเพื่อน/เพื่อนร่วมงาน โดยใช้ระยะเวลาในการมาเที่ยวประมาณ 2 วัน 1 คืน ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาอุทยานแห่งชาติพุเตยด้วยรถยนต์ส่วนตัว และพักแรมด้วยเต็นท์ที่ทางอุทยานมีไว้บริการ โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมไปเที่ยวที่ป่าสนสองใบ รองลงมาคือ น้ำตก

ตะเพินคลีน้อย และศาลเสาดำร์ และทำกิจกรรมนันทนาการคือ ถ่ายรูปและตั้งแคมป์พักแรม นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้เงินระหว่างที่มาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยต่ำกว่า 1,500 บาท นอกจากนี้พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คิดว่าควรจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในอุทยานแห่งชาติพุเตย ในเรื่องของ ห้องน้ำ / ห้องสุขา รองลงมาคือ ป้ายบอกทาง และที่จอดรถ / ลานจอดรถ เนื่องจากส่วนใหญ่พบปัญหา/อุปสรรคในการเดินทางมายังอุทยานแห่งชาติพุเตย อย่างไรก็ตาม นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาเที่ยวมีจุดหมายปลายทางในการท่องเที่ยวเดียวกันคือ อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี และจะกลับมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำเมื่อมีโอกาส

จากผลการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ในภาพรวมได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ สถานภาพทางสังคม อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ที่แตกต่างกัน จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

5.4.2 เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

จากการศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ทั้ง 16 ประเด็น ได้แก่ 1) ความสวยงาม ความสมบูรณ์และความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติพุเตย 2) มีความโดดเด่นภายในอุทยานแตกต่างจากอุทยานแห่งอื่นๆ ในเขตภาคกลางและภาคตะวันตก 3) ได้พักผ่อนในบรรยากาศที่ดี อากาศสดชื่น 4) ประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ได้รับเมื่อมาเที่ยวที่อุทยาน 5) กิจกรรมการท่องเที่ยวภายในอุทยาน 6) ได้รับความรู้จากป้ายสื่อความหมายตามแหล่งท่องเที่ยวภายในอุทยาน 7) อุทยานเก็บอัตราค่าบริการต่างๆ ในราคาที่เหมาะสม เช่น ค่าบริการบ้านพัก ค่าเช่าเต็นท์ ค่าบริการสถานที่กางเต็นท์ ค่าบริการเครื่องนอนและอุปกรณ์สนาม เป็นต้น 8) สภาพแวดล้อมที่บริเวณบ้านพักและลานกางเต็นท์ 9) ความสะดวกของเส้นทางในการเดินชมศึกษาธรรมชาติภายในอุทยาน 10) ความสะอาดภายในอุทยาน เช่น ความสะอาดภายในแหล่งท่องเที่ยว ความสะอาดของบ้านพักและลานกางเต็นท์ ความสะอาดของห้องน้ำ เป็นต้น 11) อุทยานมีห้องน้ำ ลานจอดรถ และถังขยะอย่างเพียงพอ 12) มีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ในอุทยาน เช่น ร้านขายของที่ระลึก ร้านอาหาร ตู้โทรศัพท์สาธารณะ และลานจอดรถ เป็นต้น 13) การรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่อุทยาน 14) เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเป็นมิตร/มีความเป็นกันเอง 15) เจ้าหน้าที่สามารถให้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับอุทยานได้ 16) อุทยานมีความพร้อมในการให้บริการข้อมูล เช่น มีแผ่นพับ หรือมีหนังสือข้อมูลทั่วไปของอุทยานแห่งชาติแจก

โดยผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้นักท่องเที่ยวให้คะแนนระดับความคาดหวังและความพึงพอใจ เป็น 5 ระดับ ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรีให้คะแนนความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังมากที่สุด คือ การได้พักผ่อนในบรรยากาศที่ดี อากาศสดชื่น รongลงมาคือ เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเป็นมิตร/มีความเป็นกันเอง ความสวยงาม ความสมบูรณ์ และความหลากหลายของทรัพยากร ธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติพุเตย และ เจ้าหน้าที่สามารถให้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับอุทยานได้ ตามลำดับ

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ความคาดหวังของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ในขณะที่บางประเด็น นักท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังน้อยที่สุด คือ การได้รับความรู้จากป้ายสื่อความหมายตามแหล่งท่องเที่ยวภายในอุทยาน ความสะดวกของเส้นทางในการเดินชมศึกษาธรรมชาติภายในอุทยาน และการมีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ในอุทยาน เช่น ร้านขายของที่ระลึก ร้านอาหาร ตู้โทรศัพท์สาธารณะ และลานจอดรถ เป็นต้น ตามลำดับ

ในขณะที่ นักท่องเที่ยวให้คะแนนระดับความพึงพอใจภายหลังจากที่ได้เดินทางท่องเที่ยวแล้วนั้น พบว่า นักท่องเที่ยวให้คะแนนความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุด คือ การได้พักผ่อนในบรรยากาศที่ดี อากาศสดชื่น รongลงมาคือ เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเป็นมิตร/มีความเป็นกันเอง และ เจ้าหน้าที่สามารถให้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับอุทยานได้ ตามลำดับ

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ประเด็นที่มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ การมีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ในอุทยาน เช่น ร้านขายของที่ระลึก ร้านอาหาร ตู้โทรศัพท์สาธารณะ และลานจอดรถ เป็นต้น รongลงมาคือ การได้รับความรู้จากป้ายสื่อความหมายตามแหล่งท่องเที่ยวภายในอุทยาน ความสะดวกของเส้นทางในการเดินชมศึกษาธรรมชาติภายในอุทยาน และ อุทยานมีห้องน้ำ ลานจอดรถ และถังขยะอย่างเพียงพอ ตามลำดับ

ในขณะที่เดียวกัน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในส่วน of สิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจและประทับใจ และดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย พบว่า สิ่งที่ทำให้ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจและประทับใจมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเป็นมิตร / มีความเป็นกันเอง รongลงมาคือ การได้พักผ่อนในบรรยากาศที่ดี อากาศสดชื่น และ เจ้าหน้าที่สามารถให้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับอุทยานได้ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับคะแนนระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเดิน นอกจากนี้ สิ่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวมากที่สุด 3 อันดับ

แรกคือ ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว รองลงมาคือ ความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและที่พัก และความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว ตามลำดับ

นอกจากนี้ จากการรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของนักท่องเที่ยวที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2-3 โดยสรุปได้ต่างๆ ได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การเผยแพร่ข้อมูลของอุทยานแห่งชาติ ในด้านการเดินทาง พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาตามเส้นทางที่เป็นถนนที่เป็นทางดินลูกรัง ทั้งนี้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ค้นหาเส้นทางเดินทางผ่านเว็บไซต์ของอุทยาน ซึ่งสิ่งที่นักท่องเที่ยวพบภายในเว็บไซต์ คือ ชื่อถนนที่สามารถใช้เดินทางมาอุทยานแห่งชาติได้เลย แต่ไม่มีรายละเอียดเพิ่มเติมว่า ถนนแต่ละสายมีสภาพเช่นใด ทำให้นักท่องเที่ยวเข้าใจเอาเองว่า ถนนทุกสายมีสภาพที่สะดวกต่อการเดินทางมาเยือนอุทยานแห่งชาติได้เลย

ประเด็นที่ 2 สิ่งอำนวยความสะดวก ในด้านของป้ายบอกทาง พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะสังเกตป้ายบอกทางจนกว่าจะถึงที่หมาย แต่เนื่องจากป้ายบอกทางบางจุดอยู่ใกล้ต้นไม้ใหญ่ ทำให้บังป้ายบอกทาง ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวบางส่วนเดินทางออกนอกเส้นทาง และต้องเสียเวลาย้อนกลับมาใหม่ ทั้งนี้ ป้ายบอกทางบางจุดตั้งอยู่ในระยะประชิดกับทางแยก ทำให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ขับรถออกนอกเส้นทางเช่นเดียวกัน

ประเด็นที่ 3 สิ่งอำนวยความสะดวก ในด้านของห้องน้ำ/สุขา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่พักร้านที่อุทยานแห่งชาติพุเตย มีความคิดเห็นตรงกันเกี่ยวกับการเพิ่มห้องน้ำ/สุขาให้มากขึ้น เนื่องด้วยช่วงเทศกาลที่นักท่องเที่ยวมาพักร้าน พบว่า มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากไม่น้อยต้องรอกการใช้ห้องน้ำ รวมถึงความไม่เพียงพอของน้ำที่ใช้ในห้องน้ำ/สุขา ทั้งนี้ ภายในห้องน้ำควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อนักท่องเที่ยวที่มาพักร้านที่อุทยานแห่งชาติพุเตย

ประเด็นที่ 4 การคมนาคม ในด้านของความสะดวกในการเดินทาง พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันเกี่ยวกับการปรับปรุงสภาพถนน ในส่วนต่างๆ ของอุทยานแห่งชาติพุเตย โดยเฉพาะทางที่จะขึ้นไปบนหมู่บ้านกะเหรี่ยงตะเพนคลี่ - น้ำตกตะเพนคลี่น้อย - น้ำตกตะเพนคลี่ใหญ่ และยอดเขาเทวดา โดยส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรมีการปรับปรุงสภาพถนนให้สะดวกต่อการเดินทางด้วยการเกลี่ยดินหรือลงดิน/หินลูกรัง เพื่อไม่ให้เป็นการทำลายระบบนิเวศของป่าภายในอุทยาน

อย่างไรก็ตามเมื่อนำค่าเฉลี่ยความคาดหวังและความพึงพอใจมาเปรียบเทียบกัน พบว่า ประเด็นที่นักท่องเที่ยวให้คะแนนความคาดหวังในระดับมาก แต่กลับให้คะแนนระดับความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเพียงประเด็นเดียว คือ อุทยานมีห้องน้ำ ลานจอดรถ และถังขยะอย่างเพียงพอ ในขณะที่ ประเด็นที่นักท่องเที่ยวให้คะแนนความคาดหวังในระดับปานกลาง แต่กลับให้

คะแนนระดับความพึงพอใจในระดับมาก มีเพียงประเด็นเดียวเช่นกัน คือ กิจกรรมการท่องเที่ยวภายในอุทยาน

จากผลการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ในภาพรวมได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน จะมีความคาดหวังต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ การศึกษา และรายได้ที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยแตกต่างกัน

5.4.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาปัจจัยออกเป็น 2 ปัจจัยหลัก โดยปัจจัยที่หนึ่ง คือ ปัจจัยหลัก แบ่งย่อยออกเป็น 11 ประเด็น ได้แก่

- 1) ต้องการผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน
- 2) ต้องการหลีกเลี่ยงความวุ่นวายจากสังคมเมือง
- 3) ต้องการท่องเที่ยวเพื่อความสนุก สานานบันเทิง (การกินอาหาร ดื่มสุรา เล่นดนตรี)
- 4) ต้องการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีในอุทยานแห่งชาติพุเตย
- 5) ต้องการเห็นสิ่งแปลกใหม่ที่ไม่มีโอกาสเห็นในชีวิตประจำวัน
- 6) ต้องการท่องเที่ยวเพื่อใช้เวลาร่วมกับครอบครัว
- 7) ต้องการท่องเที่ยวเพื่อหาประสบการณ์ทางการท่องเที่ยว เช่น ศึกษาธรรมชาติ การเรียนรู้สิ่งใหม่
- 8) ต้องการมาเที่ยวแบบค้างคืนและพักบ้านพักของอุทยานแห่งชาติและได้ทำกิจกรรม เช่น ออกกำลังกาย เพื่อการผจญภัย
- 9) ต้องการมาเที่ยวค้างคืนโดยพักแบบกางเต็นท์
- 10) ต้องการมาสัมผัสธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติพุเตย
- 11) ความภาคภูมิใจที่มาเที่ยวยังสถานที่ที่คนกล่าวขวัญถึง ได้ชื่อว่าไม่น้อยหน้าผู้อื่น ในการเดินทางมาเที่ยวของนักท่องเที่ยว

และปัจจัยที่สอง คือ ปัจจัยดึงดูด ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

- 1) ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยว
- 2) ปัจจัยด้านที่พักแรม
- 3) ปัจจัยด้านความปลอดภัย
- 4) ปัจจัยด้านการคมนาคม

5) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก

โดยผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้นักท่องเที่ยวให้คะแนนระดับความสำคัญของปัจจัย ผลักในการเดินทางมาอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ของนักท่องเที่ยว เป็น 5 ระดับ ซึ่ง จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรีให้คะแนนระดับความสำคัญของปัจจัยผลักดันในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยความสำคัญมากที่สุด คือ ต้องการมาสัมผัสธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติพุเตย รองลงมา คือ ต้องการท่องเที่ยวเพื่อใช้เวลาร่วมกับครอบครัว และ ต้องการผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน ตามลำดับ

ในส่วนของคะแนนระดับความสำคัญของปัจจัยดึงดูดในการเดินทางมาอุทยานแห่งชาติพุเตย จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ปัจจัยดึงดูดที่ทำให้นักท่องเที่ยวอยากเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยในภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ซึ่งปัจจัยด้านที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญของปัจจัยดึงดูดในการเดินทางมาอุทยานแห่งชาติพุเตยมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านความปลอดภัย เป็นปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และเป็นปัจจัยที่มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก

เมื่อนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาเป็นรายได้ พบว่า

1) ด้านแหล่งท่องเที่ยว ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยความสำคัญมากที่สุด คือ ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาคือ ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว และความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว ตามลำดับ

2) ด้านที่พักแรม พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย ให้ความสำคัญกับความเพียงพอของบ้านพัก/ลานกางเต็นท์ มากที่สุด รองลงมาคือ ความเหมาะสมของราคาค่าบริการ

3) ด้านความปลอดภัย พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญต่อความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและที่พักอยู่ในระดับมาก

4) ด้านการคมนาคม พบว่า ปัจจัยความสะดวกในการเดินทางเป็นปัจจัยที่มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก

5) ด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก พบว่า นักท่องเที่ยวให้คะแนนระดับความสำคัญของความเพียงพอของสิ่งแวดล้อมสะดวกในระดับมากเช่นเดียวกัน

จากผลการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ได้ว่า ปัจจัยดึงดูดด้านแหล่งท่องเที่ยวและด้านที่พักแรม มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

5.5 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี สามารถอภิปรายผลการศึกษาดมวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

5.5.1 สรุปผลการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

จากการศึกษาด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จำนวน 381 ชุด พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 25 - 34 ปี มีสถานภาพโสด ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ว่างงานมากที่สุด คือ เป็นนักเรียน นักศึกษาและผู้เกษียณอายุแล้ว และมีรายได้ 10,000 บาท หรือต่ำกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนตรี ปรางสูงเนิน (2551: 90)

ในด้านของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตยนั้น พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เพิ่งเคยมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตยเป็นครั้งแรก โดยเดินทางมาอุทยานแห่งชาติพุเตยด้วยรถยนต์ส่วนตัว และพักแรมด้วยเต็นท์ที่ทางอุทยานมีไว้บริการ และมีค่าใช้จ่ายระหว่างที่มาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยต่ำกว่า 1,500 บาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลวรรณ อัดนะ (2549: 40-41) และยังสอดคล้องกับมนตรี ปรางสูงเนิน (2551: 90) ที่กล่าวว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมากับครอบครัว/ญาติ โดยใช้ระยะเวลาในการมาเที่ยวประมาณ 2 วัน 1 คืน ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับ เขาวรี เจริญสวัสดิ์ (2543: 52-53) และ ปิยะ หนูนิล (2547: 50-52) นักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติพุเตยมาจากเพื่อน และกิจกรรมนันทนาการที่ชอบทำคือ ถ่ายรูปและตั้งแคมป์พักแรม นอกจากนี้ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คิดว่า ควรจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในอุทยานแห่งชาติพุเตย ในเรื่องของ ห้องน้ำ / ห้องสุขารองลงมาคือ ป้ายบอกทาง และที่จอดรถ / ลานจอดรถ เนื่องจากส่วนใหญ่พบปัญหา/อุปสรรคในการเดินทางมายังอุทยานแห่งชาติพุเตย อย่างไรก็ตาม นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาเที่ยวมีจุดหมายปลายทางในการท่องเที่ยวเดียวกันคือ อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี และจะกลับมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตยซ้ำเมื่อมีโอกาส ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภสิ ภูษฎาภิรมย์ (2551: 53-54)

อย่างไรก็ตาม เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรม นักท่องเที่ยว ด้วยวิธีการทดสอบ Pearson Chi-Square ผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ สถานภาพทางสังคม อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ที่แตกต่างกัน จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรทัย

มุลค่า (2551: 274) เรื่องการศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออุทยานแห่งชาติในภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่: กรณีศึกษา อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์และอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ ที่แตกต่างกัน จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว

5.5.2 สรุปผลการศึกษาคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

จากการศึกษาคาดหวังของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังก่อนการมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยที่นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังมากที่สุด คือ การได้พักผ่อนในบรรยากาศที่ดี อากาศสดชื่น รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเป็นมิตร/มีความเป็นกันเอง ความสวยงาม ความสมบูรณ์และความหลากหลายของทรัพยากร ธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติพุเตย และ เจ้าหน้าที่สามารถให้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับอุทยานได้ ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน ผลการศึกษา ด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นความคาดหวังในระดับมากที่มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังมากที่สุด คือ การได้พักผ่อนในบรรยากาศที่ดี อากาศสดชื่น รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเป็นมิตร/มีความเป็นกันเอง และ เจ้าหน้าที่สามารถให้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับอุทยานได้ ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน จากการค้นคว้าข้อมูลพบว่า งานวิจัยของ อุดมศักดิ์ แนวจิตร (2544: 62-76) เรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: กรณีอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังในระดับปานกลาง ในประเด็นของเจ้าหน้าที่สามารถให้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับอุทยานได้ และ อุทยานมีห้องน้ำ ลานจอดรถ และถังขยะอย่างเพียงพอ อย่างไรก็ตามเมื่อนำค่าเฉลี่ยความคาดหวังและความพึงพอใจมาเปรียบเทียบกัน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยในระดับมากเกือบทุกประเด็น แต่ประเด็นที่นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังในระดับมาก แต่กลับมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีเพียงประเด็นเดียว คือ อุทยานมีห้องน้ำ ลานจอดรถ และถังขยะอย่างเพียงพอ ในขณะที่ประเด็นที่นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังในระดับปานกลาง แต่กลับมีความพึงพอใจในระดับมาก มีเพียงประเด็นเดียวเช่นกัน คือ กิจกรรมการท่องเที่ยวภายในอุทยาน ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Oliver (อ้างถึงใน จิตตินันท์ เฉชะอุปต์, 2543: 19) ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ภาวการณ์แสดงออกถึงความรู้สึกในทางบวกที่เกิดจากการประเมินเปรียบเทียบประสบการณ์การได้รับบริการที่ตรงกับสิ่งที่ลูกค้าคาดหวังหรือดีเกินความคาดหวังของลูกค้า

ในทางตรงกันข้าม ความไม่พึงพอใจ คือ ภาวการณ์แสดงออกถึงความรู้สึกในทางลบที่เกิดจากการประเมินเปรียบเทียบประสบการณ์การได้รับบริการที่ต่ำกว่าความคาดหวังของลูกค้า

อย่างไรก็ตาม เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับความคาดหวังและความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยของนักท่องเที่ยว ด้วยวิธีการทดสอบ Independent Samples t - test และ ทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ สถานภาพทางสังคม อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ที่แตกต่างกัน จะมีความคาดหวังต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ การศึกษา และรายได้ ที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติพุเตยแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม จากการค้นคว้าข้อมูล พบว่า งานวิจัยของ อุดมศักดิ์ แนวจิตร (2544: บทคัดย่อ) เรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: กรณีอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน พบว่า ผลการศึกษาด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ภูมิลำเนาและความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ไม่มีผลแต่อย่างใด ต่อความคาดหวัง และความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง

5.5.3 สรุปผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ความสำคัญของปัจจัยผลึกในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งประเด็นที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญมากที่สุด คือ ต้องการมาสัมผัสธรรมชาติ โดยเป็นประเด็นที่มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ต้องการท่องเที่ยวเพื่อใช้เวลาร่วมกับครอบครัว และ ต้องการผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Parasuraman (2004: 60) กล่าวว่า ความคาดหวังเกี่ยวกับการบริการ ได้รับอิทธิพลมาจาก 4 แหล่งสำคัญสำคัญ คือ 1) ความต้องการส่วนบุคคลของผู้บริโภคเอง (Personal Needs) ซึ่งจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับลักษณะส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมของผู้บริโภคแต่ละคน ผู้บริโภคอาจจะคาดหวังจากบริการชนิดเดียวกันแตกต่างกันออกไปตามความต้องการของแต่ละบุคคล 2) การบอกเล่าแบบปากต่อปาก เกี่ยวกับการบริการต่างๆ ที่ได้รับ (Word Of Mouth Communication) ทั้งทางบวกและทางลบ 3) ประสบการณ์เดิมของผู้บริโภค (Past Experience) ที่มีอิทธิพลต่อระดับความคาดหวังของผู้บริโภค และ 4) การโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่มีต่อผู้บริโภค (External Communication to Customer) ซึ่งการโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่างๆ มีบทบาทสำคัญต่อการสร้างความคาดหวังของผู้บริโภคเกี่ยวกับการบริการที่จะได้รับ

ในส่วนของปัจจัยเชิงคุณ พบว่า ในภาพรวมนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ซึ่งปัจจัยที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านความปลอดภัย โดยเป็นปัจจัยที่มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยว และปัจจัยด้านที่พักแรม ในขณะที่เดียวกัน จากการค้นคว้าข้อมูลพบว่า งานวิจัยของ ชิดารัตน์ คีรี (2548: 54) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ระดับความสำคัญปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยวมากที่สุด ในด้านความสวยงาม สงบ และเป็นธรรมชาติ

เมื่อศึกษาถึงระดับความสำคัญของปัจจัยเชิงคุณในแต่ละด้านเพื่อยืนยันว่า ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยเชิงคุณด้านแหล่งท่องเที่ยวและด้านที่พักแรม มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิดารัตน์ คีรี (2548: 54) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ระดับความสำคัญปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยวมากที่สุด ในด้านความสวยงาม สงบ และเป็นธรรมชาติ

5.6 ข้อเสนอแนะ

5.6.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1) จากผลการวิจัยพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญต่อการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ เพื่อคาดการณ์ความเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ การท่องเที่ยว โดยการสำรวจความพร้อมในด้านต่างๆ ของอุทยาน เพื่อนำมาวางแผนด้านการพัฒนา และด้านการตลาดท่องเที่ยว รวมถึงสามารถกำหนดกระบวนการในการดำเนินงานในอนาคตได้อย่างเหมาะสม

2) จากผลการวิจัยความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญในเรื่องของการพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในการรองรับนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะปัจจัยสนับสนุนและสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ที่พักแรม ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ร้านจำหน่ายของที่ระลึก ระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ สถานรักษาพยาบาล เป็นต้น ทั้งนี้เป็นการเพิ่มคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ในอนาคต

นอกจากนี้ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญต่อผลกระทบด้านบวกของเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นจากการท่องเที่ยว เช่น การนำงานศิลปหัตถกรรมของคนในชุมชนท้องถิ่นมาจำหน่าย

เป็นของที่ระลึก การจ้างงานคนในชุมชนท้องถิ่น เป็นต้น ซึ่งเป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น อีกทั้งเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวโดยชุมชน ในขณะเดียวกัน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องตระหนักถึงผลกระทบด้านลบ กล่าวคือ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ และการแก่งแย่งผลประโยชน์ภายในชุมชนท้องถิ่น โดยกำหนดข้อบังคับหรือมาตรการเพื่อป้องกันผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นในภายหลัง

3) จากผลการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการรักษาความสมบูรณ์ของธรรมชาติ และระบบนิเวศภายในอุทยานแห่งชาติพุเตยให้คงอยู่ไว้ได้นานที่สุด หรืออีกนัยหนึ่งคือ การให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กล่าวคือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรคำนึงถึงคุณภาพของสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น คุณภาพชีวิตของประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว และคุณภาพของประสบการณ์จากการท่องเที่ยวและนันทนาการ ในขณะเดียวกันต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความต่อเนื่องของทรัพยากรวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชน นอกจากนี้ควรคำนึงถึงความสมดุลระหว่างความต้องการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกับความต้องการของชุมชนท้องถิ่น และขีดความสามารถรองรับของทรัพยากรท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม และความสมดุลระหว่างประโยชน์ที่ส่วนรวมได้รับในปัจจุบันกับประโยชน์ที่พึงจะได้รับในอนาคต

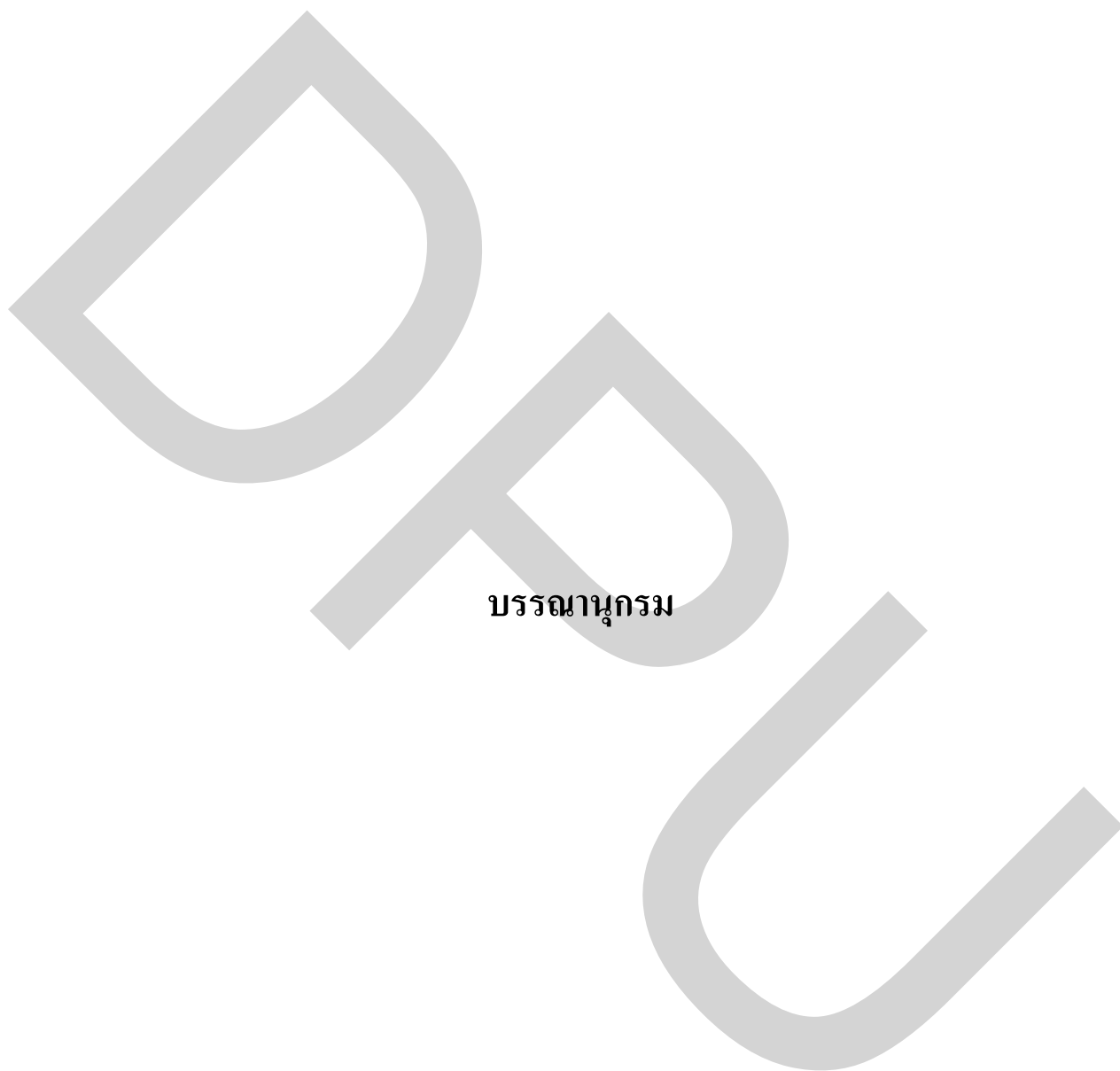
4) เมื่อจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยือนแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญต่อผลกระทบด้านลบของการท่องเที่ยวต่อสังคมและวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่น ซึ่งได้แก่ วัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวมีบทบาทในการรับวัฒนธรรมใหม่ (Acculturate) ของคนในท้องถิ่น การเกิดภาวะตระหนกและสับสนทางวัฒนธรรม (Culture Shock) การยอมรับพฤติกรรมและเลียนแบบพฤติกรรมนั้น (Demonstration Effect) การขัดแย้งระหว่างคนท้องถิ่นกับคนนอกพื้นที่ การลดคุณค่าดั้งเดิมของงานศิลปหัตถกรรม และการทำลายศิลปวัตถุของชุมชนท้องถิ่น ด้วยการสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนหรือชุมชนอื่นๆ ที่มีลักษณะบางอย่างใกล้เคียงกันมาร่วมกันคิดเพื่อการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ทักษะ การเรียนรู้ระหว่างกันในการจัดการ การพัฒนา และการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชุมชน อีกทั้งเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนท้องถิ่นด้วยกำลังของชุมชนเอง ซึ่งหากพัฒนาเครือข่ายให้เข้มแข็งขึ้นเรื่อยๆ ชุมชนจะสามารถนำประสบการณ์ต่างๆ จากเครือข่ายไปจัดการหรือพัฒนาชุมชนสู่ความยั่งยืนต่อไปได้

5.6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาคั้งต่อไป

1) ในการศึกษาครั้งต่อไป ผู้ศึกษาต้องระมัดระวังเรื่องช่วงเวลาในการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย เป็นการท่องเที่ยวเฉพาะฤดูกาล กล่าวคือนักท่องเที่ยวนิยมมาเที่ยวในช่วงฤดูหนาว ส่วนฤดูร้อนอาจมีนักท่องเที่ยวบางกลุ่ม ส่วนมากเป็นกลุ่มนักเรียนและนักศึกษา ซึ่งมาจัดกิจกรรมที่อุทยาน ในขณะที่ช่วงฤดูฝน จะมีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับฤดูกาลอื่น ยกเว้นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเป็นพิเศษต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงควรให้ความสำคัญในการกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเก็บข้อมูล ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้เกิดการล่าช้าในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งอาจทำให้ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยล่าช้าออกไปได้

2) ในด้านศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวภายในอุทยานแห่งชาติพุเตย ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวภายในอุทยานแห่งชาติพุเตย เนื่องจาก พบว่าอุทยานแห่งชาติพุเตย เพิ่งจะเริ่มเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว จากการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโทรทัศน์ และยังไม่มีการศึกษาเรื่องศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวภายในอุทยานอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการรองรับด้านกายภาพ สิ่งแวดล้อม และด้านการรองรับนักท่องเที่ยว ซึ่งน่าจะเป็นปัญหาหลักที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวได้

3) ในด้านผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน เนื่องจาก อุทยานแห่งชาติพุเตยเพิ่งจะเริ่มเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี ดังนั้น จำนวนนักท่องเที่ยวที่ไปเยือนแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ภายในอุทยานจะเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งอยู่ในเขตชุมชน ที่ชาวบ้านซึ่งเป็นคนชาวกะเหรี่ยงอาศัยอยู่ และยังไม่มีการศึกษาเรื่องผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนชาวกะเหรี่ยงที่อยู่ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งอาจจะทำให้สภาพความเป็นอยู่ของชุมชนชาวกะเหรี่ยงเปลี่ยนไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- กรมป่าไม้. (2541). รายงานการฝึกอบรมหลักสูตร การให้บริการด้านการท่องเที่ยวสำหรับเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : ส่วนอุทยานแห่งชาติทางทะเล กรมป่าไม้.
- _____. (2543). อุทยานแห่งชาติในเมืองไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรุงเทพ.
- กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. (2546). สำนักอุทยานแห่งชาติ. การบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช.
- _____. (2553). สำนักอุทยานแห่งชาติ. อุทยานแห่งชาติภาคกลางและภาคตะวันออก. กรุงเทพฯ: กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จำเนียร ช่วงโชติ. (2525). จิตวิทยาการรับรู้และการเรียนรู้. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วิตอรีเพาเวอร์บายด์.
- ฉลองศรี พิมลสมพงษ์. (2550). การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เทพเนรมิตร.
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. (2522). การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- นิรันดร ทัพไชย, (2545). เอกสารการสอนชุดวิชากลยุทธ์การตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว.(2535). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2542). การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ปัญญา ชีระวิทย์เลิศ. (2545). **ปฏิบัติการวิจัย**. (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2534). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สหมิตรออฟเซต.
- พิศมัย หาญมงคลพิพัฒน์. (2546). **หลักสูตรที่ 1**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2534). **กฎหมายเกี่ยวกับการพัฒนาการป่าไม้**. (เอกสารการสอน). (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วรัญญา ภัทรสุข. (2545). **ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, ปริญ ลักขิตานนท์, ศุภร เสรีรัตน์ และ อองอาจ ปทะวานิช. (2541). **กลยุทธ์การตลาด การบริหารการตลาดและกรณีศึกษา**. กรุงเทพฯ: ซีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- _____. (2546). **การบริหารการตลาดยุคใหม่**. กรุงเทพฯ: Diamond in Business World.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2535). **นันทนาการชุมชนและโรงเรียน**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธีรัตน์ เตชาทวิวรรณ. (2544). **เอกสารประกอบการสอนวิชาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- เสรี เวชชบุษกร. **จากธรรมชาติสู่เขตอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, 2538.

บทความ

- ชวลิตธีร์ ชูชาติ. (2538, ตุลาคม – ธันวาคม). “องค์ประกอบพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว”. **อุตสาหกรรมท่องเที่ยว**. 14, 4. หน้า 38-44

วิทยานิพนธ์

- กมลทิพย์ ประสิทธิ์ชื่นราพันธุ์. (2547). **พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติเอราวัณของนักท่องเที่ยวชาวไทย จังหวัดกาญจนบุรี**. ภาคนิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการตลาด. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

- กัลยา สมมาตย์. (2541). ปัจจัยที่ผลกระทบต่อการค้าสินค้าเลือกท่องเที่ยวชายทะเลในเขตจังหวัด เพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จักรกฤษณ์ เรืองเวช. (2550). พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในศูนย์ศึกษาธรรมชาติและอนุรักษ์ป่าชายเลนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (จังหวัดชลบุรี). วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์. (2543). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อการดำเนินงานของสถาบันธนาคารในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์. (การบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชลวรรณ อัตนะ. (2549). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในพื้นที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรป่าไม้. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- คุณฤ คุปพันธ์. (2553). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวในเขตทหาร กรณีศึกษาอ่าวมะนาว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธนาภรณ์ เมทณีสฤดี. (2543). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีต่อการบริการสื่อวิถีทัศน์ วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ป๋องศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง. ม.ป.ป. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการเที่ยวชมบ้านควายไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปิยะ หนูนิล. (2547). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการให้บริการในอุทยานแห่งชาติศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรป่าไม้. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปยุตวิรุ ศรีรัตน์. (2551). ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรมท่องเที่ยวทั่วไทยไปกับการรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) กรณีศึกษา เส้นทางท่องเที่ยวแบบเข้าไป-เย็นกลับ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการโรงแรมและการท่องเที่ยว. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- ผุสดี ภูชฎาภิรมย์. (2551). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ: กรณีศึกษา อุทยานแห่งชาติเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี. สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มาโนช การพนักงาน. (2548). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกของอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรป่าไม้. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มนตรี ปรางสูงเนิน. (2551). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณน้ำตกพลิวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เยาวรี เจริญสวัสดิ์. (2543). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่เพื่อนันทนาการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวางแผนสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาชนบท. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- รัตนา กิจเจริญ. (2552). ความพึงพอใจของลูกค้าต่อส่วนประสมทางการตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์ของบริษัท โรงงานล็กกีส์สตาร์การท่องเที่ยว จำกัด. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วันเพ็ญ อังคศิริสรรพ. (2543). พฤติกรรมการท่องเที่ยวที่สัมพันธ์ต่อความเลื่อมใสของแนวปะการัง: ศึกษากรณี หมู่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยี การบริหารสิ่งแวดล้อม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมกมล พวงพรหม. (2546). ปัจจัยจูงใจที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในชุมชนถนนข้าวสาร กรุงเทพฯ. ปริญญาโทปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สร้อยยศ บุญไข่. (2545). พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการบนเกาะช้าง จังหวัดตราด. ภาคนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- โสภารวรรณ ตรีสุวรรณ. (2550). ความคาดหวังและการรับรู้คุณภาพบริการของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อโรงแรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อรทัย มูลคำ. (2551). การศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออุทยานแห่งชาติในภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่: กรณีศึกษา อุทยานแห่งชาติดอยอิน

ทนนท์และอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

อนรรุทธ์ สุทธิวารินทร์กุล. (2548). การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อกำหนดพื้นที่เสี่ยงต่อการถูกบุกรุกของอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรป่าไม้. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อุดมศักดิ์ แนวจิตร. (2544) ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: กรณีอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

กรมการท่องเที่ยว. (2554). สถิตินักท่องเที่ยว. สืบค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2554, จาก

<http://tourism.go.th/2010/th/statistic/index.php>

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. (2554). สถิตินักท่องเที่ยว/ ที่พัก/ ยาน พาหนะ/ ในอุทยานแห่งชาติ และวนอุทยาน. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2554, จาก

http://www.dnp.go.th/NPRD/develop/Stat_Tourist.php

ธิดารัตน์ คีรี. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2554, จาก

http://tdc.thailis.or.th/tdc/browse.php?option=show&browse_type=title&titleid=9785&query=%CD%D8%B7%C2%D2%B9&s_mode=all&d_field=&d_start=0000-00-00&d_end=2554-06-22&limit_lang=&limited_lang_code=&order=&order_by=&order_type=&result_id=18&maxid=658

นิสิตสาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ. (2550). การรับรู้. สืบค้นเมื่อ 12 ตุลาคม 2554, จาก

http://pirun.ku.ac.th/~g4968073/report/475521/Perception_by_5.doc

มานิต ศิริวัชรไพบุลย์. (2550). ปัจจัยการตัดสินใจเลือกใช้บริการสายการบินบางกอกแอร์เวย์ของผู้โดยสารคนไทย. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2554, จาก

http://tdc.thailis.or.th/tdc//browse.php?option=show&browse_type=title&titleid=14613&query=%BB%D1%A8%A8%D1%C2&s_mode=any&d_field=&d_start=0000-00-00&d_end=2554-03-01&limit_lang=&limited_lang_code=&order=&order_by=&order_type=&result_id=105&maxid=10480

รุ่งกาญจน์ แสงกาญจน์. (2551). ปัจจัยที่ตัดสินใจมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยว ณ วัดไชโยวรวิหาร จังหวัดอ่างทอง. สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2554, จาก

http://tdc.thailis.or.th/tdc//browse.php?option=show&browse_type=title&titleid=3971

สำนักงานจังหวัดสุพรรณบุรี. (2554, 10 มิถุนายน). แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2554, จาก <http://www.suphanburi.go.th/travel/index.php>

อติรัตน์ จันทร์แสงทอง. (2549). ปัจจัยกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย: กรณีศึกษาเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2554, จาก http://tdc.thailis.or.th/tdc//browse.php?option=show&browse_type=title&titleid=14711&query=%BB%D1%A8%A8%D1%C2&s_mode=any&d_field=&d_start=0000-00-00&d_end=2554-03-01&limit_lang=&limited_lang_code=&order=&order_by=&order_type=&result_id=8&maxid=10480

BOOKS

Fridgen, J. d. (1991). **Dimensions of tourism**. N.p. : Educational Institute of the American Hotel & Metel Association.

Hudman, L.E. (1980). **Tourism : A hining world**. Ohio: Grid Inc.

Huse, E.E., & Bowditch, J.L. (1977). **Behavior in organizations: A systems approach to managing (2nd ed.)**. Reading, MA: Addison-Wesley.

Kotler. Philip. (1996). **Major Actors Inflaming Buying Behavior**. Marketing for hospitality and tourism. : Prentice-Hall, Inc.

Lovelock, C.H. Patterson, P., and Walker, J.R. (2004). **Services management : An Asian-Pacific and Australian perspective**. Sydney: Pearson Australia Group.

McCormick, E.J. (1980). **Industrial psychology**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

McIntosh, R.W. & Goeldner, C.R. (1986). **Tourism principles, practices, philosophies**. (5 th ed.). New York: John WileySons.

Parasuraman, A.Z., (2004). **Delivering quality service : Balancing customer perceptions and expectations**. New York: Free Press.

Robinson, (1976). H.A. **Geography of Tourism**. London: Macdonald and Evans,

ARTICLES

Dann, Graham. (1981). "Tourist Motivation". **An Appraisal, Annals of Tourism Research**. 8(2) : 187 – 219.

Martilla, J.A. & James, J.C. (1977). "Importance-Performance Analysis". **Journal of Marketing**: 77-79

ELECTRONIC SOURCES

Bish's RV. (2011). U.S. National & State Park Assessment 2010. Retrieved March 25, 2011, from <http://bishsrv.wordpress.com/2011/03/25/u-s-national-state-park-assessment-2010/>

Hossain, A., Salma, U. & Bolin, R. (2010). Report on dissatisfied visitors on guided group holiday tours : Responses by visitors from Japan, Korea, China and Taiwan. Retrieved October 6, 2010, from <http://www.ret.gov.au/>

ด

พ

ภาคผนวก

๕

แบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเดินทางมาท่องเที่ยว
อุทยานแห่งชาติพุเตย จ.สุพรรณบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนสำคัญของการศึกษาวิจัยของนักศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำการวิจัยเรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี" ข้อมูลและความคิดเห็นของท่านต่อแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์หาพฤติกรรมการท่องเที่ยว และปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อองค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ท่านเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อการให้ข้อมูลซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ข้อมูลของท่านถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะจัดเก็บเป็นความลับ

ขอขอบพระคุณท่านในความกรุณาและความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

ดวงกมล บุญทวีทรัพย์

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรท่องเที่ยวและความคิดเห็นในการเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวข้องกับความคาดหวังและความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) หน้าข้อที่ตรงกับคุณสมบัติของท่าน

1. เพศ

- 1) ชาย 2) หญิง

2. อายุ

- 1) ต่ำกว่า 20 ปี 2) 20-24 ปี 3) 25-34 ปี
 4) 35-44 ปี 5) 45-54 ปี 6) 55 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

- 1) โสด 2) สมรส 3) หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่

4. อาชีพ

- 1) นักวิชาชีพชั้นสูง เช่น แพทย์ พยาบาล นักกฎหมาย อาจารย์ นักวิทยาศาสตร์ สถาปนิก วิศวกร นักบริหาร นักสังคมศาสตร์ เป็นต้น
- 2) เจ้าของกิจการ และ ผู้จัดการ เช่น ผู้อำนวยการ เจ้าของธุรกิจขนาดกลาง / ขนาดใหญ่ ผู้จัดการบริษัท เป็นต้น
- 3) พนักงานบริษัท และพนักงานขาย เช่น นักบัญชี เลขานุการ พนักงานธนาคาร ข้าราชการ เป็นต้น
- 4) เกษตรกร เช่น เจ้าของหรือผู้จัดการไร่/นา/สวน ชวนา คนงานในไร่/นา/สวน
- 5) อาชีพเกี่ยวกับงานฝีมือ เช่น ช่างไฟฟ้า ช่างไม้ พ่อครัว ช่างตัดผม ช่างเสริมสวย ช่างปูน ช่างประปา ช่างก่อสร้าง
- 6) ผู้ว่างงาน เช่น นักศึกษา แม่บ้าน ผู้รับเงินบำนาญ

5. ระดับการศึกษาสูงสุดที่ได้รับ

- 1) ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย 2) มัธยมศึกษาตอนปลาย
 3) อนุปริญญา (ปวช., ปวส.หรือเทียบเท่า) 4) ปริญญาตรี
 5) ปริญญาโท หรือสูงกว่า

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- 1) 10,000 บาท หรือต่ำกว่า 2) 10,001-15,000 บาท
 3) 15,001-20,000 บาท 4) 20,001-25,000 บาท
 5) 25,001 บาท ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางท่องเที่ยวและความคิดเห็นในการเดินทางท่องเที่ยว
อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) หน้าข้อที่ตรงกับพฤติกรรมทางการเดินทางท่องเที่ยวของท่าน

1. ท่านเคยเดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จ.สุพรรณบุรี กี่ครั้ง

☐ 1) มาครั้งแรก	☐ 2) มาเป็นครั้งที่สอง
☐ 3) มาเป็นครั้งที่สามหรือมากกว่า	
2. ท่านทราบข้อมูลเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติพุเตย จ.สุพรรณบุรี จากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1) คนในครอบครัว	☐ 2) เพื่อน
☐ 3) หนังสือ นิตยสาร วารสารการท่องเที่ยว	☐ 4) วิทยู
☐ 5) โทรทัศน์	☐ 6) เว็บไซต์
☐ 7) เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยว	☐ 8) การประชาสัมพันธ์ของ ททท.
☐ 9) การประชาสัมพันธ์ของบริษัททัวร์	☐ 10) ไปสเตอร์/แผ่นพับ
☐ 11) อื่นๆ (โปรดระบุ).....	
3. ท่านใช้ระยะเวลาในการมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จ.สุพรรณบุรี นานเพียงไร

☐ 1) ไปเช้าเย็นกลับ	☐ 2) 2 วัน 1 คืน
☐ 3) 3 วัน 2 คืน	☐ 4) มากกว่า 3 วัน
4. ท่านเดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จ.สุพรรณบุรี กับบุคคลกลุ่มใด

☐ 1) คนเดียว	☐ 2) ครอบครัว / ญาติ
☐ 3) เพื่อน / เพื่อนร่วมงาน	☐ 4) บริษัทนำเที่ยว
☐ 5) บริษัทที่ทำงาน	☐ 6) อื่นๆโปรดระบุ.....
5. ท่านใช้พาหนะใดในการเดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จ.สุพรรณบุรี

☐ 1) รถยนต์ส่วนตัว	☐ 2) รถโดยสารประจำทาง / รถทัวร์
☐ 3) รถตู้ / รถเช่า	☐ 4) รถบริษัททัวร์
☐ 5) อื่นๆ (โปรดระบุ).....	
6. ในการมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จ.สุพรรณบุรี ครั้งนี้ ท่านพักที่ใด

☐ 1) ไม่พักค้างคืน	☐ 2) ที่พักบริเวณรอบๆ อุทยานแห่งชาติพุเตย
☐ 3) บ้านพักอุทยานแห่งชาติพุเตย	☐ 4) เต็นท์ที่ให้บริการ ณ จุดต่างๆ ในอุทยาน
☐ 5) บ้านญาติ / เพื่อน	☐ 6) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจให้ท่านเดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จ.สุพรรณบุรี

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1) ตัวท่านเอง	☐ 2) พ่อแม่
☐ 3) สามี หรือ ภรรยา	☐ 4) เพื่อน
☐ 5) บุตร	☐ 6) บริษัทจัดนำเที่ยว
☐ 7) อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

8. สิ่งอำนวยความสะดวกที่ท่านคิดว่าควรจัดให้มีในแหล่งท่องเที่ยว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1) ที่จอดรถ / ลานจอดรถ	☐ 2) ป้ายบอกทาง
☐ 3) ป้ายสื่อความหมายให้ความรู้ในจุดต่างๆ	☐ 4) ศูนย์จำหน่ายของที่ระลึก
☐ 5) ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว	☐ 6) ถังขยะ / จุดกำจัดของเสีย
☐ 7) จุดบริการแวะพักสำหรับนักท่องเที่ยว	☐ 8) ห้องน้ำ / ห้องสุขา
☐ 9) บริการอินเทอร์เน็ตสาธารณะ	☐ 10) ตู้โทรศัพท์สาธารณะ
☐ 11) อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

9. ในการมาเที่ยวอุทยานครั้งนี้ ท่านได้ไปแหล่งท่องเที่ยวใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1) ป่าสนสองใบ	☐ 2) น้ำตกตะเพินคลี่น้อย
☐ 3) น้ำตกพุทระทิง	☐ 4) ถ้ำนาคี หมีน้อย ห้อยระย้า และผาใหญ่
☐ 5) น้ำตกตาดใหญ่	☐ 6) ผาใหญ่
☐ 7) น้ำตกตะเพินคลี่ใหญ่	☐ 8) ยอดเขาเทวดา
☐ 9) ถ้ำตะเพินทอง	☐ 10) ถ้ำตะเพินเงิน
☐ 11) ถ้ำตะเพินเพชร	☐ 12) ศาลเจ้าจารย์

10. ในการมาเยือนครั้งนี้ ท่านประกอบกิจกรรมนันทนาการใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1) เดินป่าศึกษาธรรมชาติ	☐ 2) ปิกนิก
☐ 3) ถ่ายรูป	☐ 4) ตั้งแคมป์พักแรม
☐ 5) ดูนก / ส่องนก	☐ 6) เล่นน้ำตก/ไต่หน้าตก
☐ 7) พักผ่อนในบรรยากาศที่สงบ	☐ 8) เที่ยวถ้ำ
☐ 9) อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

11. ท่านใช้งบประมาณเท่าไรในระหว่างที่มาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จ.สุพรรณบุรี
(รวมค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่าเดินทาง และอื่นๆ)

1) ต่ำกว่า 1,500 บาท

2) 1,501 – 2,000 บาท

3) 2,001 – 2,500 บาท

4) มากกว่า 2,500 บาท

12. ท่านพบเห็นปัญหาหรืออุปสรรคในการมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จ.สุพรรณบุรี หรือไม่

1) ไม่พบปัญหา

2) พบปัญหา (โปรดระบุ)

13. แหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้ เป็นจุดหมายปลายทางหลักในการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ของท่านหรือไม่

1) ใช่

2) ไม่ใช่ (โปรดระบุจุดหมายปลายทางหลัก)

14. หากมีโอกาส ท่านจะกลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติพุเตยแห่งนี้อีกหรือไม่

1) กลับมา

2) ไม่กลับมา เพราะ (โปรดระบุเหตุผล)

15. ในการมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย สิ่งใดที่ท่านพึงพอใจและประทับใจมากที่สุด และอยากให้อุทยานมีการพัฒนาหรือปรับปรุงอย่างไร

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

คำชี้แจง: แบบสอบถามต่อไปนี้เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 3.1 ข้อมูลเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลักในการเดินทางมาเที่ยวของนักท่องเที่ยว “อะไรเป็นเหตุผลที่ทำให้ท่านอยากเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี”

โปรดใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความสำคัญของเหตุผลที่ทำให้ท่านอยากเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี โดยยึดเกณฑ์ 5 ระดับ ดังนี้

- 5 = มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด
 4 = มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก
 3 = มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง
 2 = มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย
 1 = มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เหตุผลที่ทำให้ท่านอยากเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี	ระดับความสำคัญของเหตุผลที่ทำให้ท่านอยากเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี				
	สำคัญมากที่สุด (5)	สำคัญมาก (4)	สำคัญปานกลาง (3)	สำคัญน้อย (2)	สำคัญน้อยที่สุด (1)
1. ต้องการผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน					
2. ต้องการหลีกเลี่ยงความวุ่นวายจากสังคมเมือง					
3. ต้องการท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานบันเทิง (การกินอาหาร ดื่มสุรา เล่นดนตรี)					

เหตุผลที่ทำให้ท่านอยากเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี	ระดับความสำคัญของเหตุผลที่ทำให้ท่านอยากเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี				
	สำคัญมากที่สุด (5)	สำคัญมาก (4)	สำคัญปานกลาง (3)	สำคัญน้อย (2)	สำคัญน้อยที่สุด (1)
4. ต้องการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีในอุทยานแห่งชาติพุเตย					
5. ต้องการเห็นสิ่งแปลกใหม่ที่ไม่มีโอกาสเห็นในชีวิตประจำวัน					
6. ต้องการท่องเที่ยวเพื่อใช้เวลาร่วมกับครอบครัว					
7. ต้องการท่องเที่ยวเพื่อหาประสบการณ์ทางการท่องเที่ยว เช่น ศึกษาธรรมชาติ การเรียนรู้สิ่งใหม่					
8. ต้องการมาเที่ยวแบบค้างคืนและพักบ้านพักของอุทยานแห่งชาติ และได้ทำกิจกรรม เช่น ออกกำลังกาย เพื่อการผจญภัย					
9. ต้องการมาเที่ยวค้างคืนโดยพักแบบกางเต็นท์					
10. ต้องการมาสัมผัสธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติพุเตย					
11. ความภาคภูมิใจที่มาเที่ยวยังสถานที่ที่คนกล่าวขวัญถึง ได้ชื่อว่าไม่น้อยหน้าผู้อื่น					

ตอนที่ 3.2 ข้อมูลเกี่ยวข้องกับปัจจัยดึงดูดในการเดินทางมาเที่ยวของนักท่องเที่ยว “อะไรเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจที่ทำให้ท่านเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี”

โปรดใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความสำคัญของสิ่งดึงดูดใจที่ทำให้ท่านเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี โดยยึดเกณฑ์ 5 ระดับ ดังนี้

- 5 = มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด
 4 = มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก
 3 = มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง
 2 = มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย
 1 = มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สิ่งดึงดูดใจที่ทำให้ท่านอยากเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี	ระดับความสำคัญของสิ่งดึงดูดใจที่ทำให้ท่านอยากเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี				
	สำคัญมากที่สุด (5)	สำคัญมาก (4)	สำคัญปานกลาง (3)	สำคัญน้อย (2)	สำคัญน้อยที่สุด (1)
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว					
1.1 ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว					
1.2 ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว					
1.3 ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว					
1.4 ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว					
1.5 ความมีชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยว					
2. ด้านที่พักแรม					
2.1 ความเพียงพอของบ้านพัก / ลานกางเต็นท์					
2.2 ความเหมาะสมของราคาค่าบริการบ้านพัก / ที่พักเต็นท์					

สิ่งดึงดูดใจที่ทำให้ท่านอยากเดินทางมาเที่ยวที่ อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี (ต่อ)	ระดับความสำคัญของสิ่งดึงดูดใจที่ทำให้ท่าน อยากเดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี				
	สำคัญ มากที่สุด (5)	สำคัญ มาก (4)	สำคัญ ปานกลาง (3)	สำคัญ น้อย (2)	สำคัญ น้อยที่สุด (1)
3. ด้านความปลอดภัย					
3.1 ความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและ ที่พัก					
4. ด้านการคมนาคม					
4.1 ความสะดวกในการเดินทาง					
5. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ					
5.1 ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกภายในอุทยาน					

สิ่งดึงดูดใจอื่นๆ ที่ทำให้ท่านอยากเดินทางมาอุทยานแห่งชาติพุเตย

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวข้องกับความคิดหวังและความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี

คำชี้แจง: แบบสอบถามต่อไปนี้เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับความคิดหวังและความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี “อะไรเป็นสิ่งที่ทำให้ท่านคาดหวังและพึงพอใจเมื่อมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี”

ตารางด้านซ้ายมือของท่าน : โปรดใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดหวังในสิ่งที่ทำให้ท่านตั้งความคาดหวังไว้ก่อนที่จะมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี โดยยึดเกณฑ์ 5 ระดับ ดังนี้

5	=	มีความคาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด
4	=	มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก
3	=	มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง
2	=	มีความคาดหวังอยู่ในระดับน้อย
1	=	มีความคาดหวังอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตารางด้านขวามือของท่าน : โปรดใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความพึงพอใจในสิ่งที่ทำให้ท่านมีความพึงพอใจเมื่อมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี โดยยึดเกณฑ์ 5 ระดับ ดังนี้

5	=	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
4	=	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
3	=	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
2	=	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1	=	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ระดับความคาดหวัง ก่อน มาอุทยานแห่งชาติ พุเตย					สิ่งที่ท่านคาดหวัง และพึงพอใจ เมื่อมาเที่ยว อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี	ระดับความพึงพอใจที่มี ต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย				
5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
					1. ความสวยงาม ความสมบูรณ์และความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติพุเตย					
					2. มีความโดดเด่นภายในอุทยานแตกต่างจากอุทยานแห่งอื่นๆ ในเขตภาคกลางและภาคตะวันตก					
					3. ได้พักผ่อนในบรรยากาศที่ดี อากาศสดชื่น					
					4. ประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ได้รับเมื่อมาเที่ยวที่อุทยาน					
					5. กิจกรรมการท่องเที่ยวภายในอุทยาน					
					6. ได้รับความรู้จากป้ายสื่อความหมายตามแหล่งท่องเที่ยวภายในอุทยาน					
					7. อุทยานเก็บอัตราค่าบริการต่างๆ ในราคาที่เหมาะสม เช่น ค่าบริการบ้านพัก ค่าเช่าเต็นท์ ค่าบริการสถานที่กางเต็นท์ ค่าบริการเครื่องนอนและอุปกรณ์สนาม เป็นต้น					
					8. สภาพแวดล้อมที่บริเวณบ้านพักและลานกางเต็นท์					
					9. ความสะดวกของเส้นทางในการเดินชมศึกษาธรรมชาติภายในอุทยาน					
					10. ความสะอาดภายในอุทยาน เช่น ความสะอาดภายในแหล่งท่องเที่ยว ความสะอาดของบ้านพักและลานกางเต็นท์ ความสะอาดของห้องน้ำ เป็นต้น					

ระดับความคาดหวัง ก่อน มาอุทยานแห่งชาติ พุเตย					สิ่งที่ท่านคาดหวัง และพึงพอใจ เมื่อมาเที่ยว อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี	ระดับความพึงพอใจที่มี ต่ออุทยานแห่งชาติพุเตย				
5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
					11. อุทยานมีห้องน้ำ ลานจอดรถ และถังขยะ อย่างเพียงพอ					
					12. มีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ในอุทยาน เช่น ร้านขายของที่ระลึก ร้านอาหาร ตู้ โทรศัพท์สาธารณะ และลานจอดรถ เป็นต้น					
					13. การรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ อุทยาน					
					14. เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเป็นมิตร / มี ความเป็นกันเอง					
					15. เจ้าหน้าที่สามารถให้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับ อุทยานได้					
					16. อุทยานมีความพร้อมในการให้บริการ ข้อมูล เช่น มีแผ่นพับ หรือมีหนังสือข้อมูล ทั่วไปของอุทยานแห่งชาติแจก					

ขอขอบพระคุณที่กรุณาสละเวลา และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้
นักศึกษาปริญญาโท สาขาการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาวดวงกมล บุญทวีทรัพย์
ประวัติการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต (การท่องเที่ยวและการโรงแรม)
พ.ศ.2553 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต